

نه بلاو كراوه كانى مائپهري بههشت

ته فسيري قورئانى پيروژ

(زُبْدَةُ التَّفْسِيرِ)

(جوزئى عهمه)

نوسينى:

زاناي پايه بهرز

د. محمد سليمان عبدالله الاشقر

وهر گيرانى:

م. صلاح الدين عبدالكريم

مائپهري بههشت

ba8.org

مائپهريكى ئيسلامى زانستى پهروه ردهيى يه و نه بيناو بلاو كرده وي نه و ئيسلامه يه كه سه نه فى
صائح - پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لانى (رضي الله عنهم) نه سه ري بوون -
وه سه ر به هيچ گروپ و لايه نيكي حيزبى نيه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئىنەوه شهريانە بلاو دەكاتەوه كه دەبنە هۆي:

١. شارەزاكردنى موسولمانان و پهروهردەكردنيان لەسەر ريگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبى بە گەرانهوه بۆ پهپهوه رهسەنهكەى ئىسلام، كه برىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تىگهشتنى پيشين و پيشهوايانى ئوممەت.

٢. پاك كردنەوهى بيروباوهپ و رهوشتى موسولمانان، لە دياردهكانى شيرك و كوفر و تاوان.

٣. پالائوتن و تەصفيه كردنى ئاينى ئىسلام لە بىدعه و بۆچونه داهينراوهكان.

٤. وربا كردنەوهى موسولمانان لە شوپنهوارى خراپى رىوايهتە لاواز و هەلبەستراوهكان.

٥. پته و كردنى برايهتى يەكى راستەقىنه لەسەر بناغه فراوانه جىگيرهكەى ئىسلام و نههيشتن و كهمكردنەوهى دەمارگىرى مەزهەبى و حىزبى.

ئامانجمان:

ئاشناكردنى كۆمهلگايە لە ئىسلامى رهسەن و دروستكردنى تاك و كۆيهتى بۆ تىگهشتن لە سەرچاوهكانى كه برىتين لە قورئانى پىرۆز و سوننەتى صەحيح و ئاشكراكردنى ئەو شتانهى كه نامۆن بە ئىسلام و خراونەتە نىويهوه بە چەندىن دەستەواژەى دەنگ و پەنگ و نوسراوى لە بوارهكانى بيروباوهپ و رهوشت و ئاكار و پهروهردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمهلايهتى.

خودايە داوات ئى دەكەين دامەزراومان بكەيت ، و تەو فيقمان بەدەيت بۆ هەر كار و گوڤتارىكى جوان و چاك بەو شيوهيهى كه خۆت لىي رازيت.

ستافى مائپهري بههشت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشہ کی وہرگیپر:

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين ومن تبعهم بإحسان الى يوم الدين وبعد...

حمد و سناو ستایش بوقوای گہورہ کہ یارمہ تی دام خزمہ تی قورئانہ پیروزہ کہی بکہم ئہویش بہ وہرگیپرانی چہند جوئنیک لہ تہفسیری (زبدۃ التفسیر) ی زانای پایہ بہرز (د. محمد سلیمان عبداللہ الاشقر) کہ تہفسیری کی کورت و پوخت و پاک و پرمانیہ کہ لہ (فتح القدیر) ی ئیمامی (الشوکانی) و ہری گرتوہو کورتی کردوئہو، کہ لہ راستیدا ئیمہ لہ گہل چہند برایہ کی بہریندا بہ دہرس دہمانخویند، پاشان ئہو برایانہ وایان بہ باش زانی کہ بنوسریتہوہو بلاو بکریتہوہو تا سودہ کی زیاتر بیٹ، ہہرچہندہ تواماریشیان کردوہو بہ توامارکراوی دہنگیش دہس دہکہوئیت بویہ ئہرکی نوسینہوہیان گرتہ ئہستوی خویمان و پیپی ہہستان بہ تاییہت برای بہرینم (کاک ہیشام عہدوللہ تیف) کہ زور پیوہی ماندوو بوو خوای گہورہ پاداشتی خیری ہہموویان بداتہوہ، منیش لہ پاش پیداجونہوہو پالفتہ کردنی ہہستام بہ چاپ گہیاندنی بہ ئومیدی ئہوہی تہنہا لہ بہر رہزامہندی خوای گہورہ بیٹ، وہ خزمہت کردنیک بیٹ بہ قورئانہ پیروزہ کہی، وہ بیکات بہ تویشوی قیامہ تی ہہموو ئہوہو برایانہ کی کہ پیوہی ماندوو بوون، وہ یارمہ تیمان بدات بوو وہرگیپرانی جوئنہکانی تریش لہ داہاتوویہ کی نزدیکدا إن شاء اللہ.

تیبینی: وہکو خوئی تہفسیرہ کہم وہرگیپراوہ، وہ ئہگہر شتیکم بو زیاد کردبیٹ ئہوہ بہ خہتیکی توخی جیاواز نوسیومانہ تا جیا بکریتہوہ لہ گہل وہرگیپرانہ کہدا.

وصلی اللہ وسلم علی نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ أجمعین.

وہرگیپر

چہمچہ مال

یہ کہ شہمہ ۲۶ - جمادی الأولى ۱۴۴۴ھ

بہرامبہر ۷-۴-۲۰۱۳ز

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

ئهم سورته نا وراوه به (فاتحة الكتاب) ده سپیکی قورئان، چونکه قورئان بهم سورته دهستی پی کردوه، وه یه کهم سورته نوسر که دهینوسیته له قورئاندا، وه یه کهم سورته که خوینهر دهخوینیته وه له قورئانی پیروزدا، به لام یه کهم سورته نیه که دابه زبیت له قورئانی پیروزدا، ووتراوه: سورته یکی مه کهیه، وه ووتراوه: سورته یکی مه ده نیه، نا وراوه به (فاتحة الكتاب) و (أم الكتاب) و (السبع المثانی) و (سورة الحمد) و (سورة الصلاة) و (الواقیة) وه له فهزل و گه وره ییدا چهنده ها فرمووده هاتوه، له وانه: پیغه مبهر فرموویته: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ)^(۱).

واته: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) هوت نایه ته و دو باره ده بیته وه وه ئه و قورئانه گه وره یه که وهرم گرتوه له خوی گه وره وه.

❶ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نایهت نیه له سه ره تای هه موو سورته کانی قورئاندا، به لکو نایه تیکی جیا که ره وه یه له نیوان هه موو دوو سورته یکی، وه سوننه ته بخوینریت تنه ها له سورته ی (ته وبه) نه بیته که که راهه تی هه یه. ﴿اللَّهُ﴾ ناوی تایبه تی خوی گه وره یه و به جگه له خوی گه وره نه و تراوه، وه بنچینه که ی له (الله) وه هاتوه، وه پیشتر به هه موو

(۱) صحیح البخاری: (۴۴۷۴).

په سترایک دوترا حهق بویه یان به تال، پاشان تایبته به کارهینرا بؤ په سترای حهق.
 (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) دوو ناون داتاشراون له په حمه ته وه. (الرَّحْمَنُ) په حمه تی زیاتری تی دایه له (الرَّحِيمِ)
 وه (الرحمن) بؤ جگه له خوی گه وره به کار نه هینراوه.

﴿۲﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ الحمد: بریتیه له وه سف و سه نا به زمان له سهر کاریکی
 جوان به سهر پیشکی، و (الحمد) ته نها به زمان ده بیته به لام (الشکر) به زمان و دل و
 نه دنامه کانی له ش ده بیته، (الشکر) به رامبه به خششیک ده بیته به لام (الحمد) له بهر ته واویتی
 حه مد کراوه که ﴿الله﴾ ده بیته نه گهر بی به رامبه ری به خششیک ده بیته، به لام (الحمد) له بهر
 ته واویتی حه مد کراوه که ﴿الله﴾ ده بیته نه گهر بی به رامبه ری به خششیک بیته، وه خوی
 گه وره (الحمد) و (الشکر) ی بؤ هیه وه شایه نیته. ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الله﴾ ناویکه له
 ناوه جوانه کانی خوی گه وره، وه به جگه له خوی گه وره ناوتریته مه گهر به دانه پال وه کو
 ده بیته: (هذا الرجل رب المنزل) واته: نه م پیواوه خاوه نی ماله که یه، وه (الرب المالك)
 په روه ردگاری خاوه ندر، و (الرب المدبر) په روه ردگاری چاکسازی هه نسورینه، و (الرب
 المعبود) په روه ردگاری په سترای.

والعالمین کوی عالمه که هه موو بونه وه ریکه جگه له خوی گه وره، و (العالم) بریتیه له وه ی که
 عه قلی هیه که چوار نوممه تن: ئینسان و جنی و مه لائیکهت و شهیتانه کان.

﴿۳﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿﴾ وه که خوی گه وره وه سف کرا به وه ی په روه ردگاری هه موو جیهانه
 ترساندنیکی تی دایه بویه ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ی پیوه لکاند که هاندانی تی دایه تا له
 سیفاته کانیدا ترسان لیی و هاندان بؤ لای کو بکاته وه تا یارمه تیده رتر بیته له سهر
 گویرایه لی کردنی.

﴿٤﴾ مَلِكٌ بَوَّأَ الدِّينَ ﴿﴾ خوی گهوره به کردارو به ذاتی بهرزو پیروزه، وه خاوهنی پوژی قیامته، ﴿بَوَّأَ الدِّينَ﴾ پوژی لیپرسینه وه پاداشت و سزایه له لایهن خوی گهوره وه بو بندهکانی، له قه تادهوه دهنرموویت: ﴿بَوَّأَ الدِّينَ﴾ پوژی لیپرسینه وهی بندهکانه به کرده و کانیان واته: پاداشت یان سزایان ده داته وه.

﴿٥﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿﴾ ئهی پهروه دگار تنها تو تایبته دهکین به پرستن و تایبته دهکین به داوای یارمته لی کردن، جگه له تو ناپه رستین و داوای یارمته لی له جگه له تو ناکهین.

وه (العبادة) ئه وپه پری مه بهسته کانی ملکه چی و خو زلیل کردنه، وه له شهر عدا بریتیه: له وهی که ته و اویتی خوشه ویستی و ملکه چی و ترسان کو بکاته وه وه، (العبادة) پیش (الاستعانة) کراوه چونکه یه کهم هوکاریکه بو دوهم. له ابن عبهباسه وه (خویان لی پازی بیته) دهر یارهی ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ دهنرموویت: واته: به تاک و تنها تو دپه رستین و یه کخوا په رست دهین، وه جگه له تو له کهسی تر نارسین ئهی پهروه دگارمان، وه به تاک و تنها داوای یارمته لی له تو دهکین له سهر گوپرایه لی کردنت و له سهر هه مو کاره کانمان.

﴿٦﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿﴾ واته: ئهی پهروه دگار هیدایه تمان بده بو ریگای راستی خوته که ئیسلامه، وه دامه زراو و به رده و امان بکه له سهری، وه هیدایه ت دوو جوړه:

یه کهم: هیدایه تی ته و فیق: که تایبته به خوی گهوره وه، وه کو دهنرموویت: ﴿إِيَّاكَ لَا يَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾

واته: ئەى محمد ﷺ تۆ ناتوانى هيدايه تى كه سيك بدهيت كه خوشت دهويت، به لام خوى گوره خوى هيدايه تى كه سيك ده دات كه ويستى لى بيت.

دووه: هيدايه تى پينمايى و پى نيشاندان: كه بو پيغه مبه ران و شوينكه وتوانيانه له زانايان و بانگخوازان وهكو خوى گوره ده فهرموويت: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

واته: به دلنييائى ئەى محمد ﷺ تۆ پينموني خه لكى ده كه يت بو ريگاي راست. وه نايه ته كه ده لاله ت ده كات له سهر ههردوو جوړه كه، چونكه خوى گوره يه كه خه لكى مؤفه ق ده كات بو چاكه، وه هه ر خويه تى كه پيغه مبه رانى نار دووه تا ريمان نيشان بدن و پينمايمان بكن.

﴿الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ له زمانه وانيدا: ئەو ريگايه يه كه وا هيچ گيرييه كي تيدا نيه كه مه به ست پيى ريگاي ئيسلامه.

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ واته: ريگاي ئەوانه ي كه نيعمه تى خو ت رزان دووه به سه رياندا، كه ئەوانه ن كه له م نايه ته دا باس كراون: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾

واته: هه ر كه سيك گوپرايه لى خواو پيغه مبه ر ﷺ بكات ئەوا له گه ل ئەو كه سانه دا ده بيت كه خوى گوره به خششى خوى پزان دووه به سه رياندا له پيغه مبه ران و راستگويان و شه هيده كان و پياو چاكان كه ئەمانه باشتري هاورين، ﴿عَبْرَ الْمَعْصُومِ عَلَيْهِمْ﴾ بریتين له جوله كه، چونكه ئەوان حه قيان زانى و وازيان لى هينا و لاياندا لى به زانسته وه بويه

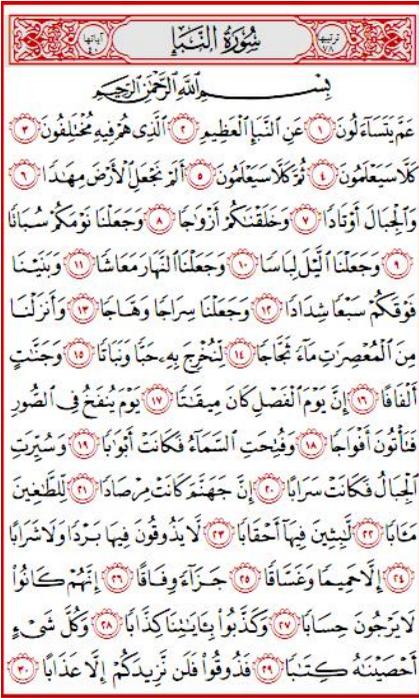
شایه نی تورهبوون و غه زه بی خوی گه وره بوون. پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: (مَا حَسَدْتُمْ الْيَهُودَ عَلَىٰ شَيْءٍ، مَا حَسَدْتُمْ عَلَىٰ السَّلَامِ وَالْأَمِينِ)^(۱).

واته: جوله که چه سودی و ئیره ییان پیتان نه بردووه بو هیچ شتیک وه کو نه وهی که چه سودیان پیتان بردووه له سه لام و ئامین کردن.

﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ بریتین له گا وره کان، چونکه گا وره کان له حه ق لایاندا به هوئی نه زانیه وه، وه له سه ر گومراییه کی ناشکرا بوون ده رباره ی پیغه مبه ر عیسا ﷺ. وه مانای آمین واته: خوی به وه لامان بده ره وه.

(۲) صحیح: صحیح الجامع: (۵۶۱۳)، صحیح الترغیب والترهیب: (۵۱۵).

سُورَةُ النَّبَاِ (النَّبَاِ)

﴿عَمَّ بَسَّأْتُ لَوْ﴾ کاتیک کہ خوی گه وره سروشی بو پیغه مبهرو نارودو هه والی به یه کخوایه رستی و زیندو بو ونه وهی پاش مردن پیدان، وه قورئانی به سه ردا خویندن، ئه وانیش له ناو خویندا پرسیاریان ده کردو دهیان ووت: موحه ممه د چی به سه ر هاتووه؟ وه چی هیناوه؟ خوی گه وره ئه م نایه ته ی نارده خواره وه.

﴿عَمَّ بَسَّأْتُ لَوْ﴾ واته ئه وه ئه و بیباوه پرانه دهر باره ی چی پرسیار ده کهن.

﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِیْمِ﴾ دهر باره ی هه واله گه وره که پرسیار ده کهن، که قورئانی گه وره یه، چونکه هه والی یه کخوایه رستی و به راستدانانی پیغه مبهرو روودانی زیندو بو ونه وهی تی دیایه.

﴿الَّذِیْ هُوَ فِیْهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ حیوازیان هه بوو سه باره ت به قورئان، هه ندیکیان دهیانوت: جادووه، وه هه ندیکیان دهیانوت: هوئراوه یه، وه هه ندیکیان دهیانوت: فالچی تییه، وه هه ندیکیان دهیانوت: روودا و به سه ر هاتی پیشینه کانه.

﴿كَلَّا سَبَّعْمُؤُنَّ﴾ سه رزه نشت کردنیانه لهو بوچونانه، واته: له داهاتوویه کی نزدیکا سه رهنجای به درو زانینه که یان ده زانن، پاشان سه رزه نشت کردنه که یان بو دو باره ده کاته وه د هفر میت:

﴿٥﴾ ﴿تُؤَكَّلَ سَبْعَ مَوْنٍ﴾ بۇ زىياد جەخت كىردن و سەخت كىردنە. ﴿٦﴾ ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾ ئايدا زەويمان بۇيان رانەخستتووه؟ المهاد: راخەرە، وەكو بېشكەي مندال، كە بۇي رادەخرىت تا لەسەرى بخەويت.

﴿٧﴾ ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾ وە شاخەكانىشمان وەكو مېخ بەزەويدا داکوتاو وە تا ئارام بېت و نەجوليت و نەهەزىت. ﴿٨﴾ ﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وە ئىيوەمان دروست كىردووه لە نىرو مى. ﴿٩﴾ ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾ خەوتنىشتان بى جولوئەيە، السبات: ئەوئەيە كە لە جوولە بکەويت تا لاشەي پشوو بدات.

﴿١٠﴾ ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا﴾ وە بە تارىكى شەو داتان دەپوشىن وەكو چۇن بە پۇشاك دادەپوشرىن.

﴿١١﴾ ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ رۇزىشمان بۇتان رووناك كىردووه، تا هەول و كۇشش بکەن بۇ بۇيوى ژيانتان و ئەوئەي كە خوى گەرە بۇتانى دابەش كىردووه بەدەستى بېن.

﴿١٢﴾ ﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا﴾ لەسەرويشتانەو وە حەوت ئاسمانى بەهېزو رىك و دامەزراومان بۇتان دروست كىردووه. ﴿١٣﴾ ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا﴾ وە خۇرمان داناو، والوهج:

ئەوئەيە كە رووناكى و گەرمى كۇيكاتەو. ﴿١٤﴾ ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَّاجًا﴾ لە هەورە پىر ئاوەكان بارانى بە خۇرمان بۇتان دابەزاندووه، والثجاج: بە خوپو لىزمە و زۇر بيارىت. ﴿١٥﴾ ﴿لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ بۇ ئەوئەي بەهۇي ئەو بارانەو دانهويئە وەك گەنم و جۇ

وہاوشىوئەيان، وە رووہ وەك گزۇ گيا و لەوئەپى ئازەل لە زەوى دەرېكەين. ﴿١٦﴾ ﴿وَجَعَلْنَا أَلْفَاظًا﴾ وە باخ و باخاتى چپو پىرو تىكەلكىش لەبەر زۇرى لق و چلەكانى.

﴿۱۷﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا ﴿﴾ به راستی روژی لیک جیابونه وه که قیامه ته کاتی دیاری
 کراوی سهره تاکان و کو تاییه کانه که ده گهن به پاداشت و سزای به لئین پیدراو، وه ناوئراوه
 به یوم الفصل چونکه له و روژدها خوای گه وره دروست کراوه کانی له یه کتر جیا ده کاته وه،
 کومه لیک بو به هشت و کومه لیک بو دوزخ. ﴿۱۸﴾ یَوْمَ يُفْحَخُ فِي الصُّورِ ﴿﴾ له و روژدها ئیسرافیل
 فوو ده کات به که پر نادا ﴿فَنَاتُونَ﴾ ئیوه یش دین بو شوینی حه شر ﴿أَفْوَاجًا﴾ کومه ل
 کومه ل. ﴿۱۹﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ ﴿﴾ وه ئاسمانه کان ده کرینه وه بو دابه زینی
 فریشته کان ﴿فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ ده بنه چه نده ها ده رگای زور. ﴿۲۰﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿﴾ وه
 شاخه کان له شوینی خوین ه لده که نرین و به ه وادا ده پون و ده بن به ته پ و توژی بلاو،
 ته ماشاکار واده زانییت سه رابه. ﴿۲۱﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿﴾ به راستی دوزخ له که میندایه،
 ده رگا وانه کانی دوزخ له بو سه دان بو کافران تا سزایان بدن تییدا. ﴿۲۲﴾ لَطَّاعِينَ مَنَابًا ﴿﴾
 واته: شوینی گه رانه وهی کافرانه و بوی ده گه رینه وه. ﴿۲۳﴾ لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿﴾ واته: له ئاگردا
 ده میننه وه تا کات و سه رده م هه بییت، و الحقیبه: ده میکی زور له کات و سه رده م، که ده میکی له
 کات بروات ده میکی تر دیت، پاشان ده میکی تر، پاشان به ه مان شیوه بو هه میشه یی.
 ﴿۲۴﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿﴾ ناچیرن تیایدا نه فینکی نه خواردنه وه.

﴿۲۵﴾ إِلَّا حَمِيمًا ﴿﴾ ته نها ئاوی گه رم و ﴿وَعَسَافًا﴾ برین و کیما و وزوخاوی دوزه خییبه کان
 نه بییت.

﴿۲۶﴾ جَزَاءَ وَفَاءًا ﴿﴾ سزاکه هاوشیوهی تاوانه که یه، هیچ تاوانیک گه وره تر نییه له هاویه ش
 دانان بو خوا، وه هیچ سزایه کیش گه وره تر نییه له ئاگر، وه له دنیا دا کرده وه کانیا ن

خراب بوو بویه خوی گهوره توشی سزای خراپییانی کرد. ﴿۲۷﴾ **﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾**
 نهوان به ئومیدی پاداشت نه بوون و له سزا ناترسان، چونکه نهوان باوه پریان به
 زیندوو بوونه وه نه بوو.

﴿۲۸﴾ **﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَابًا﴾** وه نایه ته کانی ئیمه یان به درو ده زانی.

﴿۲۹﴾ **﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾** وه هموو شتی کمان له اللوح المحفوظ نوسی بووه وه، وه
 ووتر او: مه به ست نه وه یه که فریشته پاریزه ره کان نوسی یوانه له سهر به نده کان له
 کرده وه کان یان.

﴿۳۰﴾ **﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾** دهی بچیژن به بی گومان هیچ شتی کتان بو زیاد ناکه یان
 ته نها سزا نه بییت.

﴿۳۱﴾ **﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾** به راستی بو خو پاریزان له تاوان
 بردنه وه هه یه، المفاز: سه ره که وتن و بردنه وه وه
 ده ستختنی داواکراو، وه رزگار بوونه له ناگر. ﴿۳۲﴾

﴿حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا﴾ باخچه و تری یان بو هه یه. ﴿۳۳﴾ **﴿وَكَوَاعِبَ﴾** وه
 نافرته تی گه نجیان بو هه یه که مه میکان راه ستاوه له سهر
 سینگیان و نه شکاوه، وه نهوان کچن **﴿أَنْزَابًا﴾** وه

هاوته مهن. ﴿۳۴﴾ **﴿وَكَأْسِدًا هَاقًا﴾** وه په رداخی پر له مه ی یان
 بو هه یه. ﴿۳۵﴾ **﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا﴾** له به هه شتدا هیچ
 قسه ی پرپوچ و بی مانا نابیستن، وه هه ندیکیان

هه ندیکیان به درو ناخه وه. ﴿۳۶﴾ **﴿جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾**
 پاداشتی که په رورده گاره وه به نه ندان دهی نه وه په ایمانه ی

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿۱﴾ وَالنَّشِيطَاتِ تَشَفُّطًا ﴿۲﴾ وَالسَّيِّدَاتِ سَعًا ﴿۳﴾ فَالْمُدْرِبَاتِ أَمْرًا ﴿۴﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِفَةُ ﴿۵﴾ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿۶﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿۷﴾ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿۸﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمْرُدُّونَ فِي الْخَافِرَةِ ﴿۹﴾ أَوِذَا كُنَّا عِظْمًا تَخْرُجُ ﴿۱۰﴾ قَالُوا أَيْ كَلِّمْنَا إِذَا كَرُّهُ غَائِبَةٌ ﴿۱۱﴾ فَأَيْنَمَا هِيَ زَجْرًا وَوَجْدًا ﴿۱۲﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿۱۳﴾ هَلْ أَنْتَكَ حَدِيثٌ مُوسَى ﴿۱۴﴾

که پیی داون، که پهیمانی یه که دهی داوه به چاکه، وه پهیمانی یه که بهوت سهدی به کهسانیکی تر داوه، وه پهیمانی بیئ نهاندازهو بیئ کۆتایی به کهسانیکی تر داوه. ﴿٢٧﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿﴾ خوی گهوره پهروهردگاری ئاسمانهکان و زهوی و شهوی نیوانیانه که خویهکی به رهحمو سوزو بهزهییبه، وه خه لکی توانای قسه کردنیان نیبه له گه ل خوی گهوره تا خوی ریگیان پیئ نه دات، وه ناتوانن تکا بکهن تا خوی گهوره ریگیان پیئ نه دات. ﴿٢٨﴾

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ﴿﴾ له روژی قیامه تدا فریشتهکان پۆل پۆل رادهوستن، والروح: لیبردها فریشتهیه که له فریشتهکان، وه ووتراوه: جبریه، وه ووتراوه: سهریازیکه له سهریازهکانی خوی گهوره که فریشته نین ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ﴾ کهسیان قسه ناکن ﴿إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾ تهنها کهسیک نه بیئت که خوی گهوره ریگیان پیئ دابیئت که تکا بکات، یا خود قسه ناکن تهنها دهربارهی نهوانه نه بیئت که خوی گهوره ریگیان پیئ دابیئت ﴿و﴾ وه نهو کهسه لهوانه بیئت کهه ﴿قَالَ﴾ له دونیادا ﴿صَوَابًا﴾ شایهتی به یهکخواپه رستی دابیئت. ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ ﴿﴾ نهو راههستانه لهو روژدها بهو شیوازه نهوه ﴿الْيَوْمِ الْحَقِّ﴾ روژیکی حهققه و روو ده دات و گومانی تییدا نیبه ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿﴾ جا هه کهسیک وویستی له گه رانه ویه بو لای خوی گهوره به رووی سپی و سه به رزی با کردهوی چاک بکات.

﴿٤٠﴾ ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ﴿﴾ نیمه ئاگادارمان کردونه تهوه و ترساندوومانن به سزایهکی نزیک ﴿يَوْمَ يُنظَرُ الْمُزْمَأْجِرَةُ مَا قَدَّمَتْ بَدَاهُ ﴿﴾ له روژی کدا که مروفت ته ماشای کردههکانی دهکات که کردوویهتی له دونیادا له چاکه و خراپه ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ نَارًا ﴿﴾ وه کافر لهو روژدها ئاوات دهخواریت که خو ل بوایه، کاتی که ده بی نیئت خوی گهوره جو ره ها سزای بو ئاماده کردوه. یا خود کاتی که ده بی نیئت که ناژه له کان ده بن به خو ل ئاوات دهخواریت که نه می ش له دونیادا ئاژه ل بوایه تا نیستا شه ویش له گه ل ناژه له کان حه شر بکرایه وه نهوان ببوایه به خو ل.

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

﴿۱﴾ وَالنَّازِعَاتِ ﴿۱﴾ خوی گهوره سویند دهخوات به فریشته که گیانی بندهکان دهکیشت له لاشه یاندا، ههروهکو چۆن کهسیک کهوان رادهکیشت تا دهگاته ئهوپهپی راکیشان. ﴿عَرَفَا﴾ نگرۆی دهکن له راکیشاندا، که لهوپهپی لاشهوه رایدیکیشن. ﴿۲﴾ وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا ﴿۲﴾ دهروونهکان چالاک دهکن، واته: له لاشه دهریدهکن به هیز، والنشط: راکیشانی دۆلکهیه به حهبلهوه. ﴿۳﴾ وَالسَّيِّحاتِ سَبْحًا ﴿۳﴾ فریشته به خیرایی له ئاسمانهوه دابههن بۆ فهرمانی خوی گهوره، له ههوادا مهله دهکن ههروهکو چۆن مهلهوان له ناودا مهله دهکات. ﴿۴﴾ فَالْمَدِينَاتِ سَبْحًا ﴿۴﴾ فریشتهیه که پیشپرکی دهکن بۆ جیبهجی کردنی فهرمانی خوی گهوره، وه لهوانه پیشپرکی دهکن بۆ بردنی گیانی باوهپداران بۆ بهههشت. ﴿۵﴾ فَالْمَدِينَاتِ أَمْرًا ﴿۵﴾ ههلسوپاندنی فریشته بۆ کاروبارهکان: ئهویه که حهلال و حهرامو روونکردنهوی دابهزینن، وه کاری خهلکی سههر زهوی ههئدهسوپینن له باو باران و جگه لهمانه. ﴿۶﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿۶﴾ رۆژیک که دنیا دهلرزیت و دههژیت، که فوو کردنه کهپهنا یهکهمه که سههرجهم دروستکراوهکان پئی دهمرن. ﴿۷﴾ تَتَّبِعَهَا الرَّادِفَةُ ﴿۷﴾ الرَّادِفَةُ فوو کردنه کهپهنا ی دوومه که دروستکراوهکان زیندوو دهنهوه. ﴿۸﴾ قُلُوبٌ يَوْمَ يَمْذَرُ الْجِنَّةَ ﴿۸﴾ دلهکان لهو رۆژهدا دهرسینن، کاتی که به چاوی خویان ناخوشییهکانی رۆژی قیامت دهبینن، شلهژاو شپرزهن. ﴿۹﴾ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿۹﴾ له کاتی بینینی ناخوشییهکانی رۆژی قیامت چاوهکان زهلایل و ملکهچن، مهبهستی چاوی ئهوه کهسانیه که لهسههر جگه له ئیسلام مردونه. ﴿۱۰﴾ يَقُولُونَ أَوَنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَاوِرَةِ ﴿۱۰﴾ ئهوانهی نکولیان دهکرد له مردن، که بییان بووترایه ئیوه به بیگومان زیندوو دهنهوه: دهیانووت: نایا دهگهپنریینهوه بۆ حالی سههرتاو وهکو یهکهمجارمان ئی دیتهوه؟ پاش مردن زیندوو دهبینهوه له پاش ئهوهی که له ناو چال نراین و خراینه ناو گوپهوه؟ ﴿۱۱﴾ اَوْ ذَا كُنَّا عِظْمًا تَنْجَرَةً ﴿۱۱﴾ دهلین نایا که بووینه ئیسقانی رزیوو سههر له نوئی زیندوو دهکریینهوه؟ ﴿۱۲﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿۱۲﴾ دهلین نهگهر له پاش مردن بگهپنریینهوه ئهوا ئهوهی محمد ﷺ دهیلیت توشمان دهبییت زهرمهمند دهین. ﴿۱۳﴾ فَأَمَّا هِيَ زَجْرًا وَجْدَةً ﴿۱۳﴾ خوی گهوره دهفرمیت: تهنها فوو کردنی که دوومه و زیندوو دهنهوه، جگه لهمه

پیوستمان به هیچی تر نییه له بهر گه ورهیی تواناو دهسه لاتمان ﴿۱۶﴾ ﴿فَادَاهُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ ووتراوه: زه وییه کی سپیبه خوی گه وره دهیه نییت و له سهری لیپرسینه وه له گه ل دروستکراوه کان دهکات.

﴿۱۵﴾ ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ واته: به دنئیایی چیروک و به سه رهاتی موسی ﷺ و فیرعه ونت بو

هاتوو و پیگه یشتوو که به هویه وه قسه کانیا ن زانراوه.

﴿۱۷﴾ ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَاءِ الْمُنَدِّينِ طَوًى﴾ ﴿۱۸﴾ ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رِبِّكَ فَاتَّبِعْنِي أَفَرِحْتَ﴾ ﴿۱۹﴾ ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ﴾
 ﴿۲۰﴾ ﴿الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ﴾ ﴿۲۱﴾ ﴿كَذَّبَ وَعَصَىٰ﴾ ﴿۲۲﴾ ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ﴾ ﴿۲۳﴾ ﴿فَخَشِعَ﴾
 ﴿۲۴﴾ ﴿فَنَادَىٰ﴾ ﴿۲۵﴾ ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ﴾ ﴿۲۶﴾ ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ مَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ﴾
 ﴿۲۷﴾ ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ﴾ ﴿۲۸﴾ ﴿أَلَمْ أَشَدُّ حَقًّا أَوْ أَنشَأَ بَنِيهَا﴾
 ﴿۲۹﴾ ﴿رَفَعَ سَخَسَهَا مَسُونَهَا﴾ ﴿۳۰﴾ ﴿وَأَطَّشَ لَبْأَهَا وَأَنزَجَ صَخَهَا﴾ ﴿۳۱﴾ ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَنَهَا﴾ ﴿۳۲﴾ ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا﴾ ﴿۳۳﴾ ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَهَا﴾ ﴿۳۴﴾ ﴿مِنْعَا لِكُلِّ أَوَّلِعْبٍ﴾ ﴿۳۵﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ﴾
 ﴿۳۶﴾ ﴿الْكُبْرَىٰ﴾ ﴿۳۷﴾ ﴿يَوْمَ يَنذُرُ الْإِنسَانَ مِاسِعٍ﴾ ﴿۳۸﴾ ﴿وَمُرَزِي الْجَحِيمِ﴾
 ﴿۳۹﴾ ﴿لِمَن بَرَىٰ﴾ ﴿۴۰﴾ ﴿فَأَمَّا مَن طَغَىٰ﴾ ﴿۴۱﴾ ﴿وَأَرَّ لِحَيَاتِهِ الدُّنْيَا﴾ ﴿۴۲﴾ ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ﴾
 ﴿۴۳﴾ ﴿هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ ﴿۴۴﴾ ﴿وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾
 ﴿۴۵﴾ ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ ﴿۴۶﴾ ﴿يَتْلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَعَهَا﴾
 ﴿۴۷﴾ ﴿فِيمَ آنت مِن ذِكْرِنَهَا﴾ ﴿۴۸﴾ ﴿إِن رَّبِّكَ مِنْهَا﴾ ﴿۴۹﴾ ﴿لَمَّا آنت مُنذِرٌ﴾
 ﴿۵۰﴾ ﴿مَنْ يَخْشَاهَا﴾ ﴿۵۱﴾ ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ رَوَّعَهَا لَوْ لَبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَو صَبْحًا﴾ ﴿۵۲﴾
 ﴿۵۳﴾ ﴿شُورَىٰ عَبَسَ﴾

﴿۱۶﴾ ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَاءِ الْمُنَدِّينِ﴾ كاتیك كه

په روهردگاری بانگی موسی ﷺ کرد له دۆله پیروزه پاکه که ﴿طَوًى﴾ که دۆلیکه له

شاخی سیناء، که له وی خوی گه وره بانگی موسی ﷺ کرد. ﴿۱۷﴾

﴿۱۸﴾ ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَاءِ الْمُنَدِّينِ﴾ برؤ بو لای فیرعه ون

چونکه ئه وه به راستی سنوری خوی به زاناندوو. ﴿۱۸﴾ ﴿فَقُل﴾ پیژی

بلی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ نایا دهتته وییت پاک

بیته وه له شهریک دانان بو خوی گه وره؟

فهرمان کرا به موسی ﷺ به نه رم و نیانی قسه و گفتوگوئی له گه ل بکات. ﴿۱۹﴾ ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ

رَبِّكَ فَتَخَشَى﴾ واته: رینماییت بکه م بو به تاك په رستنی په روهردگارت، تا له سزای بترسیت؟ وه ترسان به زانسته وه ناییت مه گه ره له لایه ن که سیکی هیدایه تدهری رینماییکاره وه.

﴿۲۰﴾ ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ﴾ موعجیزه گه وره که ی نیشاندا، ووتراوه: گوچانه که بووه، وه

۲۱) ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَى﴾ فیرعهون به دروی زانی و سه ریچی کرد. ﴿۲۲﴾
 ﴿نَمَّ أَذْرَبُ﴾ پاشان روی و هرگیپراو پشتی هه لکرد له ئیمان هیئان. ﴿يَسَعَى﴾ ناشوبی گیپرا
 له سه ر زهوی، وه کوششی ده کرد له دژایه تی کردنی ئه وه حقه ی که موسی ﴿۲۳﴾
 هیئاویتی. ﴿فَحَشَرَ﴾ واته: سه ر بازه کانی بو کوشتارو جهنگ کؤکرده وه، یاخود
 جادو و گهره کانی کؤکرده وه بو دژایه تی و روبه رو و بوونه وه، یاخود خه لکی کؤکرده وه بو
 ناماده بوون تا ئه وه ی روو دهدات بیینن. ﴿فَنَادَى﴾ وه بانگی کرد. ﴿۲۴﴾ ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾
 وه ووتی من په روه ردگاری هه ره به رزی ئیوهم، نه فرین لیگراوه مه به سستی ئه وه بوو که هیچ
 په روه ردگاریک له سه روی ئه وه وه نییه.

۲۵) ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْرُسِ وَالْأُولَى﴾ خوی گه وره بریدییه وه کردی به په ندی کؤتایی که سزای
 ئاگره، وه په ندی یه که م که سزای دونیا یه به نقوم بوون، وه تا ئه وه ی که هه وائی
 ده بیستیت بییت به په ندو ناموژگاری بوی. ﴿۲۶﴾ ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِمَن يَخْشَى﴾ به راستی ئه وه ی
 که باسکرا له چیرۆکی فیرعهون وه ئه وه ی که پییکرا په ندیکی گه وره یه بو که سییک که له
 خوا بترسییت و خوپاریز بییت له تاوان. ﴿۲۷﴾ ﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَوْ السَّمَاءُ بَنَاهَا﴾ نایا
 دروستکردنه وه تان له پاش مردن و زیندو و کردنه وه تان له دانانی ئیوهدا سه ختره یاخود
 دروست کردنی ئاسمان؟ ئه م هه ساره گه وره یه و ئه وه هه موو دروستکردنه سه رسوپه یینه رو
 توانا له راده به دهره هه روه ک چون ئاشکرایه بو که سییک که ته ماشا بکات.

۲۸) ﴿رَفَعَ سَكَهَا﴾ وه کو سه ققیکی به رزی لیگردوه به سه ر زه ویدا. ﴿سَوَّيْهَا﴾ وه رییک و
 راسته هیچ جیاوازی و گیپری و کون و که لینیکی تییدا نییه. ﴿۲۹﴾ ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا﴾ وه شه وه که ی
 تاریک کردوه.

﴿وَأَخْرَجَ ضَعْفًا﴾ رُوژہ کہی رووناک کردوہ بہ رووناکی خور. ﴿۳۰﴾ ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وہ لہ پاش دروست کردنی ناسمان زہویشی. ﴿دَحَهَا﴾ راخستوہ. ﴿۳۱﴾

﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا﴾ لہ زہوی رووبارو کانیوی تہ قاندوٹوہ، وہ ہر لہ زہوی گڑو گیاو لہوہری دہر کردوہ. ﴿۳۲﴾ ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَهَا﴾ وہ شاخہ کانی وکو میخ بہ سہر زہویدا دا کوتا وہ تا نہ جولیت. ﴿۳۳﴾ ﴿مِنَعًا لِّكُلِّ لَوْحٍ وَأَنعِمْنَا﴾ ئہ مانہ ہموو وکو بڑیوی و پیوستی خوتان و نازہ لہ کانتان. ﴿۳۴﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى﴾ کاتیک کہوا بہ لا و نہ ہامہ تیبہ ہرہ گہورہ کہ دیت کہ دہدات بہ سہر ہموو بہ لاکانی تردا، کہ فوو کردنہ کہ پرنای دووہ مہ، کہ خہ لکی بہ ہہشت بہرہو بہ ہہشت و خہ لکی دوزخ بہرہو دوزخ بہری دہ کریں. ﴿۳۵﴾

﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى﴾ ئہو رُوژہ مروٹ ہول و کوششہ کانی بیر دہ کہ ویتہوہ. ﴿۳۶﴾ ﴿وَبَرَزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى﴾ وہ دوزخ دہر دہ خریت دہر خستنیٹ کہ لہ کہس شاراوہ نایبٹ. ﴿۳۷﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾ جا ہر کہ سیك کہ سنور بیہ زینیت لہ کوفرو سہر پیچیدا. ﴿۳۸﴾

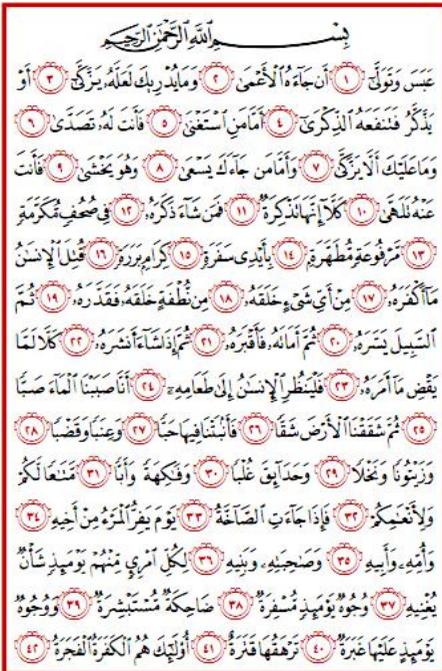
﴿وَأَنزَلَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ وہ ژبانی دونیا پیش بخت بہ سہر دوا روژدا، وہ خوی بو نامادہ نہ کات، وہ کاری بو نہ کات. ﴿۳۹﴾ ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ ئہوا بہ بی گومان شوینی ئہو ناگری دوزخہ شوینیکی تر نیبہ. ﴿۴۰﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ﴾ بہ لام ئہ گہر کہ سیك لہ راوہستانی روژی قیامت لہ بہر دہستی خوی گہورہ بترسیٹ. ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ وہ بہرہ لستی نہ فسی بکات لہو سہر پیچی و تاوانانہی کہ نازہ زوی دہ کات. ﴿۴۱﴾ ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ ئہوا بہ دلنیایئہو شوینیہی کہ بوئی دہروات و لیئی دہمیڈیتہوہ بہ ہہشتہ. ﴿۴۲﴾

﴿يَسْتَلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَهَا﴾ پرسیارت لی دہکن کہی قیامت دیت و ہل دہسیٹ؟ ﴿۴۳﴾

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَا ﴿٤٣﴾ تُو هېچ باس و زانیارییه کی نازانیت، به لکو ته نها خوی گه وره خوی دوزانیت. ﴿٤٤﴾ ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا﴾ نهو پهری زانیارییه که ی لای خوی گه وره یه جگه له خوی گه وره که س نایزانیت. ﴿٤٥﴾ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا﴾ ته نها تُو ئه ی محمد ﷺ ترسینه ری بو که سیک که له هاتنی قیامت برسیت.

﴿٤٦﴾ ﴿كَانَ يَوْمَ بُرُوتَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ نهوان کاتی که ده بیینن وا دوزانن که نه ژیاون له دوزانن ته نها به نه اندازه ی کوئی روژ یان سه ره تاکه ی، یان نه اندازه ی چیشته نگاو که له دوی نیواروه دیت.

سُورَةُ عَبَسَ

﴿١﴾ ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ پیغه مبهر ﷺ رووی گرز کردو رووی وهر گیرا. ﴿٢﴾ ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ به هوی هاتنی پیاوه نابینا که وه بو لای. هوی هاتنه خواره وه ی نه م سوره ته نه وه بو که که سانیک له ناوداران قوره یس له لای پیغه مبهر ﷺ بوون که هیوای به موسلمان بوونیان هه بوو، پیاویکی نابینا هات که ناوی عبدالله بن ام مکتوم بوو، وه یه کیک بوو له هاوه له چاکه کان، پیغه مبهر ﷺ پیی ناخوش بوو قسه که ی پی بریت رووی ئی وهر گیرا، خوی گه وره نه م سوره ته ی ناره خواره وه.

﴿٢﴾ ﴿وَمَا بَدْرُكَ﴾ نه ی محمد ﷺ تُو چوزانیت

﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ له وانیه نهو نابینایه خوئی پاک بکاته وه له تاوان به کرده وهی چاک به هوئی نه وهی که له توره
 فیبر ده بیئت. ﴿۴﴾ ﴿أَوْ يَذَّكَّرُ﴾ یا خود یاد ده کاته وهو په ندو ناموژگاری وهرده گریئت له وهی که فیبری ده بیئت. ﴿۴﴾
 ﴿فَنَفَعَهُ الْذِّكْرَ﴾ وه نهو یادخستنه وانه سودی پی ده گه یه نیئت. ﴿۵﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ أَسْتَعْتَبَ﴾ به لام که سیئ که خوئی بی
 پیویست ده زانیئت. ﴿۶﴾ ﴿فَأَن تَلَّهْ صَدَقَ﴾ تو رووی تیده که هیت و قسه ی له گهل ده که هیت، نه ویش وای
 دهرده بریئت که پیویستی پیئت نییه و پشت ده کات له و دینه ی که هیئاوته. ﴿۷﴾ ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْجِعَ﴾ چ شتیئ
 له سهر تویه که نهو موسلمان نه بیئت و ئیمان نه هیئیت و هیدایهت وهرنه گریئت، تو هیچ شتیئکت له سهر نییه
 ته نها که یاندن نه بیئت، بویه بایه خ مده به کاری که سانیئ که واین له کافران. ﴿۸﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى﴾ به لام
 که سیئ که خیرایی بو لای تو بیئت و داوات لیبکات ریئمونی بکه هیت بو چاکه و ناموژگاری بکه هیت به
 ناموژگارییه کانی خوی گه وره. ﴿۹﴾ ﴿وَهُوَ يَخْتَرُ﴾ که نهو به زانیارییه وه له خوا دهرتسیئت. ﴿۱۰﴾ ﴿فَأَن تَعْبَهُ تَلَّهْ﴾
 تو خوتی ئی سهرقال ده که هیت و پشتی تی ده که هیت و خوت بیئاگا ده که هیت لیئ. ﴿۱۱﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأَنْذِرَةٌ﴾ نه خیر
 نابیئت و ابیئت، وه نه م نایه تانه یا خود نه م سورته په ندو ناموژگارییه، شایانی نه وهیه که په ندو ناموژگاری
 لیوه برگریئت، وه رووی تی بکه هیت، وه کاری پی بکه هیت. ﴿۱۲﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ جا ههر که سیئ وستی لیبیئت
 یادی ده کاته وه.

﴿۱۳﴾ ﴿فِي صُحُفٍ﴾ واته: نه م ناموژگارییه نه هیه له په راوی. ﴿مَكْرَمَةٍ﴾ ریژ لیئراو لای خوی گه وره له بهر نهو
 زانیاری و داناییه ی که تییدایه، یا خود له بهر نه وهی له اللوح المحفوظ وه دابه زیووه. ﴿۱۴﴾ ﴿تَرْجُوعَةٍ﴾
 پله وپایه بهرزه له لای خوی گه وره. ﴿مُطَهَّرَةٍ﴾ پاکه و پاک کراوان نه بیئت ناتوانن دهستی ئی بدن، پاریزراوه
 له شهیتانه کان و کافران. ﴿۱۵﴾ ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ به دهستی نهو فریشتانه وهیه که سرش له خواوه بو پیغه مبه رانی
 دینن، له السفارة هاتوه که بریتییه له کار کردن له نیوان نه ته وه کاندان. ﴿۱۶﴾ ﴿كِرَامٍ﴾ نهو فریشتانه به ریژن
 لای په روه ردگاریان. ﴿رِزْوٍ﴾ خو پاریزن، گوپرایه لن بو په روه ردگاریان، راستگون له باوه رهینانیا. ﴿۱۷﴾
 ﴿فَلِإِنَّ الْإِنْسَانَ لَأَخْلَقَهُ﴾ واته: نه فرت له مروقی کافر بیئت چه ندو کوفره کی سه خته. ﴿۱۸﴾ ﴿مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ واته: له
 چ شتیئ خوا نه م مروقه کافره ی دروست کردوه. ﴿۱۹﴾ ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ﴾ له دلویه ناویکی بی نرخ دروستی
 کردوه ئیتر چون که سیئ خوئی به گه وره ده زانیئت که دوو جار له کونی میزه وه دهرچووه. ﴿فَقَدَّرَهُ﴾ واته:

ریکی خستووو و نامادهی کردووو بؤ بهرژوهندی خوئی، وه دوو دست و دوو قاچ و دوو چاو و سه رجهم ههسته و هره کانی تری پی به خشبوه. ﴿٢٠﴾ ﴿تَمَّ السَّبِيلَ يَسْرَةً﴾ پاشان ریگهی دستخستنی چاکه و خراپهی بؤ ناسان کردووو. ﴿٢١﴾ ﴿تَمَّ مَأْمَهُ فَأَقْبَرَهُ﴾ له پاش مردنیشی گۆپی بؤ داناوه تا تییدا بشاریته وه وهکو ریژ لیئانیک لیی، وای لیئنه کردووو که فری بردیته سهر زهوی و درنده و بالنده بیخوات. ﴿٢٢﴾ ﴿تَمَّ إِذْ أَسَاءَ أَنْشَرَهُ﴾ پاشان ههر کاتیک که ویستی لییبت زیندوی دهکاته وه له پاش مردنی. ﴿٢٣﴾ ﴿كَلَّا لَمَأْيُضَ مَا أَمَرَهُ﴾ نه خیر نه وهی که فه رمانیان پیکراوه جی به جی ناکن ته نه که میکیان نه بیبت، به لکو هه ندیکیان که مته رخه میان تییدا کردووو به کوفر، وه هه ندیکیان به تاوان. ﴿٢٤﴾ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ با مروّف ته ماشای خواردنه که ی بکات، چؤن خوی گهره بؤی دروست کردووو که هوئی ژیانیتی. ﴿٢٥﴾ ﴿أَنَا صَبَبًا الْمَاءِ صَبًّا﴾ ئیمه ناوی به لیژمه دهبارنینه خواروه. ﴿٢٦﴾ ﴿تَمَّ سَقْنَا الْأَرْضَ سَقًّا﴾ پاشان زهویمان لهت کردووو بؤ درچوونی دانه ویئله که سه رتا دهرویت، له گهل بچوکی و لاوازی.

﴿٢٧﴾ ﴿فَأَبْتَأُ فِيهَا حَبًّا﴾ دانه ویئله مان تییدا روواندووو که خوراکیه، اته: رووهک بهردهوام گه شه دهکات و زیاد دهکات تا ده بیته دانه ویئله. ﴿٢٨﴾ ﴿وَعَبًّا﴾ وه تری مان روواندووو. ﴿وَقَضًّا﴾ ههروهه گژو گیای تهری ئالیکی نازهل.

﴿٢٩﴾ ﴿وَزَيْبُونًا وَنَحْلًا﴾ ههروهه زهیتون و دارخورما. ﴿٣٠﴾ ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾ وه باخی چپ، که دارخورمای بهریزی رهگ نه ستوره. ﴿٣١﴾ ﴿وَفِكَهْمًا وَأَبًّا﴾ وه میوه و الاب: که هه موو نه وهی مروّف دهیخوات و زهوی دهیپوینیت به بی کیلان و توو کردن له گژو گیای و سه رجهم جوهره کانی له وه پرگا. ﴿٣٢﴾ ﴿مَنْعًا لَكَزٍّ وَلَا تَعْمِيكَ﴾ هه موو نه مانه خوراک و بزویون بؤ خوتان و نازهل کانتان. ﴿٣٣﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاةُ﴾ کاتیک که دنگه گه وره کهی روژی قیامهت دیت که گوئی که پر دهکات. ﴿٣٤﴾ - ﴿٣٦﴾ ﴿يَوْمَ يَأْتُ الْوَعْدَ مِنْ آخِذٍ﴾ ﴿٣٥﴾ ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾ ﴿٣٥﴾ ﴿وَصَجِيهِ وَبَنِيهِ﴾ له و روژدها مروّف را دهکات له براهکی و، دایکی و، باوکی و، خیزانه کهی و، منداله کانی، که نه مانه تایبه تترین و نزیکترین که سین، وه له هه موو کهس له پیشترن به سوزو به زهیی، جا راکردن له مان نابیبت ته نه له بهر به لا و نه هاهمه تیبیه کی زور گهره و کاریکی زور گرنگ نه بیبت. ﴿٣٧﴾ ﴿لِكُلِّ أُمَّرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ له و روژدها هه موو مروّفیک کاریکی گرنگی هه به که نایپه رژیته سهر خرمانی تری و لای دهدات لیی و، رادهکات لییان نه وهکو داوای شتیکی لیبکه نه نیوان خویاندا بیبت، وه تا نه بیینن له چ سه غله تی و ناخوشییه کدایه. ﴿٣٨﴾ ﴿وَجِوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ﴾

کۆمه لیک روو لهو روژهدا پرشنگدارو دهدره وشیتتهوه. ﴿٢١﴾ **ضاحکه مُسْتَبِرَةٌ** ﴿٢٠﴾ **بیدهکه نیت و موژده دهره.** ﴿٢٠﴾
وَجْوهٌ یُّؤْمِنُ عَلَیْهَا غَیْرَةٌ ﴿٢١﴾ وه کۆمه لیک رووی تر ته پو توژاوییهو لیله.

﴿٤١﴾ **رَهْمَهَا قَنْزَةٌ** ﴿٤٢﴾ رهشی و ته مو سه غله تی دایپوشیوه. ﴿٤٢﴾ **أُولَئِكَ** ﴿٤١﴾ خواهنی شه رووه توژاوییهانه.
هُمُ الْكُفْرَةُ الْفَجْرَةَ ﴿٤٢﴾ شه وانه کافران و فاسقان و دروژنان.

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

﴿١﴾ **إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ** ﴿١﴾ واته: کاتیك كه خور
 وه كو شیوهی توپی لی ده کریت، لول
 ده کریت و کۆده کریته وه و فری دهریت. ﴿٢﴾
وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وه کاتیك كه شه ستیره کان
 ده کون و بهرده بنه وه و بلاو ده بنه وه، وه
 ووتراوه: رووناکییه که ی نامینیت. ﴿٣﴾
وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وه کاتیك كه شه ستیره کان
 پاش شیپوونه وه یان به ئاسماندا دهرۆن. ﴿٤﴾
وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وه کاتیك كه ووشتی سک

پر که بیچووه که ی له سکیدایه پشتگوئی ده خریت و وه زلیده هی نریت به بی شوان، شه ویش
 له بهر سه ختی شه ناخوشییه گه ورانه ی که ده بیینن، وه به تایبهت باسی ووشت کراوه
 چونکه به نرخترین مالی عهره بوه.

﴿٥﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وه کاتیك که درندهکان زیندوو کرانهوه تا تۆله له ههندیکیان

بسه نریت بۆ ههندیکیان، وه ووتراوه: حهشر کردنیان بریتیه له مردنیان. ﴿٦﴾ وَإِذَا الْإِنِحَارُ

سُجِرَتْ ﴿٦﴾ وه کاتیك که دهریاکان دادهگیرسیئرین تا دهن به ناگریکی گرو بلیسای. ﴿٧﴾

﴿٧﴾ وَإِذَا الْنُفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وه کاتیك که نهفسی باوهپداران دهگهیه نریت به حورییهکانی

بههشت و نهفسی کافرانیش دهگهیه نریت به شهیتانهکان، حهسهن دهفه رمیت: ههموو

کهسیک دهگهیه نریت به پیرو تاقمهکهی خوئی: جولهکه به جولهکه، گاور به گاور، ناگر

پهرست به ناگرپهرست، دوپوو به دوپوو، وه باوهپدار دهگهیه نریت به باوهپدار. ﴿٨﴾

﴿٨﴾ وَإِذَا الْمَوْءُدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٨﴾ وه کاتیك که کچی زینده بهچال کراو پرسیاری

لی دهکریت به چ تاوانیك وا کوژرایت و زینده بهچال کرایت؟ عهرب نهگه یهکیکیان مندالی

ببویه کچ ببویه نهوا زینده بهچالیان دهکرد له شهزمه زاریدا یان له بهر نهبوونی، بویه

سه رهنشتی بکوژه کهی دهکریت به پرسیار لیکردنی، چونکه بهبی تاوان کوژراوه. ﴿٩﴾

﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿٩﴾ وه کاتیك که پهراو ونامه ی کردهوهکان بۆ لیپرسیینهوه بلاو دهکریتهوه.

﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١٠﴾ وه کاتیك که ناسمان کوون دهبیئت و لادهبریئت. ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ

﴿١١﴾ وه کاتیك که دۆزهخ دادهگیرسیئریت، توپه بوونی خوی گهوره و تاوانی مروقهکان

دایگیرساندوه. ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ ﴿١٢﴾ وه کاتیك که بههشت نزیک دهکریتهوه له

خوپاریزان له تاوان، وه ووتراوه نهه دوانزه روداوه: شهشیان له دنیا دایه، له سهههتای

سهوره ته کهوه تا ﴿١٣﴾ وَإِذَا الْإِنِحَارُ سُجِرَتْ ﴿١٣﴾ وه شهشیان له قیامه تدایه له

نایهتی: ﴿١٤﴾ وَإِذَا الْنُفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿١٤﴾ تا ئیره.

﴿١٤﴾ عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ واته: ههموو نهفسیك ده زانیئت چ کردهوهیهکی ناماده کردوه له

باش و خراپ له کاتی بلاو کردنهوهی پهراوی کردهوهکان.

﴿۱۵﴾ **فَلَا أُقِيمُ بِالْحُنَيْسِ** ﴿۱۵﴾ خوی گه وره سویند ده خوات به نه سستیړه کان که به روژ وون دهب ن و دیار نامینن له ژیر رووناکي خورداو نابینرین. ﴿۱۶﴾ **الْجَوَارِ** ﴿۱۶﴾ نه و نه سستیړانه که و ا له ریږه وی خویاندا دین و دهرؤن. ﴿۱۷﴾ **الْكَسِ** ﴿۱۷﴾ له کاتی ناو ابوونیا نندا دیار نامینن، ﴿۱۸﴾ **الْكَسِ** ﴿۱۸﴾ له کناس و هرگپراوه که ناژهلان له ناسکه و جگه له و تییدا خویان ده شارنه وه. ﴿۱۹﴾ **وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ** ﴿۱۹﴾ وه سویند بیټ به شه و کاتیک که دهروات و پشت هه ل ده کات و تاریکی به که ی نامینیت. ﴿۲۰﴾ **وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ** ﴿۲۰﴾ وه سویند بیټ به سپیده کاتیک دیت به گیان و شنه ی باوه. ﴿۲۱﴾ **إِنَّهُ** ﴿۲۱﴾ نه م قورئانه پیروزه. ﴿۲۲﴾ **لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ** ﴿۲۲﴾ فه رموده ی نیردراویکی به ریژه که جبريله ﴿۲۳﴾ چونکه قورئانی له لایه ن خوی گه وره وه بو پیغه مبه ر ﴿۲۴﴾ هیناوه.

﴿۲۵﴾ **ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ** ﴿۲۵﴾ نه و جبريله خاوه ن توانایه کی به رزو پله و پایه یه کی چه سپاوه لای خوی گه وره. ﴿۲۶﴾ **مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ** ﴿۲۶﴾ له وئ له لای فریشته کان گوپرایه لی کراوه و بو لای نه م ده گه ریڼه وه و، نه مینه له سهر و وحی و هه موو شتیکی تر. ﴿۲۷﴾ **وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ** ﴿۲۷﴾ نه م هاوه له ی نیوه به دلنیا یی شیت نییه، و هسفی پیغه مبه ری ﴿۲۸﴾ کرد به هاوړی بو هه ست کردن به وه ی که نه وان خویان ناگاداری حالی نه ون که عاقلترین و کاملترین و ته و اوترین که سه. ﴿۲۹﴾ **وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ** ﴿۲۹﴾ به بی گومان پیغه مبه ر ﴿۳۰﴾ جبریلی بینی له ناسوی دیاردا له سهر شیوازی راسته قینه ی خوی که شهش سه د بالی هه بوو، مجاهد ده فرمیت: له نزیك نه جیاد بینی، که روژ هه لاتی مه که که یه. ﴿۳۱﴾ **وَمَا هُوَ** ﴿۳۱﴾ واته پیغه مبه ری خوا ﴿۳۲﴾. ﴿۳۲﴾ **عَلَى الْغَيْبِ** ﴿۳۲﴾ له هه والی ناسمان و وحی. ﴿۳۳﴾ **بِصْنِينٍ** ﴿۳۳﴾ ره زیلی و چروکی ناکات و که مته رخه می ناکات له گه یانندیدا، به لکو خه لکی فیری فه رموده کانی خوی گه وره و نه حکامه کانی ده کات. ﴿۳۴﴾ **وَمَا هُوَ يَقُولُ سَيُطَنِّ رَجِيمٍ** ﴿۳۴﴾ واته: نه م قورئانه پیروزه و وته ی شه ی تانیک له شیه تانه کان نییه که گوئ ی له وحی گرتیبت بو نه وه ی لی بدزیت و ره جم

کرایبت به نهیزهک. ﴿۳۱﴾ **﴿فَاتِن تَذْهُبُونَ﴾** نیتر ئیوه چ ریگایهک دهگر نه بهر رووتر له م ریگایه ی که بۆتان روون کرایه وه. ﴿۳۷﴾ **﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾** واته: ئه م قورئانه تهنها ناموژگاری و یادکردنه وهیه بۆ تیکرای خه لکی. ﴿۳۸﴾ **﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾** بۆ که سیک له ئیوه که ویستی له دامه زراوی بیئت. ﴿۳۹﴾ **﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾** وه ئیوه هیچ ویستیکی دامه زراویتان نییه و تواناتان به سه ردا نییه تهنها به سه رخستن و یارمه تیدان و ویستی خوی گوره نه بیئت.

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ إِذَا السَّمَاءُ انفطرت ۱ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشترت ۲ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجرت ۳ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعرت ۴ عَلمت نفس ما قد مت ۵ وَأخرت ۶ تأنبها الإنسان ما عزك ربك الكبر ۷ الذي خلقك فسوذك فعد لك ۸ في أي صوره ما شاء ركبك ۹ كلاب تكذبون بالدين ۱۰ وإن علمكم الحفطين ۱۱ كمين ۱۲ يعلمون ما تفعلون ۱۳ إن الأجرار لفي حميم ۱۴ وإن الفجار لفي حميم ۱۵ يصلونها يوم الدين ۱۶ وما هم عنها بأبدين ۱۷ وما أدرنك ما يوم الدين ۱۸ ثم ما أدرنك ما يوم الدين ۱۹ يوم لا تملك نفس لنفس شيئا والأمر يومئذ لله ۲۰

سُورَةُ الْمَطْفِيفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ وَيْلٌ لِلْمَطْفِيفِينَ ۱ الَّذِينَ إِذَا الْكُلُوعِ عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۲ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۳ أَلَا يظنُّ أولئك أنهم متبوءون ۴ اليوم عظيم ۵ يوم يقوم الناس لرب العالمين ۶

﴿۱﴾ **﴿إِذَا السَّمَاءُ انفطرت﴾** کاتیك ئاسمانه کان شهق ده بیئت بۆ دابه زینی مه لایکه ته کان. ﴿۲﴾ **﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشترت﴾** کاتیك ئه ستیره کان ئه دن بهیه کداو لیک جیاده بنه وه و به رده بنه وه .

﴿۳﴾ **﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجرت﴾** مه به ست: کاتیك ده ریاکان ده ته قینرینه وه و دهن بهیه که ده ریا، یا خود: ته قاندنه وه ی وه کو ته قانه وه ی بورکانه کان وایه، ئه میش پیش هه ستانی قیامت. ﴿۴﴾ **﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعرت﴾** وه کاتیك که

خولی گوڤه کان قلب ده کریتته وه، وه مردو وه کانی ناوی ده رده کرین.

﴿٥﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿﴾ کاتیک کتابه کان بلاو ده کرینه وهو ددرین به دهستی

خه لکی نه و کاته ده زانن چی کرده وهی چاک یان خراپان کردوه. ﴿٦﴾ ﴿﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿﴾ ئه ی مروژ چی وای لی کردی مه غرور بیت و هه لبخه له تیت

هه تا کوفر بکه ی به پهروه دگاری به پریت؟ ووتراوه ئه وهی وای له مروژ کردوه مه غرور

بیت و هه لبخه له تیت لیبورده یی خوی گه وره یه که په له ناکات له سزادانی. ﴿٧﴾ ﴿الَّذِي

خَلَقَكَ﴾ ئه و خوی به ی که دروستی کردوه له دلویه ئاویک که هه بوونت نه بووه ﴿فَسَوَّكَ﴾ ﴿﴾

کردووتیه تی به ئینسانیک که ده بیستیت و ده بینیت و عه قلت به هه موو شتیک ده شکی ﴿﴾

فَعَدَلَكَ﴾ ریکی خستوویت و به پیوه دایناویت و شیوه ی جوان کردویت، وه نه دنامه کانی

هاوسه نگو و ریک و گونجاو کردویت. ﴿٨﴾ ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ ریکی خستوویت له و

شیوازه ی که خوی گه وره ویستی لیبه له شیوازی جورا و جور، وه تو خوت شیوه وینه ی

خوت هه لنه بژاردوه. ﴿٩﴾ ﴿كَلَّا﴾ نابییت مروژ و اییت، دواختنی سزای خوی گه وره وای

لی بکات له خشته ی به ری، به لکو ده بییت وای لی بکات بو لای خوی گه وره بگه ریته وه ﴿بَلْ

تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ به لکو ئیوه پرژی سزا به درو دزانن.

﴿١٠﴾ ﴿وَلِإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾ مه لائیکه تی خوا له سه ر ئیوه یه که واک کرده وهی ئیوه دهنوسیت.

﴿١١﴾ ﴿كِرَامًا كَانِبِينَ﴾ مه لائیکه به پرزو نوسه رن. ﴿١٢﴾ ﴿يَعْمَلُونَ مَاتَّقِعُونَ﴾ نه فه رمووی: ئیوه

پرژی دوا یی به درو دزانن، وه ئیوه سپیردراون به مه لائیکه تی خوا، ووته و کرده و تان

دهنوسریت تا موحاسه به بکرین له سه ری له پرژی دوا یی. ﴿١٣﴾ ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ به

دنیایی چاکه کاران له نازونیمه تی به هه شتدان. ﴿۱۴﴾ ﴿وَإِنَّ الْفُجَارَ لَفِي حِمِيمٍ﴾ وه به دنیایی فاجرو خراپه کاران شوینیان دۆزه خه.

﴿۱۵﴾ ﴿يَصَلُّوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ له رۆژی سزادا ده خرنه دۆزه خه وه که به درۆیان ده زانی، به رده وام تئیدا ده میننه وه و گرو گه رمیه که ی ده چیژن. ﴿۱۶﴾ ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾ هه موو کاتی که ناماده ده بن له دۆزه خدا هیچ کاتی که لی جیانا بنه وه وه هیچ کاتی که غائب نابن، به لکو به هه تا هه تای تئیدا ده میننه وه.

﴿۱۷﴾ ﴿وَمَا آذْرَبْكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ تو چوزانی رۆژی قیامت چییه.

﴿۱۸﴾ ﴿تُمْ مَا آذْرَبْكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ پاشان تو چوزانی ئه و پۆزه چییه واته: رۆژی سزاو لیپرسینه وه، دووباره ی کرده وه بۆ به گه وره زانینی ئه و رۆزه وه سه ختی ناخوشییه کانی.

﴿۱۹﴾ ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سَعًا وَلَا أَمْرٌ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ له و رۆزه دا که س نییه بتوانیت بریاریک بدات یا خود شتی که بکات، ته نها خوی گه وره ی په روه ردگاری هه موو جیهان نه بییت، که له و رۆزه دا هیچ مولکی که به که س نابه خشیت هه روه کو چون له دنیا پیانی ده به خشی.

سُورَةُ الْمَطْفِيفِينَ

ابن عباس (رهزای خویان لی بییت) ئه فه رموی: کاتی پیغه مبه ر ﴿هاته مه دینه وه خه لکی مه دینه له هه موو که سی کی شان وه پیوانه یان خراپه تر بوو، خوی گه وره ئه م سورته ته ی دابه زاند: ﴿وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ﴾ دوی ئه وه خه لک کی شان وه پیوانه یان چاک کرد.

﴿وَلِلْمُطَفِّفِينَ﴾ التطفیف: که مکردنه له کیشانه و پیوانه دا شتیکی کهم، وه له وانیه یه کیکی له وان دوو صاعی هه بوو بیټ به یه کیکیان بؤ خه لکی ده کیشاو به وی تریان بؤ خوی.

﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ واته: کاتی یه کی له مان شتیکی بؤ خوی بکری کیشانه بی یان پیوانه به ته و اه تی ده یکرئ.

﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾ وه ئەگەر شتیان به خه لکی بفرۆشتایه ئەوا پیوانه یان کهم ده کرد، یا خود بیان کیشایه سوک ده یانکیشا.

﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ نایا ئەوان به خه یالیاندا نایات پوژی له پوژان زیندوو ئەکرینه وهو پرسیاریان لی ده کری له و کرده وهیه ی که کردویانه، بؤ گومانی ئەو شتانه نابهن تا بیربکه نه وهو تا لیکۆلینه وهی تیا بکهن و به دوایدا بگه رین، وهواز له شتی بینن که له عاقیبه ته که ی ئەترسین.

﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ئەو پوژه ی لیپرسیینه وهی له گه ل ده کری رۆژیکی زور گه ورهیه که پوژی قیامه ته.

﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پوژی که هه ره هه موو خه لک پاره ستاوه چاوه رپی فه رمانی خوی گه ورهن، یان چاوه رپی پاداشتن، یا چاوه رپی سزان، که ئەمهش به لگه یه له سه ره گه وره یی تاوانی کیشانه و پیوانه و فیل کردن تیایدا، که تاوانه که ی چه ندئ زیاتره وه سزاکه ی چه ندئ گه وره تره، له بهر ئەوه ی خیانه ته له ئەمانه ت، وه خواردنی مافی خه لکه به ناحق.

﴿ ۷ ﴾ **كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿۷﴾ خراپه كاران و**
 ئەوانەى لە كيشانەو پيوانە كەم بەخەلك دەدەن و
 فيل دەكەن هەموو ناووس كراون لە پەراوى
 ئەهلى ئاگر، ياخود: بەند دەكرين و شوينيان
 تەنگ و تەسك دەكریت. ﴿ ۸ ﴾ **﴿ ۸ ﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿۸﴾**
 ئەى محمد ﷺ تۆ چوزانيت سېجین چييه. ﴿ ۹ ﴾
﴿ ۹ ﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿۹﴾ ئەو پەراوى كە ناويانى تيا تۆمار
 كراوه پەراویكى نوسراوه، وه ووتراوه: سېجین له
 بنچينهدا سجيل ه له السجل وەرگيراوه كە
 بریتييه له پەرتوك. ﴿ ۱۰ ﴾
﴿ ۱۰ ﴾ وَبِئْسَ الْأَمْثَلُ لِمَنْ كَذَّبَ ﴿۱۰﴾ خواى گەوره هەپەشه دەكات
 لەو كەسانەى كە پوژى دوايى بەدرۆ دەزانن و

﴿ ۷ ﴾ **كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿۷﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿۸﴾ كِتَابٌ**
مَّرْقُومٌ ﴿۹﴾ **﴿ ۹ ﴾ وَبِئْسَ الْأَمْثَلُ لِمَنْ كَذَّبَ ﴿۱۰﴾** **﴿ ۱۰ ﴾ وَبِئْسَ الْأَمْثَلُ لِمَنْ كَذَّبَ ﴿۱۰﴾**
﴿ ۱۱ ﴾ وَإِذَا نُنقِلُ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
الْأُولَئِينَ ﴿۱۱﴾ **﴿ ۱۲ ﴾ كَلَّا لَمَلَّ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۲﴾** **﴿ ۱۳ ﴾ كَلَّا لَئِنَّم**
عَن رَّبِّهِمْ يُوسِعُونَ سَجُورُونَ ﴿۱۳﴾ **﴿ ۱۴ ﴾ ثُمَّ إِنَّمَا لَمَسُوا الْحَجِيمَ ﴿۱۴﴾** **﴿ ۱۵ ﴾ ثُمَّ قَالَ**
هَذَا الَّذِي كُتِبَ بِدِيَارِكُورُونَ ﴿۱۵﴾ **﴿ ۱۶ ﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبِيَاءِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿۱۶﴾**
﴿ ۱۷ ﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿۱۷﴾ **﴿ ۱۸ ﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿۱۸﴾** **﴿ ۱۹ ﴾ يَسْهَدُ الْمَرْفُوعُونَ ﴿۱۹﴾**
﴿ ۲۰ ﴾ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَفِي نُجُومٍ ﴿۲۰﴾ **﴿ ۲۱ ﴾ عَلَىٰ الْأَرْبَابِ نَظَرُونَ ﴿۲۱﴾** **﴿ ۲۲ ﴾ تَعْرِفُ فِي**
﴿ ۲۳ ﴾ وَجْهَيْهِ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿۲۳﴾ **﴿ ۲۴ ﴾ يُسْقُونَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْشُومٍ ﴿۲۴﴾** **﴿ ۲۵ ﴾**
﴿ ۲۶ ﴾ خِزْمَتُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿۲۶﴾ **﴿ ۲۷ ﴾ وَمَرَّاجُهُ**
﴿ ۲۸ ﴾ مِن تَشْمِيمٍ ﴿۲۸﴾ **﴿ ۲۹ ﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُعْرِضُونَ ﴿۲۹﴾** **﴿ ۳۰ ﴾ إِنَّ الَّذِي بَكَ**
﴿ ۳۱ ﴾ أَعْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿۳۱﴾ **﴿ ۳۲ ﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِم**
﴿ ۳۳ ﴾ يَتَّبِعُهُمُ الْغَايُونَ ﴿۳۳﴾ **﴿ ۳۴ ﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا عَلَيْهِمْ أَقْبَلُوا فَكَيْهِنَ ﴿۳۴﴾** **﴿ ۳۵ ﴾**
﴿ ۳۶ ﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿۳۶﴾ **﴿ ۳۷ ﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ**
﴿ ۳۸ ﴾ حَافِظِينَ ﴿۳۸﴾ **﴿ ۳۹ ﴾ قَالُوا يَا لَيْسَ لَنَا بِمَكْرَمٍ مَّا نَدْعُونَ ﴿۳۹﴾** **﴿ ۴۰ ﴾ قَالُوا يَا لَيْسَ لَنَا**
﴿ ۴۱ ﴾ بِمَكْرَمٍ مَّا نَدْعُونَ ﴿۴۱﴾ **﴿ ۴۲ ﴾ قَالُوا يَا لَيْسَ لَنَا بِمَكْرَمٍ مَّا نَدْعُونَ ﴿۴۲﴾**

باوهریان پيى نههيناوه. ﴿ ۱۱ ﴾ **﴿ ۱۱ ﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿۱۱﴾** ئەوانەى پوژى دوايى بەدرۆ دەزانن. ﴿ ۱۲ ﴾
﴿ ۱۲ ﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا لَأَلَّ مَعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿۱۲﴾ وه هېچ كەسيك ئەو روژه به درۆ نازانيت مەگەر كەسيكى خراپه كارى
 سته مكارى سنور بهزاندوو له تاوانداو روچوو له هوكاره كانيدا. ﴿ ۱۳ ﴾ **﴿ ۱۳ ﴾ إِذَا نُنقِلُ عَلَيْهِ آيَاتُنَا ﴿۱۳﴾** كاتى
 نايه تەكانى ئيمەى بهسەرا بخوینریتەوه ئەو نايه تانەى بو پيئەغمبەر ﷺ دابه زيووه، ﴿ ۱۴ ﴾ **﴿ ۱۴ ﴾ قَالَ أَسَاطِيرُ**
الْأُولَئِينَ ﴿۱۴﴾ دەلييت ئەمه سەرگوزشته و قسه پوچه له كانيانه كە له پەرتوكه كانياندا
 هيه. ﴿ ۱۵ ﴾ **﴿ ۱۵ ﴾ كَلَّا ﴿۱۵﴾** نهخيروانييه، بو سەرزەنشست كردن و بەرپەرچ دانەهوى ئەو دەستدریژكاره
 تاوانباريه له ووتە پوچه له و بەدرۆ زانينى، ﴿ ۱۶ ﴾ **﴿ ۱۶ ﴾ بَلْ ﴿۱۶﴾** **﴿ ۱۷ ﴾ ثُمَّ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۷﴾** تاوان و
 سەرىپچيان زور كرووه تا دەورى دلئى داون، ئەمه ئەو (ران) ديه بهسەريه وه. روى الترمذى عن
 أبي هريرة (رهزای خواى ليبييت) عن النبي ﷺ قال: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً، نُكِنَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ
 سَوْدَاءَ، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَعْفَرَ وَتَابَ، صُلِقَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ، زِيدَ فِيهَا، حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّأُّ الَّذِي ذَكَرَهُ

اللہ ﴿بَلِّ (۱۵) ثُمَّ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱)۔ واتہ: نہ گھر بہندہ تاوانیکی کرد خالیکی پرش لہ سہر دلی دادہ نری، نہ گھر ہاتو تو بہی کردو وازی ہیئاو داوی لیخوش بوونی کرد ئەوا دلی پاک دەبیئەوہ، نہ گھر گہرپاہوہ سہر تاوان خالەکان زیاد دەکات تادللی دادہ پووشی، ئەمە ئەو (ران) ہیہ کہ لہ قورئاندا باس کراوہ. ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُونَ﴾ (۱۵) نہ خیر ئەوان لہ بینینی پەرور دگاریان لہ رۆژی قیامت بیبەش کراون، تەماشای ناکەن ہەرورەکو چۆن باوہ پداران تەماشای دەکەن، ہەرورەکو چۆن لہ دونیادا بیبەشی کردن لہ یەخوایەستی خوی لہ رۆژی قیامتیشدا بیبەشیان دەکات لہ بینینی خوی. ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ واتہ: ئەمانە دەچنە ناگری دۆزەخوہ پاشان گەرمیەکی دەچیرن. ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ دواتر پییان دەوتری ئەمە ئەو شوینەہیہ کہ بە درۆتان دەزانی. ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ﴾ چاکەکاران ناووس کراون کہ ئەمانە ئەھلی شوینە بەرزەکانی بەھەشتن، یاخود پلہ بەرزەکانی بەھەشت، وە چاکەکار: ئەوانەن کہ گوپرایەلی خاوار پیغەمبەر ﷺ ئەکەن و فەرمانیان جیبەجی دەکەن. ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ﴾ ئەوی محمد ﷺ تو چوزانیت علیون چیبیہ، بو بەگەرە زانینی علیون ھ. ﴿كُنْتُ مَرْفُومٌ﴾ ئەو کتابەہی کہ ناوی ئەوانی تیا نوسراوہ تەوہ کتابیکی نوسراوہ. ﴿يَشْهَدُهُ الْمُرْقُورُونَ﴾ واتہ: مەلانیکی تەکانی خوی گەرە نامادەہی ئەو کتابە نوسراوہ ئەبن و دەبیینن، وە ووتراوہ: شایەتی دەدەن بەوہی کہوا لہ ناو ئەو کتابە نوسراوہ لہ رۆژی دواہی. ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بەراستی چاکەکاران لہ بەھەشتدان. ﴿عَلَى الْأَرْبَابِ﴾ جیکەہیہ کہ وەکو جۆلانەہیہک پاخراوہ بەرزە، ﴿يَنْظُرُونَ﴾ سەیری ئەو ھەموو پێزۆ پلہ وپایە دەکەن کہ خوی گەرە پیانی داوہ، وە ووتراوہ: سەیری پووی خوی گەرە دەکەن. ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ کہ بیانینیت دەزانیت ئەمانە لہ نازو نعیمەتدا بوونە، لہ جوانی و روونایکی و سپیتی و گەشاوہی روویان. ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْتُمٍ﴾ الرُّحِيقُ: عارەقیکیان پی دەدری کہ ہیچ فیلیکی تیانہ وە ہیچ شتیکی تیانہ کہ توشی فەسادیان بکات، وَالْمَخْتُمُ: موری پیوہیہ، قەدەغەہیہ ہیچ کەسی دەستی بو بەری ھەتا دەبریت بو چاکەکاران و تا مۆرەکی بو ئەوان دەکریتەوہ. ﴿خَتَمُهُ مَسْكَ﴾ واتہ: دوا تامی

(۲) أخرجه أحمد (۲/۲۹۷)، والترمذی (۵/۴۳۴)، رقم (۳۳۳۴) وقال: حسن صحيح . والنسائی في الكبرى (۱۱۰/۶)، رقم (۱۰۲۵۱)، وابن ماجه (۲/۱۴۱۸)، رقم (۴۲۴۴)، وابن أبي الدنيا في التوبة (ص ۱۴۳، رقم ۱۹۸ ط مکتبة القرآن)، وابن حبان (۷/۲۷۷، رقم ۲۷۸۷)، والحاكم (۱/۴۵/۱)، رقم (۶) وقال: صحيح . والبيهقي في شعب الإيمان (۵/۴۴۰)، رقم (۷۲۰۳ مكرر)، وحسنه الشيخ الألباني في: صحيح الجامع الصغير: (۱۶۷۰).

بؤنی میسکی هیه؛ ئەو هی که مهیه که ده خواته وه دوا بؤن بؤنی میسکه، وه ووتراوه: قاپ و گلاسه کان مۆرکراوه به میسک ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَاتٍ مِنَ الْمَنَّانِ سُونٍ﴾ واته: ئەوانه ی که ره غبه تیان هیه بؤ به هشت بابیشپرکی بکن، چۆن کۆمه لی کهس پیشپرکی ده کهن و هر که سئ له وان دهیه وئ پیشپرکی که بؤ خوی بی و به سر ئەوانی تردا زال بی. ﴿۳۷﴾ ﴿وَمِرْجَاهُ مِنْ تَنْسِيمٍ﴾ ئەو عاره قه تیکه لاو ده کری به تَسْنِيم؛ ئەو خواردنه وهیه له بهرزه وه بؤیان شوپ ده کریته وه، به پزترین خواردنه وه ی به هه شته. ﴿۳۸﴾ ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُغْرَبُونَ﴾ ئەو ره حیه ئەخۆن له سه رچاوه ی تَسْنِيم له گلاسه کانیا ندا تیکه لی ده کهن. ﴿۳۹﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ ئەوانه ی کافر بوونه ﴿كَأَنَّهُمْ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا لِيَضْحَكُوا﴾ گالته یان ئەکرد به ئیمانداران له دونیادا. ﴿۴۰﴾ ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ﴾ کاتی که به لای ئیمانداران تییه پ بوونیا گالته یان پی ده کردن به ئیشاره ت به پیئوی چاویان، به برۆیان، به ده ستیان، له که داریان ده کردن به هوی ئەوه ی که ئەمانه موسلمانن، وه عیب و عاریان ئی ده دۆزینه وه. ﴿۴۱﴾ ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا﴾ واته: کاتی که کافره کان ده چونه وه ماله وه ﴿إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾ بؤ لای کهس و کاریان که مه جلیسه کانیا جئ ده میئا ﴿انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ زۆر سه رسام ده بوون به خویان که گالته یان به موسلمانان کردوو وه له زه تیان کردوو له و رابواردن و گالته کردنه، وه خوشحالن له وه ی که و تانه و ته شهریان له ئیمانداران داوه، وه گالته یان پییان کردوو. ﴿۴۲﴾ ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ﴾ وه ئەگه ر موسلمانان بیینن گالته یان پی ده کهن و ده لئین ئەمانه گوهران و لایان داوه له دینی با و باپیرانیا. ﴿۴۳﴾ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ﴾ خوی گه وره ئەوانی نه ناردوو بؤ سه ر موسلمانان و له لایه نی خوی گه وره وه نیردرا بیتن؛ که ئیمانداران سپیدراییتنه ده ست ئەوان تا کرده وه کانیا ن پیا ریزن.

﴿۳۱﴾ **قَالِیْمُ الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ یُضَحَّکُوْنَ** ﴿۳۱﴾ شه پرؤ باوهرداران گالته به کافران دهکن که دهیانینن زهلیل و ریسواو تیکشکاون له ناگری دوزخ، ههر وهکو چوں له دنیا کافرهمان گالتهیان به نیمانداران دهکرد.

﴿۳۰﴾ **عَلَى الْأَرْيَاكِ يَنْظُرُونَ** ﴿۳۰﴾ نیمانداران دانیشتوونه له سهر شه و جولانیانه و شه و شوینه بهرزهانی که بویمان نامادهکراوه له ویوه ته ماشای دورژمنانی خوا دهکن که له ناو ناگری دوزخ خدا سزا دهدرین، وه باوهردارانیش له نازو نیعمته و خووشی بههشتدان. ﴿۳۱﴾ **هَلْ تُؤْبَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ** ﴿۳۱﴾ واته: به دنیایی کافران سزای خویمان وهرگرت که له دنیا دا گالتهیان به باوهرداران دهکرد

سُورَةُ الْأَنْعَامِ قُرْآنٌ

﴿۱﴾ **إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ** ﴿۱﴾ کاتیك ناسمان لهت دهبی که

یهکیکه له نیشانهکانی پوژی دواپی. ﴿۲﴾ **وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُمَتْ** ﴿۲﴾ واته: ناسمانیش گوپراهلی خوی گهوره دهکات وه گوئی دهگری و گوئی بیست دهبی بو شه و فرمانانهای که خوی گهوره پیی دهکات ﴿۳﴾ **وَاحُمَتْ** ﴿۳﴾ وه حهقی خویشیتی گوپراهلی بکات و ملکهچ بیی و گوئی بگری. ﴿۴﴾ **وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ** ﴿۴﴾ واته: کاتیکیش زهوی پادهخری، وه شاخهکان نههژئی ههتا وای لیئی شهبی بهیهک پارچه زهوی ساف. ﴿۵﴾ **وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخُلَّتْ** ﴿۵﴾ ههرچی مردوویهکیش له ناو زهوی یه ههر ههموی فری نه داته دهرهوه بو سهر زهوی ﴿۶﴾ **وَخُلَّتْ** ﴿۶﴾ واته: بهرانهتیاں لی دهکات و دهستبهرداریان دهبییت و دهیانداته دهست خوی گهورههتا خوی گهوره فرمانی خوی بهسهریاندای جیبهجی دهکات. ﴿۷﴾ **وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُمَتْ** ﴿۷﴾ کاتیکیش زهوی پاخراوه بهئیزی خوی گهوره شه نیشهی کردووه وه حهقی خویشیتی گوپراهلی فرمانی خوی گهوره بیی و فرمانی

خوای گهوره جیبه جی بکات. ﴿٦﴾ ﴿بِتَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ﴾ ئەى مروؤف؛ مه بهست پئی: به باوه پدارو کافروه

﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا﴾ ئیوه ههول و کوشش ددهن به رهو لبقای خوای گهوره ﴿فَمَلَقِيهِ﴾ واته: هه

رؤژیکیش ده بی ده گنه خوای گهوره به کرده و کانتان. ﴿٧﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ وَأَمَّا مَنْ يَمِينِهِ﴾ جا ئەو که سهی

به دهستی راستی کتبه که ی پئی ددرئ که باوه پدارانن، ئەمانه نامه ی کرده و کانتان ئەو کرده و به ی که

کردو یانه له دونیادا نوسراو ته وه و هکو ریزیک به دهستی راست پئیان ددرئ و هکو ههست پئی کردنی

که ئیوه ئەهلی به ههشتن. ﴿٨﴾ ﴿فَسَوْفَ يَحْسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ ئەو که سهه لیپرسینه و به ی که ئاسانی له گه لدا

ده کرى، کرده و خراپه کانی پئی نیشان ددرئ، دواى ئەوه خوای گهوره لیى خوش ده بی بی ئەوه ی

لیپرسینه وه ی له گه لدا بکات، له صحیحین له عائشه وه (رهزای خوای لیبت)، ئەفه رموئیت: پیغه مبهه

﴿فهرموئیت: (مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ عُذِّبَ). واته: هه که سهی مونا قه شه ی حسابی له گه لدا بکری سزا

ده درى. عائشه (رهزای خوای لی بیت) ئەفه رموئیت: و تم ئەی پیغه مبهه ی خوا ﴿﴾ ئەوه نیه خوای

گه و ره ده فه رموئیت: ﴿فَسَوْفَ يَحْسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ واته: حساب و لیپرسینه و به ی که ئاسانی له گه لدا

ده کرى، پیغه مبهه ﴿﴾ فه رموئیت: (لَيْسَ ذَاكَ الْحِسَابُ، أَمَّا ذَاكَ الْعَرْضُ مِنْ نُوقِشَ الْحِسَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عُذِّبَ) (١).

واته: ئەوه حساب و لیپرسینه و به ی، به لکو ئەوه نیشان دانی کرده و کانه، دواى ئەوه خوای گه و ره

لیى خوش ده بی، به لأم هه که سهی مونا قه شه ی حسابی له گه لدا بکری سزا ددرئ. ﴿٩﴾ ﴿وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ

أَهْلِيهِ﴾ ئەوه که سهه ی کتابی به دهستی راستی پیدرا ئەوه ئەگه پرته وه بو ناو که سوکاری خو ی

له خیزانه کانی ئەو خیزانه ی له دونیادا هه ی بووه ئەگه ره به هه شتی بی وه حوریه کان که وا له به هه شتدا

بو ی ناماده کراوه ﴿مَسْرُورًا﴾ زور دلخوشه و زور خوشحاله به و چاکه و ریز لیئانه ی لیى نراوه. ﴿١٠﴾ ﴿

وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابَهُ، وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ﴾ به لأم ئەوه که سهه ی کتبه که ی له پشته وه پئی ددرئ له بهر ئەوه دهستی راستی

کوت و زنجیر کراوه به ملیه وه، دهستی چه پیشی له پشته وه به، که کافران و سه ریچی کارانن .

(٤) صحیح مسلم: (٥٢٣١).

﴿ ۱۱ ﴾ ﴿ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴾ واته: کاتیک که نامهی کرده و هکانی به دستی چپی پی ددریت و دهیونیتته و هوار دهکات به تیاچوون و له ناوچوونی خوی. ﴿ ۱۲ ﴾ ﴿ وَيَصَلِّي سَعِيرًا ﴾ نه چیتته ناو ناگری دوزه و گهرمی ناگره که ده چیتتی.

﴿ ۱۳ ﴾ ﴿ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴾ ئەم له دونیادا دل خوش بووه کاتیک که وا شوین هه و او نارهنزوی خوی که و توه، وه سوار نارهنزوی خوی بووه و نارهنزوه کانی جیبه جی کردوه به له خوبایی بوون و به خراپه کاریه وه، له بهر نه وهی به خه یالیدا نه هاتوه یا خود بیرى له وه نه کردوتته وه که پرۆتیک دهرمیت و له پرۆتی قیامه تدا لیپرسینه وهی له گه لدا ده کريت. ﴿ ۱۴ ﴾ ﴿ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴾ ئەو گومانی وا بووه که وا ناگریتته وه بۆ لای خوی گه وه له پرۆتی دویسی تا لیپرسینه وهی له گه لدا بکريت. ﴿ ۱۵ ﴾ ﴿ بَلَّغْ بِهِ آيَاتِنَا لَهُ الْبَيِّنَاتُ حَقٌّ وَإِنَّهُ يَفْقَهُ كَلِمَاتٍ أَنْ يُبَيِّنَ لَهَا آيَاتِنَا لَعَلَّهَا يَفْقَهُ ﴾ خوی گه وه بینه ره و ناگاداره به خوی و کرده وه کانی هیچ شتیکیش نیه له خوی گه وه بشاردريتته وه. ﴿ ۱۶ ﴾ ﴿ فَلَا أَسْمِعُ بِالسَّفْعِ ﴾ خوی گه وه سویند ده خوات به و سوراییه که له دوی خورئاوا بوون دهرده که ویت تا وه کو کاتی عیسا ده مینیت.

﴿ ۱۷ ﴾ ﴿ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴾ واته: سویند بی به شه و که چی له خویدا کو کردوتته وه و هه لگرتوه، که شه و هه مو و نه و شتانه ی له پرۆت بلا و بوونه ته وه و ته سه پروف و هه لسوکه تیان کردوه هه هه مووی کو کردوتته وه، هه مووی گرتوته خوی له بهر نه وهی کاتیک شه و دیت هه موو شتیک پرو ده کاته شوینده که ی خوی. ﴿ ۱۸ ﴾ ﴿ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴾ وه خوی گه وه سویند ده خوات به مانگ کاتیک کامل ده بیت له نیوهی مانگدا. ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ لَتَرَكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴾ سویند بی بهم شتانه ئیوه به رده و ام گورانکاریتان به سه ردا دیت، له ده و له مهندی و هه ژاری، له ژیان و مردن، له چونه به هه شت یان دوزه خ. ﴿ ۲۰ ﴾ ﴿ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ باشه خه لکی چییانه بۆ باوه ر ناهینن به قورئان له گه ل بوونی ئەو هوکارانه ی که وایان لی دهکات باوه ر بینن به قورئان. ﴿ ۲۱ ﴾ ﴿ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ ﴾ چ ریگریک هه یه کاتیک که وا قورئان ده خویننه وه سوجه بۆ خوی گه وه نابه ن و ملکه چی نابن، وه و وتراوه مه به ست پیی: له کاتی قورئان خویندن سوجه ی تیا لوه نابه ن له و نایه تانه ی که وا سوجه ی تیا یه. ﴿ ۲۲ ﴾ ﴿ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾

﴿يَكْذِبُونَ﴾ واته: به لکو کافران نهو کتابهی که خوی گهوره ناردوویهتی که نهو کتابه تهو حیدو زیندوو بوونهوهو پاداشت و سزای له خوگر تووه نهوان به دروی دهزانن .

﴿۳۳﴾ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ خوی گهوره زانایه و ناگاداره بهوهی کهوا نهوان شارديوایانه تهوه له نه فسی

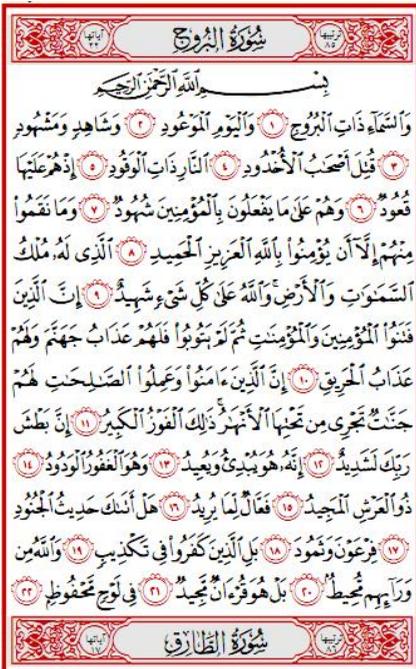
خویان لهو به درو زانینه یاندا که هه مووی درناپن ﴿۳۴﴾ ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ مژده یان پییده

به سزایه کی بهئیش و نازار؛ وهکو هیرش کردنه سهرو گالته پیکردنیک ﴿۳۵﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ تهنه نهو که سانه نه بیئت که باوه دریان هیناوه و کردهوهی چاکیان

کردووه نهوانه نه جرو پاداشتی نه پراوه بهره و امیان بو هیه که کهس منته ناکاته سهریان .

سُورَةُ الْبُرُوجِ

﴿۱﴾ ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سویند بی به ناسمان

نهو ناسمانه ی کهوا شوینی نه سستی ره کانه، که

دوانزه بورجه بو دوانزه نه سستی رهن. ﴿۲﴾

﴿وَالْيَوْمِ الْوَعُودِ﴾ وه سویند بی به و پوژهی کهوا

وهعد پی رو دراوه که روو ددات، که پوژهی

دواییه. ﴿۳﴾ ﴿وَشَاهِدِ﴾ وه سویند بی

به شاهیده کان نهو دروستکراوانه ی که لهو

روژهدا شایه تی ددهن. ﴿وَمَشْهُورِ﴾ نهو

شایه تیدانه ی کهوا شایه ته کان شایه تیبیان پی

داوه له سهر تاوانباران، نهو تاوانه گه ورانه که

کردوویانه کهوا شایه تی بوونه و ناگاداریوونه،

وه نهمه هه موو نهو که سانه دهگریته وه کهوا له پیناو خوی گه ورهدا کوژراون، هه روهکو

چون له چیروکی اصحاب الأخدود دا هاتووه که نیستا باس دهگریت، هه روهها خوی

گهوره خویشی شاهیده به سه ریانه وه وه کو له دوی ئه وه باس ده کریت. ﴿٤﴾

﴿فَلْأَخَذُوا الْأَخْذُور﴾ واته: نه فره تیان لیبیت، که یه کی بوو له پاشای کافره کان و سه ربازه کانی، کاتی هندی له ژیر ده سته کانیان باوه پریان هیئا به خوی گهوره، ئه وان چالیان بویان هه لکه ندو ناگریان تیادا داگری ساندو هه لیانیا ندایه ناو ناگره که وه تا سوتان، پاشاکه و هاوه له کانی بو خویمان دانیشتبون به دیار چاله که وه و سه ریان ده کرد.

چیرۆکه که ی له {صحیح مسلم} (ج ٤ / ص ٢٢٩٩) باسکراوه به دریزی. ﴿٥﴾ ﴿التَّارِدَاتُ الْوُقُود﴾

﴿الْوُقُودُ﴾ ناگره که یان ناگریکی بلیسه دار بوو چونکه داری تیا بوو. ﴿٦﴾ ﴿إِذْ هُرِّعَتْهَا فَعُود﴾ نه فره تی خویان لیبی کاتی دهوری ناگره که یان دابوو دانیشتبون له سه ر کورسی به ده ور ناگره که وه. ﴿٧﴾ ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه وه ی ئه وان به ئیماندارانیان ده کرد له وه ی که وا ئه گه ر وازنه هیئن له دینه که یان به ناگر ده یان سو تیئن. ﴿شُهود﴾ له پوژی دوی خویان شایه تی ده دن له سه ر نه فسی خویان به وه ی به ئیماندارانیان کردوه، پاشان زمانیان پاشان ده ستیان پاشان پییان شایه تیان له سه ر ده دن. ﴿٨﴾ ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ هیچ توله یه کیان له و موسلمانانه نه سهند ته نها له بهر ئه وه نه بی که ئه وان خوی گه وره یان به راست ده زانی، ئه و خویه ی که وا زاله و بالاده سته و سو پاس کراوه له هه موو حاله تیکدا، هیچ تاوانیکیان نه بوو ته نها ئیمان که یان نه بی. ﴿٩﴾ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خوی گه وره خاوه نی ئاسمانه کان و زه وییه ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ واته: ئه وه ی ئه وان به ئیماندارانی ده که ن خوی گه وره ناگاداره و هیچی له خوی گه وره ناشارد ریته وه، که ئه مه ی ش هه ره شه یه کی زور سه ختی تیا به بو هاوه لانی ئه و چاله ی که وا هه لکه ندرا، له هه مان کاتیشدا په یمان و به لیئیکی چاکیشه بو ئه و ئیماندارانه ی که وا له سه ر دینه که یان سزادراون.

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتِنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ ﴿۱۰﴾ ئو کہسانہی کہ ئیماندارانیان تاقیکردوہ بہوہی کہوا یان ئہبئی لہ دینہکہیان پاشگن ببنہوہ یان ئہبئی بچنہ ناو ئاگرہکہوہ وسوتاندیان بہ ئاگرو ہیچ ہلبژاردنیکی تریان بویان دانہنا تہنہا کوفر کردن نہبیت بہ خوی گہورہ تا پاشگن ببنہوہ لہ دینہکہیان. ﴿ثُمَّ لَمْ يَهْتَابُوا﴾ پاشان توبہیان نہکرد لہو کردارہ ناشرینہیان وہ نہگہرانہوہ لہو کوفر لہو تاقیکردنہوہی کہئیماندارانیان تاقیکردوہ ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلْحَرِيقِ﴾ ئہمانہ سزای دوزہخیان بؤ ہہیہ، وہ سزایہکی تریان بؤ ہہیہ زیاد لہ سزای دوزہخ کہ سزایہکی سوتینہرہ بہوئی سوتاندنی باوہردارانہوہ. ﴿۱۱﴾

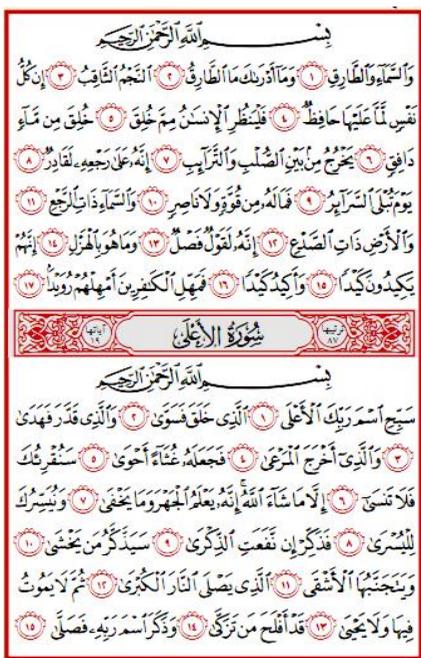
﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بیگومان ئو ئیماندارانہی کہ ئیمانیان ہیئاو کردہوہی چاکیان کردوہ ئہمانہ بہہشت و باغ و باغاتیکیان بؤ ہہیہ کہوا جوگہلہو روبرو ئاو بہژیر دارہکاندا دہروات ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ ئا ئہمہ بردنہوہی ہرہ گہورہیہ. ﴿۱۲﴾ ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ﴾ بردنہوہی خوی گہورہ بؤ ئو تاوانبارو خوبہگہورہزان و زالم و ستہمکارانہ ﴿لَشَدِيدٌ﴾ زور زور سہختہو چہند قاتیکہ. ﴿۱۳﴾ ﴿إِنَّهُ هُوَ بَدِيءٌ وَمُعِيدٌ﴾ خوی گہورہ ہر خویہتی سہرتا دروست کراوہکانی دروست دہکات لہ دنیا، وہ لہوای مردنیش زیندوویان دہکاتہوہ دہیانگہرینیتہوہ. ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ﴾ خوی گہورہ زور زور لیخوشبووہ بؤ تاوانی بہندہ ئیماندارہکانی و نابرویان نابات، خوی گہورہ زور زور خوشہویستی ہہیہ بؤ ئو خوشہویستانہی خوی کہوا گوپراہلی دہکن. ﴿دُوَالْعَرَشِ﴾ واتہ: خوی گہورہ خاوہنی عہرشی گہورہیہ ﴿الْمَجِيدُ﴾ المجد: ئہوپہری کہرہم و پیزو چاکہ. ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا يُرِيدُ﴾ خوی گہورہ ہرچی بویت دہیکات. ﴿۱۷﴾

﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ الْجَنَّاتِ﴾ بہتہئکید ئہی محمد ﷺ ہہوال و بہسہراتی ئو ہہموو کافرانہی کہوا کوبونہوہ کہ پیغہمبہرانی خویان بہدورؤانی کہوا سہربازیان کؤ دہکردوہ بؤ کوشتنی پیغہمبہرانیان بیت گہیشتوہ، وہہروہا قسہو بہسہراتی ئہوان ئہوہیہ خوی گہورہ بردیانہیوہ لہتاویانی برد. ﴿۱۸﴾ ﴿رُعُونَ رَعُودًا﴾ وکو فیرعون و قہومی پمود. ﴿۱۹﴾ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ بہلکو موشریک و ہاوبہش ہرپاردہرانی عہرہبیش ئہوانیش بہدورؤانینیکی سہخت تؤ بہدرو دہزانن، وہ ئہوہیشی کہ تؤ ہیئاوتہ، کہ قورئانہ ئہویش بہدرو دہزانن و پندو نامؤزگاریان و ہرنہگرتوہ لہو کافرانہی پیش خویان. ﴿۲۰﴾ ﴿وَاللَّهُ يَنْزِلُ فِي السَّمَوَاتِ بِسَمَائِكُمْ﴾ خوی گہورہ

دهوری نهوانی داووو تواناو دسهلاتی بهسهر نهواندا هیهه نهودی کهوا بهسهر کافرانی نوممهتانی پیشوتری هیناوه توانای هیهه بهسهر نهمانیشی بینیت.

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ﴾ بهلکو نهومه قورئانیکه لهوپهپی شهرهفو ریژو پلهو پایوه بهرهکهتدایه، وهکو قسهی نهو بیباوهراوه نییبه که دهلین: نهومه شیعرهوه ههندیک جار دهلین فالهوه هندیك جار دهلین سیحرو جادوهوه.

﴿فِي لَوْحٍ مَّحْظُوظٍ﴾ بهلکو نهومه نوسراوهتهوه له لوح، که گهورهی ههموو پهرتوکهکانه، کهوا لای خوی گهوره پاریزراوه لهودی کهوا شهیتان پیی بگات.

سُورَةُ الْفَلَاقِ

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ خوی گهوره سویند دهخوات به ناسمان و نهو نهستیرهانی که بهشهو دیارن، و الطارق: نهستیرهیه، ناونراوه به الطارق: لهبهر نهودی بهشهو دیاره، و بهروژ دیار نامینی، نهو شتهی بهشهو دهردهکهوی: بهروژ دیار نامینی پیی دهرتیت الطارق.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ نهی محمد ﷺ تو چوزانیت طارق چییه؟ ﴿النَّجْمِ الثَّاقِبِ﴾ نهو نهستیره گهشانن، نهو گهشاوهیبه بهسهختی و توندی شهو نهپری. ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ وهلامی سویند خواردنهکه: واته: هیچ نهفسی نیه ئیلا پاریزهری لهسهره، مهبهست لهپاریزهر نهو مهلائیکهتانهیه که ئینسان ههر ووتهو کردهوهیهک بکات دهنوسن، وه هرچی خیرو شهر بکات سهرزمیری دهکهن و دهپاریزرن. ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ با مرؤة

تهماشای خوی بکات بزانیته لهچی دروست کراوه. ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ واته: مرؤة لهئاویك دروست بووه که له پهحمادیه؛ لهیهکگرتنی مهنی پیاو و مهنی ژن، لهبهر نهودی مرؤة لهو دوو ناوه دروست دهبی، خوی گهوره بهیهک ناو باسی دکات، چونکه ههردوو ناوهکه یهک دهگریته و تیکهل دهبیته و دهبیته بهیهک ناو.

﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ الْأَبْطَرِ﴾ مهبهست پیی: ناوی پیاو لهپشتیهوه دیت وه ناوی نافرهت له سنگیهوه، و التراب: شوینی ملوانکیه لهسنگ، مرؤة دروست نابی ئیلا بهیهکگرتنی نهو دوو ناوه نهبیته، وه ووتراوه: نهو ناوه لهههموو نهندامهکانی لهشهو دیته دهرهوه. ﴿إِنَّهُ عَلَّ رَجِيمٍ لَقَادِرٍ﴾ نهو خوییهی کهلهو

دئۆیه ئاوه مروقی دروست کردوه توانای ههیه له پاش مردنی زیندووی بکاتهوه. ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ بُيُوتُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له پوژئیکدا هه موو شته نهینیه کان دهرده که ون و ناشکرا دهن، السرائر: مه بهستی نهو عه قیده و نیهت و شتانهیه که مروقه له دئیدا شار دوه و یهیه وه کهس ئاگای ئی نه بووه له پوژئی قیامهت هه مووی دهرده که ویت، ئا لهو کاته دا جیاده کریته وه کامه ی نیهتی پاک بووه و کامه ی نیهتی بیس بووه.

﴿فَالَهُمْ فِيهَا مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ لهو پوژده مروقه هه ی هه یز و توانایه کی نیه که به توانیت خو ی بیاریزیت له سزای خوای گه وره، وه هه روه ها یارمه تیده رو سه رخه ریکیشی نیه یارمه تی بدات و پرگاری بکات لهو سزایه ی که وا تووشی بووه. ﴿وَالسَّمَاءَ دَانٍ رَجَعُ﴾ سویند بی بهو ئاسمانه ی که خاوه ن بارانه له بهر نه وه پیی دهوتری الرجع: چونکه هه روه که دیت و دهروات و دووباره ده بیته وه هتا بارانه که ده باریت. ﴿وَالْأَرْضَ ذَاتِ الصَّاعِ﴾ سویند بی بهو زهویه ی که لهت ده بیته و دانه و یله و به ره هم و داری تیدا ده رویت. ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ وه لامی سویند خوادنه که واته: ئه م قورئانه و ته یه کی یه کلا که ره وه یه که وا حقه و باتل له یه که جیاده کاته وه. ﴿وَمَا هُوَ بِالْمُرْسَلِ﴾ قورئان گالته نیه. ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ ئه وان فیل ده کن، ئه وان هه موو پرگه یه که ده گرنه بهر بو به تال کردنه وه ی ئه و دینه ی که پیغه مبه ر هه یناویه تی. ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ منیش مؤله تیان پی دده وم پرگه یان دده م هه تا کاتی که له ناویان ده به م که وا خویشیان هه ست ناکن، وه سزایان دده م له تۆله ی ئه و مه کرو فیل و نه خشه یه ی که دایان ناوه به نه خشه و فیلیکی له وه ی خو یان سه ختر. ﴿فَهَمَّ لِلْكَافِرِينَ﴾ مؤله ت بد به کافر هکان ﴿أَمْهَلُمْ﴾ الإمهال: مؤله تدان ﴿رَوَيْلًا﴾ واته: مؤله تیان بده مؤله تیکی نزیک یان که میان پییده هه تا پوژیان دیت.

سُورَةُ الْأَعْلَى

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ واته: خوای گه وره به پاک رابگره له هه موو شتی که شیا و گونجا و نیه به خوای گه وره، به وه ی بلئی: (سبحان ربی الاعلی) واته: پهروه دگاری هه ره به رزی من پاک و مونه زه هه له هه موو که م و کوپی و عه یب و شتیکی ناشیا و". ﴿الَّذِي خَلَقَ سَوَاءً﴾ ئه و خوایه ی که مروقی دروست کردوه به پرئوپیکی، شیوه یه کی پرکی پی به خشیه و، تیگه یشتنیکی ته واوی پی به خشیه و، به وه ی ئه مانه وه مروقی و الیکردوه که ته کلیفی ئی بکات. ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهْدَى﴾ خوای گه وره ته قدیری هه موو شتیکی کردوه، له پرووی جوړو، شیوازو، کردارو، ووته و، ئه جه له وه، رینمایه ی هه موو که سیکی کردوه بو ئه و شته ی که لئی ده وه شیته وه و بو ی گونجا وه. ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ ئه و خوایه که ته نها پرزی مروقه کان نادات به لکو پرزی نازه له کانیشی داوه، به وه ی گزو گیا و له وه پی له زهویه وه بو یان دهر کردوه. ﴿فَجَعَلَهُ غَثًا﴾ دوا ی ئه وه ی که سه وز بووه ووشکی کردوه. ﴿أَحْوَى﴾ دوا ی سه وز بوونی ره شی کردوه،

چونكى گيا كە ووشك بوو رەش ھەلدەگەرئىت. ﴿٦﴾ **سُنْفُرُكَ** ﴿﴾ ئەى محمد ﷺ ئىمە بەشىۋەيكە قورئانت بۇ دەخوئىنەۋە ﴿فَلَا تَسْ﴾ ئەۋەى كە تۆ خوئىندتەۋە لەبىرت نەچئىت، سەرەتا جىرىل (سەلامى خۋاى لىببىت) ۋەحى دەھىنا بۇ پىئەمبەر ﷺ جىرىل (سەلامى خۋاى لىببىت) لەخوئىندتەۋەكەى تەۋاۋ نەدەبوو پىئەمبەر ﷺ سەرەتاى دەخوئىندەۋە لەترسى ئەۋەى كەۋا لەبىرى نەچئىت، تا خۋاى گەۋرە فەرموۋى: ﴿سُنْفُرُكَ﴾ **فَلَا تَسْ﴾** واتە: ئەى محمد ﷺ ئىمە بەشىۋەيكە قورئانت بۇ دەخوئىنەۋە، ئەۋەى كە تۆ خوئىندتەۋە لەبىرت نەچئىت، ئەۋە كاتە پىئەمبەر ﷺ بى خەم بوو ۋە خۋاى گەۋرە پاراستى لە لەبىركردنى قورئانى پىرۈز. ﴿٧﴾ **إِلْمَا شَاءَ اللَّهُ﴾** ئىللا ئەگەر شتئىك خۋاى گەۋرە خۋى ۋىستى لىببىت لەبىرت بچى (ۋاتە نەسخ بىتەۋە) ﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْجَهْرَ مَا يَخْفَى﴾ واتە: ئەۋەى ئاشكرايەۋە ئەۋەى نەھىنە خۋاى گەۋرە خۋى زانىارى پىئەۋ دەيزانى. ﴿٨﴾ **وَنُبِّئِكَ لِلْبَيْتِ﴾** واتە: كارى بەھەشتت بۇ ئاسان دەكەين. ﴿٩﴾ **فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى﴾** ئەى محمد ﷺ ئامۇزگارى خەلكى بكە بەۋ ۋەحىيەى بۇئمان ئاردوۋە، ۋە پۇنمايىان بكە بۇ پۇگەكانى خىرو چاكە، ۋە ھىدايەتبان بدەۋ پۇنمايىان بكە بۇ شەرىعتى دىن، ئەمە كاتى بزانى كەۋا يادخستەۋەكەت سوۋدى ھەببىت، ئەى ئەگەر كەسئىك حەقى بۇ پوون كرايەۋەۋ ئەۋ شوئىن ھەۋاۋ ئارەزوۋى خۋى كەۋت، ئەمە پىۋىست بەياد خستەۋە ئاكات، ئەمە بۇ دوۋبارە كردنەۋەى بانگەۋازە، بەلام بانگەۋازى يەكەمجار گشتىيە. ﴿١٠﴾ **سَيَذَرُكَ مَنْ خَشِيَ﴾** ئەۋەى كەۋا لەخۋا دەترسىت ئەۋا سوۋ لە ئامۇزگارەيكەنى تۆ دەبىنئىت ۋە بەۋ يادخستەۋانە زىاتر لەخۋا دەترسىت ۋە باش دەبىت. ﴿١١﴾ **وَيَنْجِنَهَا الْأَنْفَى﴾** ئەۋانەى كەۋا بەدبەخت ۋە خراپەكارو كافرن ئەۋان خۋىان دوور دەخنەۋە لەۋ يادخستەۋەيە. ﴿١٢﴾ **الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى﴾** ئەمانە شوئىنئان ئاگرە گەۋرەكەيە كە دۇزەخە، ۋە ئاگرى بچوكىش ئاگرى دونىايە. ﴿١٣﴾ **لَمْ لَا يَأْتُ فِيهَا﴾** ئەۋان نامرن ھەتا ئىسراحت بكەن ۋە پشو بدەن لەۋ سزايەى كەۋا تىيدان ﴿وَلَا يَخِين﴾ ۋەزىانىش نىە ژيانئىك كەۋا سوۋدى پىئەگەيەنئىت. ﴿١٤﴾ **قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَى﴾** بىگومان كەسئىك كەخۋى پاك دەكاتەۋە لەشىركو، ئىمان بەخۋا دىنىۋ ۋە تاك ۋە تەنھا خۋاى گەۋرە دەپەرستى، ۋەئىش بەشەرىعتى خۋاى گەۋرە دەكات بەدئىيائى ئەۋانە سەر فزان دەبن لە پوژى دۋاى. ﴿١٥﴾ **وَذَكَرْ أَسْرَابَهُ﴾** واتە: بەزمانى يادى خۋاى گەۋرە دەكات ﴿فَصَلِّ﴾ پىنج نوئزە فەرزەكانى دەكات.

﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به لکو نیوه ژبانی دونیا پییش قیامت دهخن. ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ به لام ناخیرت باشره و ده مینیتته وه. ﴿إِنَّ هَذَا﴾ نهم شته که و زیکری خواو، گرنگی دان به قیامت و، خو پاک کردنوه له شیرک و تاوان نهمه باشره له گرنگی دان به دونیا ﴿لَقِيَ الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ نهمه له کتیبه کانی پییشتریشدا باسکراوه.

﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾ هرچی کتیبه کانی خوی گوره هیه یه که هاتوه له سر نه وهی که و قیامت باشره له دونیا وه ماوه تریشه و نه مینیتته وه، وه کو په رتوکی ئیبراهیم و موسی (سه لات و سه لامی خوی گوره یان لیبیت).

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٢﴾ إِنَّ هَذَا ﴿٣﴾ لَقِيَ الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿٤﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿٥﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌُ يُومَرُونَ خَشِيعَةً ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تَشْفَى مِنْ عَيْنٍ أَدِيمٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌُ يُومَرُونَ تَاعِمَةً ﴿٨﴾ لَسَعِبَهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْمُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْرَابٌ مُؤْتَمِرَةٌ ﴿١٤﴾ تَتَّخِذُهَا مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَوَّارٍ مُنْتَوِنَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْرِيلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا جِسْمَهُمْ ﴿٢٦﴾

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ به دنیایی نهی محمد ﷺ باسی قیامتت بو هاتوه، نا وراوه به الغاشية: چونکه به ناخوشییه کانی هه موو دروستکراوه کان داده پوشت و ده یانگریته وه. ﴿وَجُوهٌُ يُومَرُونَ خَشِيعَةً﴾ له پوژئی قیامتتدا خه لکی ده بیته دووبه شه وه، پرووی یه که میان زه لیله و شوپره و که چه له بهر نه و سزایه ی که و تیا یه تی، وه و و تراوه: به تایبته مه به سستی گاور و جوله که یه. ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ نه فسی خو یان هیلاک ده کرد له عیباده تدا، وه هیچ نه جرو پاداشتیان دست نه ده که و ت له سهری، له بهر نه وهی کافر بونه و گومرا بوونه زیاتر مه به سستی گاوره کانه. ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ ده چیتته ناو ناگره وه حامیه: سووتینه ره. ﴿تَشْفَى مِنْ عَيْنٍ أَدِيمٍ﴾ ناویکیان پی دهری گهر میه که ی له و په ری سه ختیدایه.

﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾ خواردنیان پی نادری ئیلا ضریع نه بی جوره درکیکه، له زمانی قوردهشدا نه گهر ته ربوو پیی دهوتری: شبرق، نه گهر وشك بوو پیی دهوتری: ضریع .

﴿لَا يَسْمِعُونَ وَلَا يَخْفَىٰ مِنْ جُوعٍ﴾ هیچ سویدیکی پی ناگهی نه قه له وی دهکات نه تیری دهکات نه له برسیتی رزگاری دهکات. ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾ له پوژی قیامه تدا کومه لن پوی تر پیوهی دیاره که له نازو نیعمهت و خوشیدایه و جوانی به پرویه وه دیاره، نه مه پوی دوومه که نه هلی به ههشتن که سه رنجامی کاره که یان ده بینن. ﴿سَعِيَهَا رَاضِيَةٌ﴾ واته: نه و کرده وانه ی له دنیا کردوویه تی لیی رازییه، له بهر نه وهی نه ونده نه جرو پاداشتی پی دراوه له سه ر کرده وکانی تا رازی بیته.

﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ شوینی نه م که سانه شوینه به رزه کانی به هه شته.

﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ له ناو به هه شته گویته له لغو نابی، گویته له قسه ی به تال و پوچه ل و بی مانا و غه یبهت و له هیچ شتی که نابی که مروقه له دونیادا پیی ناخوشه. ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ له به هه شته سه رچاوه ی ئاو و پوربه رکان له بهر ده ستدا تی ده پهری. ﴿فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ﴾ چیگا کانیان به رزه. ﴿وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ﴾ گلاسیان بو دانراوه بو نه وهی چییان ده وی تیایدا بیخونه وه.

﴿وَنَارٌ مَّصْفُوفَةٌ﴾ راخهر هه مووی ریز کراوه هه ندیکی له سه ر هه ندیکی تری دانراوه.

﴿ ۱۶ ﴾ **وَزَرَأَيْ مُبْتَوْنَةً** ﴿ الزَّرَابِيَّ: راخەرو فەرش كە بەرگى تەنكى ھەبىت زۆرى لى راخرايىت و

بلاوكرابىتەوھ. ﴿ ۱۷ ﴾ **أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ** ﴿ ئايا سەيرى وشتر ناكەن چەند بەشيوازىكى جوان دروست كراوھ، واتە بەشيوھىك دروست كراوھ كە پىشتەر وانەبووھ لەبەر ئەوھى لاشەكەى زۆر گەورەيە، وەزۆر بەھيژە، وە سىفاتەكانىزۆر سەرسوپھيئەرە.

﴿ ۱۸ ﴾ **وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ** ﴿ وە ئايا سەيرى ئاسمان ناكەن خواى گەورە چۆن بەرزى كردۆتەوھ لەسەر زەوى بەبى ئەوھى پايەو راگرى ھەبى، ھىچ تىگەيشتنى پىي ناگات و ھىچ عەقلى لىي تى ناگات تەنھا ئەوھ نەبى كە گەورەيى و تواناو دەسەلاتى خواى گەورەت بۆ دەردەكەوئىت .

﴿ ۱۹ ﴾ **وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ** ﴿ وە ئايا سەيرى شاخەكان ناكەن چۆن چەقىنراوھ و چەسپىنراوھ و بەرز كراوھ بەسەر زەويدا، نەدرىژ دەبىتەوھ نەلار دەبىتەوھ نەلەناو دەچى.

﴿ ۲۰ ﴾ **وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ** ﴿ ئايا سەيرى زەوى ناكەن چۆن بۆتان راخراوھ.

﴿ ۲۱ ﴾ **فَذَكِّرْ** ﴿ واتە: ئەى محمد ﷺ يادايان بخەرەوھو ئامۆزگاريان بكەو بىاتترسىنە

﴿ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴾ واتە: تۆ ھىچت لەسەر نىھ تەنھا ئەوھ نەبىت.

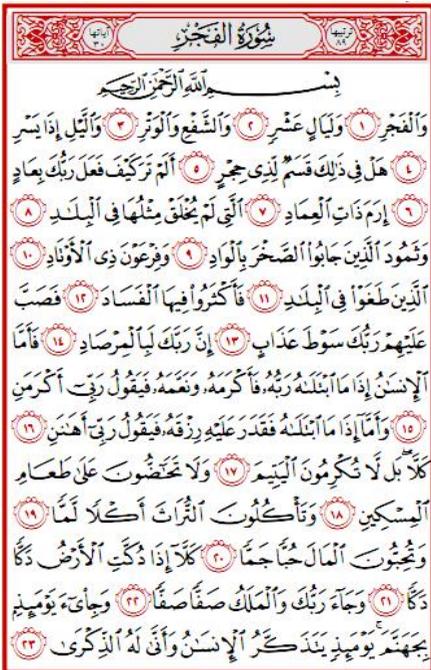
﴿ ۲۲ ﴾ **أَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ** ﴿ تۆ تواناو دەسەلاتت بەسەر ئەواندا نىھ تازۆريان لى بكەيت و

بەزۆر باوھپ بىنن. ﴿ ۲۳ ﴾ **إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ** ﴿ مەگەر كەسىك كەوا پشت ھەلبكات لەو ئامۆزگاريەى تۆ وكوفەر بكات.

﴿۲۴﴾ **﴿فَعَذِبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾** ئەوا خوای گهوره سزای دهدات به سزا گهوره که سزای دۆزه خه به هه می شهیی.

﴿۲۵﴾ **﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾** له پاش مردن ئەی محمد ﷺ گه پرا نه وه یان ته نها بو لای ئی مه یه.

﴿۲۶﴾ **﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾** پاشان دو ات ریش هه ر لیپرسینه وه یان لای خو مانه، واته: دوای ئەوهی کهوا زیندوو کرانه وه پاداشتیان ددهینه وه له سه ر کرده وه کان یان ئەگه ر چاک بوو به چاکه پاداشتیان ددهینه وه، ئەگه ر خراپ بوو پاداشتی خراپه که یان ددهینه وه.

سُورَةُ الْفَجْرِ

﴿۱﴾ **﴿وَالْفَجْرِ﴾** خوای گهوره سویند ده خوات به به ره به یان، له بهر ئەوهی کاتی ده رچون و جیا بوونه وهی تاریکییه له پروناکی، مجاهد (ره حمه تی خوای لی بی تی) ده فه رموی: مه به سستی به ره به یانی پۆژی چه ژنی قوربانه.

﴿۲﴾ **﴿وَاللَّيْلِ عَسْرِ﴾** واته: وه سویند بی به ده شهوی سه ره تای مانگی ذی الحجه. ﴿۳﴾

﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ خوای گهوره سویند ده خوات به **الشَّفْعِ الشَّفْعُ:** جووته، **وَالْوَتْرِ:** تاك له هه موو

شتی کدا، وه ووتراوه مه به ست به الشَّفْع: پۆژی یه که م دووه می ئە ییام وه ته شریقه که دروسته

حاجی هه ندیک له دروشمه کانی چه جی تیا دا پی ش بخت، **وَالْوَتْرِ:** پۆژی سییه میانه. ﴿۴﴾

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ ﴿٥﴾ سویند بئ به شهو کاتیك که دیت و بهره وام ده بیئت و پاشان ده پوات و بهره به بیان دیت. ﴿٥﴾ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿٦﴾ هه که سیك خاوهن هوش و عه قل بیئت ده زانیئت کهوا ئەم شتانهی که خوی گه وره سویندی پی خوار دووه شایه نی ئەوهیه کهوا سویندی پی بخوریت له بهر ئەوهی کهوا گرنگن. ﴿٦﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٧﴾ نایا نابینی په روه ردگارت چی کرد به قهومی عاد. ﴿٧﴾ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٨﴾ نایکی تری عادی سه ره تاهیه، وه ووتراوه: با پیره گه وره یان نای ئیرم بووه، وه ووتراوه: شوینی نیشته جی بوونه که یان بووه، که شاری دیمه شقی ئیسته بووه یان شاریک بووه له ئەحقاف پایه ی به رزی گه وره یان هه بووه که له شاخ هه لیان کوئیوه.

﴿٨﴾ أَلَيْسَ لِمَنْ خَلَقَ مِنْهَا فِي الْبَلَدِ ﴿٩﴾ واته: هاوشیوهی ئەو شاره له سهختی دروست کردندا دروست نه کراوه. ﴿٩﴾ وَمُؤَدِّ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿١٠﴾ وه قهومی شه مودیش به هیژبوون شاخیان کون ده کردو ده یان کرد به مال و تیایدا نیشته جی ده بوون، دۆله که ییشیان حجر بووه، یان دۆلی القری بووه، له سه ریکای شام له مه دینه وه. ﴿١٠﴾ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ الْأَنْوَادِ ﴿١١﴾ وه فیرعه ونیش خاوهنی ئەوتاد بوونه ئەو ئەهه رمانه ی که ئیستاش له میسر ماوه ته وه فیرعه ونیه کان دروستیان کردبوو بۆ ئەوهی بییته قهبر، گه له کانی خویان ژیربار کرد بوو بۆ دروست کرنی ئەو ئەهه رمانه و خه لکیان ده چه وسانه وه بۆ دروست کردنی، وه ووتراوه: ئەوتاد و اتا میخ ئەوهنده سه رباریان زور بووه که خیمه و چادریان زور بووه و میخیشیان زور بووه میخه کانیشیان داده کوتا به زهوی دا. ﴿١١﴾ ﴿١٢﴾ الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبَلَدِ ﴿١٣﴾ له بهر ئەوهی هه رسیکیان به هیژ بوون قهومی عادو شه مودو فیرعه ون واته: هه ریه کیك له قهومانه سنوری خوی گه وره یان به زاند له شارو وولاتی خویاندا هه لگه پرانه وه و سه ره که شیان کرد. ﴿١٢﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٣﴾ فه سادییه کی زیاد له حه دیان ئەکرد به وهی کوفریان ئەکرد به خوی گه وره و شوین پیغه مبه ران (سه لامی خویان لی بیئت) ناکه وتن و سته میان ده کرد له بهنده کانی خوی گه وره. ﴿١٣﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٤﴾ خوی گه وره

سزای خوئی دا به سهری انداو قامچی سزای خوئی وه شانده لهو که سانه، چون ده لئی: قامچی کهم کیشا به تاوانباره که دا، واته: لیڈانیکی زورم لیڈا.

﴿۱۴﴾ **﴿إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْعَرَصَادِ﴾** خوی گه وره له که میندایه بؤ کرده وی مروّف تا پاداشتی به خیری بداته وه نه گهر خیری کردبوو، وه نه گهر شه پری کردبوو تا تولّو ئینتیقامی لی بسه نیته وه، حه سنی بصری (پرحمته خوی لی بیبت) ده فهرموویت: پیگه ی مروّف بؤ لای خوا ده چیت و کرده وی که س نافه وتی.

﴿۱۵﴾ **﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ﴾** کاتی مروّف خوی گه وره تاقی بکاته وه **﴿فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ﴾** واته: پیزی لی بگری به وهی که وا مالی بداتی وه پزقی فراوان بکات **﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾** واده زانی نه وه پیزی راسته قینه یه که وا خوی گه وره لی ناوه که پیی دل خوشه نه لی خوی گه وره پیزی له من ناوه.

﴿۱۶﴾ **﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ﴾** وه نه گهر تاقی بکاته وه **﴿فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾** رزق و روزی ته سک بکات و بوی فراوان نه کات، **﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾** ده لیت خوی گه وره ریسواو ئیپانه ی کردوم، نه م قسانه قسه ی بیبا وهره، قسه ی که سانی نه فام و نه شاره زایه به سوننه تی خوی گه وره له بوونه وهردا، به لام پیزلینان لای ئیمانداران نه وه یه: که خوی گه وره پیزی لی بگری تاعه تی خوی گه وره بکات و سه رکه وتوی بکات بؤ کرده وی قیامت، وه نه وهش به ئیپانه کردن و پیزی داده نیّت:

که خوی گه وره مؤفقی نه کات بؤ تاعه تی کرده وی نه هلی به ههشت. ﴿۱۷﴾ **﴿كَلَّا﴾** خوی گه وره سه ر زه نشتی ئینسان ده کات له هه ردوو حاله ته که دا **﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾** به لکو ئیوه پیز له که سی هه تیوو نانین چهنی ده وله مهن دیشن، نه گهر پیزتان له که سی هه تیوو بگرتایه نه مه ده بیته پیزو حورمه ت لای خوی گه وره بؤ ئیوه. ﴿۱۸﴾ **﴿وَلَا تَحْضُرُونَ عَلَى طَعَامِ الْيَتَامَى﴾** واته: هانی خوتان ناده ن له سه ر نه وهی خواردنی فه قیرو هه ژار بدن، یا خود هه ندیکتان هانی هه ندیکتان ناده ن له سه ر نه وه شته، نه فه رمانی پی ده کات و نه پیتمای خه لک ده کات بؤ نه وهی خواردنی هه ژارو فه قیر بدن، بویه فه قیرو هه ژار له ناو ئیوه ده مینیته وه به بی نازو فه وتیخراون و که س دهستی یارمه تی بؤ دریتز ناکات.

﴿۱۹﴾ **﴿وَتَأْكُلُونَ التَّرْتِيبَ﴾** له گه ل ئەمه شدا یارمه تی هه ژارو فه قیر نادهن به لکو ده چن مالی هه تیوو نافره ت و لاوزه کانتان ده خوئن **﴿أَكْثَلًا لَّمَّا﴾** زور به سه ختی ده یخوئن. ﴿۲۰﴾ **﴿وَجِبْتُمْ أَلْمَالِ حُبًّا﴾** مالیشتان خوئ ده وی خو شه ویستییه کی زیاد. ﴿۲۱﴾ **﴿كَلَّا﴾** واته: خوای گه و ره نه می ده کات نابئ حالی ئیوه وابئ نابئ کرده وی ئیوه وابئ **﴿إِذَا دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكَّادًا﴾** کاتیك كه وا زه وی ده جوئیٲ جو لآن له دوای جو لآن ناوه سٲٲٲه وه، یا خود شاخه کانی ش ده هه ژئ هه تا ووردو و خاش ده بن و دینه خواره وه. ﴿۲۲﴾ **﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾** له و پوژده دا خوای گه و ره دیٲ بو بٲر بار دان له نیوان به نده کانی دا **﴿وَالْمَلِكُ صَفَاً﴾** واته: مه لانیكه تیش پو ل پو ل دین. ﴿۲۳﴾ **﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾** دوژه خیش ده هیئرئ قو لفی هه یه مه لانیكه ت رای ده کی شٲٲ **﴿يَوْمَئِذٍ يَنْدَكَرُ الْإِنْسَانُ﴾** له و پوژده ئینسان بٲر ده کات وه **﴿وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى﴾** به لام سوودی نییه.

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَايَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾ وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ اَنْجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَبِئَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ ﴿٣١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقِيمُ يُهْدِي الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حَلَّ يَهْدِي الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يُقَدِرَ عَلَيْنَا أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُمْ مَا لَا كِبْدًا ﴿٦﴾ أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرْزُقْ أَحَدٌ ﴿٧﴾ الرَّحْمَلُ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا فَتَحَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكٌ رَقِئَةٌ ﴿١٣﴾ أَوْ إِبْطَةٌ فِي يُومِ زَيْءٍ مَسْعُورَةٍ ﴿١٤﴾ تَلْبَسَاءٌ مَقْرَبَةٌ ﴿١٥﴾ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَمْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ نُنزَلُكَ مِنَ الْبَلَدِ ﴿١٧﴾ نُنزَلُكَ مِنَ الْبَلَدِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ ﴿٣١﴾

﴿۲۴﴾ **﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَايَاتِي﴾** ده لی خوژگه ژبانی دونیام بگردایه ته هؤکاریك بو قیامت و کرده وی چاکم له پئیش خو مه وه بنار دایه. ﴿۲۵﴾ **﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾** واته: له و پوژده ده هیچ كه سٲك سزا نادات وه ك سزای خوای گه و ره. ﴿۲۶﴾ **﴿وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ﴾** واته: هیچ كه سٲكیش نییه كه کاتی خوای گه و ره كوٲ و زنجیری کافره کان ده کات هیچ كه سٲك نییه وه ك خوای گه و ره ئینسان بٲه سٲٲٲٲه وه. ﴿۲۷﴾ **﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾** نه ی نه وه نه فسه نارامه كه

یه قینت هیه به نیمان وه ته وحیدی خوی گهرت جی به جی کردوه، به شیویهک
خوایهست بویته گومان تیا نه بووه.

﴿ ۲۸ ﴾ **أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً** ﴿ بگه پریره بولای په روهردگارت پازیه به و پاداشتهی خوی گهره

دهداتنی ﴿ مَرْضِيَّةً ﴾ وه خوی گهره له تو پازیه. ﴿ ۲۹ ﴾ **وَأَدْخِلْ فِي عِبَادِي** ﴿ اته: بروره ناو کوهملی

بهنده چاکه کانی من وه له کوئی نه وان به. ﴿ ۳۰ ﴾ **وَأَدْخِلْ جَنَّتِي** ﴿ له گهل نه وان بروره به هشته که ی
منه وه، نا نه مه پرزلینانی راسته قینه یه جگه له مه پرزلینانی تر نییه.

سُورَةُ الْبَلَدِ

﴿ ۱ ﴾ **لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ** ﴿ اته: به ته نکید سویند ده خوم به بلد الحرام: که مه که یه، بو نه وه ی

ناگادارمان بکاته وه که مه که أم القرى گهره ی هم مو شارو لادیه کانه، وه لای خوی گهره
به پریره؛ له بهر نه وه ی که عبه ی پیروزی تیا یه وه شاری إسماعیل و محمده (سه لات و سه لامی

خویان لیبتت)، وه له وی دروشمه کانی حج جی به جی ده کریت. ﴿ ۲ ﴾ **وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ** ﴿

اته: خوی گهره سویند ده خوات به و شاره ی که تو تیا یدا جی گیری، که پیغه مبه ر ﴿
له مه که له دایک بووه بو به پریره بو تو له لای خوی گهره، به هو ی تو وه به جی گیر بوونی تو

له و شاره نه وه نده ی تر به پریره تر ده بی. ﴿ ۳ ﴾ **وَالِدٍ وَمَوْلًا** ﴿ خوی گهره سویند ده خوات

به باوک و منداله کانی، وه کو نادم و نه وه کانی، نه وه ی له نه سل و نه وه ی نادم بی، وه به هم مو
باوک و بیچویه که له نازه لان، نه مییش بو ناگادار کردنه وه یه له سه ر گهره یی نیشانه ی وه چه

خستنه وه و له دایک بوون، که نه مه ش به لگه یه له سه ر توانا و ده سه لات و زانیاری و دانایی خوی
گهره بو یه خوی گهره سویندی پی ده خوات. ﴿ ۴ ﴾ **لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ** ﴿ ئینسانمان وا

دروست کردوه به رده وام له نازار کیشان و رهنج کیشاندا یه تا ده مریت، که مردیش نه و کاته
پووبه پرووی سه ختی و ناخوشیه کانی قهر و ژبانی به رزه خ و ناخوشیه کانی ده بیته وه، دوی

یاخود هه ژاریک که هیج شتیکی نه بی، وه کو ئه وهی که وا نوسابیتته خو له که وه له فه قیری و هه ژاری و نه داریدا، مُجاهِد (رحمه تی خوی لیبیت) ده فه رمویت: ئه وه یه که هیج شتیکی نییه و هیج شتیکی له خو ل نایپاریزیت نه جل و بهرگی هه یه نه غه یری جلو بهرگ. ﴿٧﴾ **تَمَّكَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا** ﴿٧﴾ ئه م ئیشه چا کانه بۆ که سیک سودی هه یه که بیکات که ئیمانی به خوا هینابی و ئیماندار بیت وه له پینا و خوی گه وردها کردییتی ﴿وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ﴾ وه ناموژگاری یه کتری بکه ن که ئارام بگرن له سه ر تا عه تی خوی گه وره، وه ئارام بگرن له سه ر نه کردنی تا وان، وه ئارام بگرن له سه ر ئه و به لا و موسیبه تانه ی که وا توشیان ده بی ﴿وَتَوَّاصُوا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ وه ناموژگاری یه کتری نه که ن به وه ی که وا پر حم بکه ن به به نده کانی خوی گه وره. ﴿١٨﴾ **أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمِئْمَنَةِ** ﴿١٨﴾ ئه مانه ئه و که سانه ن که وا کتابیان به ده ستی راست پی ده دریت. ﴿١٩﴾ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِيَّاَنَا** ﴿١٩﴾ وه ئه و که سانه ی کوفریان کردوه به نایه ته کانی ئیمه ﴿هُم أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾ ئه وانه ئه و که سانه ن که وا کتابیان به ده ستی چه پ پی ده دریت، وه ده خرینه نا و ئاگریکی ناخوشه وه. ﴿٢٠﴾ **عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ** ﴿٢٠﴾ واته: وه ئاگریکیشیان له سه ره داخراوه و چونه دهره وه و سه رفرازی تیا نییه.

سُورَةُ الْاِنشِیْنِ

﴿۱﴾ **﴿وَالْاِنشِیْنِ وَصَحْهَا﴾** سویند بی به خور و به پوناکییه که ی الضحی چیشته نگاوه کاتیك که خور به قه دهر رمیک بهرز ده بیته وه. ﴿۲﴾ **﴿وَالْقَمَرِ اِذَا نَلَّهَا﴾** وه سویند بیټ به مانگ که به دوی خوردا دیټ کاتیك که ناوا ده بیټ. ﴿۳﴾ **﴿وَالنَّهَارِ اِذَا جَلَّهَا﴾** وه سویند بی به رور کاتی که خور درده که ویټ، که کاتی رور پاده خریټ نه کاته خور به ته وای درده که ویټ.

﴿۴﴾ **﴿وَاللَّیْلِ اِذَا یَغْشَاهَا﴾** وه سویند بی به شه و کاتی پوناکی رور داهه پو شیت. ﴿۵﴾ **﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَدَهَا﴾** وه سویند بی به ناسمان بهو شیوازه ی که وا خوی گه وره دروستی کردوه.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 وَالْاِنشِیْنِ وَصَحْهَا ﴿۱﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا نَلَّهَا ﴿۲﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلَّهَا ﴿۳﴾
 وَاللَّیْلِ اِذَا یَغْشَاهَا ﴿۴﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَدَهَا ﴿۵﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا حَمَلَهَا ﴿۶﴾
 وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۷﴾ فَالْهَمَّهَا جُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۸﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا ﴿۹﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴿۱۰﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿۱۱﴾ اِذْ اُنْبِئَتْ اَشْقَاهَا ﴿۱۲﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيَاهَا ﴿۱۳﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَقدمتمْ عَلَيْهِمْ رِجْمَهُمْ يَدْبُنْهُمْ فَنَزَلْنَا ﴿۱۴﴾ وَلَا يَخَافُ عِقْبَهَا ﴿۱۵﴾

سُورَةُ الْاَلْيَافِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 وَاللَّیْلِ اِذَا یَغْشَى ﴿۱﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلَّى ﴿۲﴾ وَمَا حَلَقَ الذَّكْرَ وَالْاُنثَى ﴿۳﴾ اِنَّ سَعِیْكَ لَشَتَّى ﴿۴﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطَى وَافَقَى ﴿۵﴾ وَصَدَقَ بِالْحَقِّ فُتِّیْرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿۶﴾ وَاَمَّا مَنْ بَدَّلَ وَاَسْتَعْتَى ﴿۷﴾ وَكَذَّبَ بِالْحَسَنِ ﴿۸﴾ فُتِّیْرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿۹﴾ وَمَا یُنْفِیْ عَنْهُ مَا لَهُ اِذَا رَدَّتْ ﴿۱۰﴾ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ﴿۱۱﴾ وَاِنَّ لَنَا الْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰٓئِی ﴿۱۲﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿۱۳﴾

﴿۶﴾ **﴿وَالْاَرْضِ وَمَا حَمَلَهَا﴾** واته: وه سویند بیټ به زوی که خوی گه وره پای خستوه له هموو لایه که وه.

﴿۷﴾ **﴿وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا﴾** وه سویند بیټ به نفس نه و نه فسه ی که وا خوی گه وره دروستی کردوه وه روحی خستوته ناوی، وه هروها نه ندامه کانی ری کخستوه وه نه و هیزه دهر نوییه زورانه ی خستوته ناوی وه، وه خوی گه وره نه فسی وا دروست کردوه که دامه زراو بیټ له سهر فیتره تی پاک ی نیسلام، پیغه مبر ﴿۸﴾ فه رمویه تی: ﴿كُلُّ مَوْلُوْدٍ یُّوْلَدُ عَلٰی الْفَطْرَةِ فَابْوَاهُ یُهْوَدٰٓیْهِ وَّیُنصَرٰٓیْهِ وَّیُمَجْسٰٓیْهِ﴾^(۱). واته: هموو نیینسانیک که له دایک ده بیټ له سهر فیتره تی نیسلام له دایک ده بی، دواتر دایک و باوکه که ی نه گهر جوله که بن نه یکه بن به جوله که، وه نه گهر گاور بن ده یکه بن به گاور، وه نه گهر ناگریه رست بن ده یکه بن به ناگریه رست .

﴿۹﴾ **﴿فَالْهَمَّهَا جُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾** واته: خوی گه وره وه کو نیلهامیک خرایه کاری و ته قوای به نه فس ناساندوه وه نه وه ی تیایاندایه له جوانی و ناشیرینی. ﴿۱۰﴾ **﴿قَدْ اَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا﴾** واته: هر که سیک نه فسی خوی پاک بکاته وه به ته قوای گه شه ی پی بکات و به رزی بکاته وه نه وا هموو مه به سته کانی دست ده که ویټ .

(۵) أخرجه البخاري "۱۳۵۸" في الجنائز: باب إذا أسلم الصبي، ومسلم "۲۶۵۸" في القدر

﴿وَقَدْحَابٍ مِّنْ دَسَّهَا﴾ واته: وه ههر کهسی نه‌فسه‌که‌ی گومپرای بکات و ته‌مبه‌لی بکات و خه‌ریکی نه‌کات به‌تاعه‌تی خوای گه‌وره وه کرده‌وی چاکه‌وه نه‌وا نه‌و که‌سه خه‌ساره‌تمه‌ندو زهره‌مهنده لای خوای گه‌وره. **﴿فَعَقَرُوهَا﴾** ﴿۱۱﴾ **﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَانَهَا﴾** نه‌ته‌وه‌ی سه‌مود پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان به‌درؤ زانی به‌هوی سنور به‌زاندن و زیاده‌روی کردنیان له‌تاواندا. ﴿۱۲﴾ **﴿إِذْ أَنْبَعَتْ أَشَقَقَهَا﴾** کاتی به‌دبه‌خترین که‌س له‌ناو قه‌ومی ثمود [یاخود به‌ره‌هایی به‌دبه‌خترین که‌س له‌ناو خه‌لکدا] که‌قدار بن‌سالف بوو، هه‌ستا چوو و شتره‌که‌ی سه‌ر بری، واتای انبعث: هه‌ستا به‌و ئیشه‌که‌سه‌ر برینی و شتره‌که‌بوو. ﴿۱۳﴾ **﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾** پیغه‌مبه‌ر صالح (سه‌لامی خوای لیبیئت) پیی فه‌رمون: **﴿نَافَةَ اللَّهِ﴾** واز بینن نه‌وه و شتری خوای گه‌وره‌یه، ناگاداریانی کرده‌وه له‌و شتره‌که‌ **﴿وَسُقَيْنَهَا﴾** وه‌ناگاداریستان ده‌که‌مه‌وه کاتی نه‌و ده‌چیته‌سه‌ر ناوه‌که‌ ئیوه‌ناچنه‌سه‌ری، نه‌و رۆژی سه‌ری نه‌وه‌بچیته‌سه‌ر ناوه‌که‌ ئیوه‌روویه‌رووی نه‌بنه‌وه. ﴿۱۴﴾ **﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾** پیغه‌مبه‌ر صالح یان (سه‌لامی خوای لیبیئت) به‌درؤزانی و شتره‌که‌شیان سه‌ربری **﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ﴾** خوای گه‌وره له‌ناویانی بردو سزای دابه‌زنده‌سه‌ریان **﴿يَذُرْنِهِمْ﴾** به‌هوی تاوانی خوایانه‌وه **﴿سَوَّاهَا﴾** زه‌ویه‌که‌ی ته‌خت کرد به‌سه‌ریانداو خسته‌تانیه‌ ژیر خوله‌وه. ﴿۱۵﴾ **﴿وَلَايَحِافُ عَقْبَهَا﴾** خوای گه‌وره له‌ناویانی برد، وه‌خوای گه‌وره ناترسیت له‌سه‌ره‌نجامی ئیشه‌کانی.

سُورَةُ اللَّيْلِ

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ سویند بی به‌شه‌و که‌روناکی پۆژ داده‌پوشیت. ﴿۲﴾ **﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى﴾** وه‌سویند بی به‌پۆژ که‌روناک ده‌بیئت و ده‌رده‌که‌ویت. ﴿۳﴾ **﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾** خوای گه‌وره سویند ده‌خوات به‌دروست کراوه‌کانی خوی له‌ههر دوو جنسه‌که‌نیرو می له‌به‌نی ناده‌م و غه‌یری به‌نی ناده‌م. ﴿۴﴾ **﴿إِنْ سَعَيْكَ لَسْتُ﴾** واته: ئیش و کرداری ئیوه‌جوژاو جوژو جیوازه؛ هه‌یه‌کرده‌وه ده‌کات بو به‌هه‌شت وه‌هه‌یه‌کرده‌وه ده‌کات بو دۆزه‌خ، که‌سانیک هه‌ن هه‌ول وکۆشش ده‌که‌ن بو‌نازاد کردنی نه‌فسی خویمان له‌ناگر، وه‌که‌سانیکی تر هه‌ول وکۆشش ده‌که‌ن بو به‌هیلاک چوونی. ﴿۵﴾ **﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾** واته: هه‌رکه‌سیک ماله‌که‌ی له‌خیره‌چاکه‌دا ببه‌خشیت، وه‌خویشی بیاریزیت له‌و حه‌رامانه‌ی که‌خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردوه. ﴿۶﴾ **﴿وَصَدَقَ بِالْحَقِّ﴾** باوه‌پیشی به‌جیگه‌گرتنه‌وه هه‌بی له‌لای خوای گه‌وره، واته: وه‌عدی خوای گه‌وره به‌راست دابنن که‌وه‌عدی پیداوه‌پاداوستی داته‌وه له‌جیاتی نه‌وه‌ی که‌به‌خشییوتی. ﴿۷﴾ **﴿فَسْتَبِرهٔ بِالْبَسْرِ﴾**

هه‌رکەسی وابی ئەوه ئی‌مه نیش و کرداری ئەهلی به‌هه‌شتی بۆ ئاسان ده‌که‌ین وه‌ک ئەوه‌ی کرداری خیری بۆ ئاسان ده‌که‌ینتا تا‌عه‌تی خ‌وای گه‌وره‌ بکات، ئەم نایه‌تانه‌ له‌سه‌ر أبو بکر صدیق (په‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت) دا‌به‌زی که‌وا شه‌ش به‌نده‌ له‌ به‌نده‌ با‌وه‌په‌رده‌کانی ک‌ری که‌ له‌ژێر ده‌ستی ئەه‌لی مه‌که‌دا بو‌ون، که‌ ئەوان له‌به‌ر خ‌وای گه‌وره‌ سه‌زایان ده‌چه‌شت ئەم ک‌ریانی و ئازادیانی کرد. ﴿۸﴾ **﴿وَأَمَّا مَنْ جَدَّلَ﴾** به‌لام ئەگه‌ر که‌سیک ره‌زیل و چه‌روک بی‌ت **﴿وَاسْتَعْتَبَ﴾** خ‌وی بی‌ پ‌یویست بزانی‌ت.

﴿۹﴾ **﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنِ﴾** با‌وه‌ری به‌وه‌ نه‌بی که‌ بی‌ه‌خشیت خ‌وای گه‌وره‌ جی‌گه‌که‌ی بۆ په‌ر ده‌کاته‌وه‌.

﴿۱۰﴾ **﴿فَسْتَبِيرُ لِلْعُسْرَى﴾** واته‌: ئەوا کرده‌وه‌ی خ‌راپ و ناخ‌وشی بۆ ئاسان ده‌که‌ین، تا‌وه‌کو ه‌ۆکاره‌کانی خ‌یرو چاکه‌ کردنی له‌لا قورس بی‌ت، لا‌وازو بی‌تاقه‌ت بی‌ت له‌ جی‌ به‌جی‌ کردنی، که‌نه‌میش ده‌یگه‌یه‌نی به‌ناگ‌ری دۆزه‌خ. ﴿۱۱﴾ **﴿وَمَا يَنْفَعُ عَنْهُ مَالُهُ﴾** ئەم ما‌له‌ی ئەمیش که‌ په‌زیلی تیا کرد‌وه‌ ه‌یچ سو‌ودی پی‌ ناگه‌یه‌نی له‌

قیامه‌تدا **﴿إِذَا تَرَدَّتْ﴾** کاتئ به‌ه‌یلاک ده‌چی‌ت و ده‌خ‌ری‌ته دۆزه‌خه‌وه‌. ﴿۱۲﴾ **﴿إِنْ عَلَيْنَا لَهْدًى﴾** له‌سه‌ر ئی‌مه‌یه‌ که‌ په‌یگه‌ی ه‌یدایه‌ت له‌ په‌یگه‌ی گو‌م‌رای‌ی جیا بکه‌ینه‌وه‌، فراء‌ئه‌فه‌رمو‌وی‌ت: ه‌ه‌ر که‌سیک په‌یگه‌ی ه‌یدایه‌ت بگ‌ری‌ته به‌ر له‌سه‌ر خ‌وای گه‌وره‌یه‌ بی‌خاته‌ سه‌ر په‌یگاکه‌، ئەفه‌رمو‌وی‌ت: ه‌ه‌رکه‌سیک خ‌وای ده‌وی‌ت و به‌د‌وای خ‌وادا ده‌گه‌ری‌ت ئەوا خ‌وا له‌سه‌ر په‌یگاکه‌یه‌ ده‌یدۆزی‌ته‌وه‌. ﴿۱۳﴾ **﴿وَأَنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى﴾** وه‌ د‌نویا‌و قیامه‌ت ه‌ه‌مو‌وی به‌ده‌ست ئی‌مه‌یه‌، خ‌ۆمان ته‌سه‌رو‌فی تیا ده‌که‌ین چه‌ونمان ویست لی‌بی‌ت. ﴿۱۴﴾ **﴿فَأَنْذَرْتُكَ نَارًا تَلْتَظُنَّ﴾** ئی‌وه‌مان ناگادار کردۆته‌وه‌ له‌ناگ‌ریک که‌وا داگ‌یرسین‌راوه‌ گ‌رو

ب‌لی‌سه‌ی ه‌ه‌یه‌.

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿۱۵﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿۱۶﴾ وَسَيَجْزِيهَا
 الْأَلْفَى ﴿۱۷﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَرَدَّى ﴿۱۸﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
 نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿۱۹﴾ إِلَّا إِلَّا نِعْمَةً وَجُودِ الْإِحْلَى ﴿۲۰﴾ وَسَوْفَ يُرْضَى ﴿۲۱﴾

سُورَةُ الضَّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالضُّحَى ﴿۱﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ﴿۲﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ﴿۳﴾
 وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ﴿۴﴾ وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى ﴿۵﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ﴿۶﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
 فَهَدَى ﴿۷﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿۸﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿۹﴾
 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿۱۰﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿۱۱﴾

سُورَةُ الضَّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿۱﴾ وَوَضَعْنَا عَنَّا وِزْرَكَ ﴿۲﴾ الَّذِي
 أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿۳﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿۴﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۵﴾ إِنَّ
 مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۶﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿۷﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿۸﴾

﴿۱۵﴾ **﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾** ه‌یچ که‌سیک ناچی‌ته ناوی‌وه ته‌نها که‌سانی به‌دبه‌خت و خ‌راپه‌کارو‌کافر نه‌بی‌ت که‌ گه‌رمیبه‌که‌ی ده‌چی‌زی. ﴿۱۶﴾ **﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾** واته‌: ئەم کافر ه‌ه‌و حه‌قه‌ی که‌ پی‌غه‌مبه‌ران (سه‌لامی خ‌وایان لی‌بی‌ت) ه‌ینا‌ویانه‌ به‌د‌رو‌ی زانی‌وه، وه‌ پشتی له‌ گو‌ی‌رایه‌لی خ‌وای گه‌وره‌و با‌وه‌په‌ینان کرد‌وه‌. ﴿۱۷﴾

﴿وَسَيَجْنِبُهَا الْأَنْفَى﴾ کہسیک لهو ناگره پاریزراو و دور دہبئ کہ خوئی پاراستبئی له کوفر، واحدی (رحمہتی خوای لیبیت) ئەفہرموویت: الاثقی له ووتہی ہموو موفہسریندا ابو بکری صدیق ہ (رہزای خوای لیبیت)، واتہ: لەسەر ئەو دابہزیووہ، بەلام حوکمکہەئ گشتییہو ہموو کہس دەگریتہوہ، وَاللّٰهُ اَعْلَمُ ﴿١٨﴾

﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ﴾ واتہ: کہ مالی خوئی دەبەخشیئ له ہموو پروویہکی خیردا ﴿بِزَكَاةٍ﴾ مەبەستی بەخشینہکہی ئەوہیہ ئەجرو پاداشتی لای خوای گہورہ دەست کہوویت و پاک بیئہوہ. ﴿وَمَالِ اٰحْمَدِ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى﴾ مالی نابەخشیئ تا بەھوئی بەخشینہکہی نیعمەتیکی له کہسیکەوہ دەست بەھوئی یان پاداشت وەرگریئ.

﴿وَلَا اِنْبَاءَ وَجُورٍ بِالْاَهْلِ﴾ خوای گہورہ تەنکید دەکاتەوہ کہ تەنھا مەبەستی پەزنامەندی پەرورەدگاری ہەرہ بەرزی بووہ. ﴿١٩﴾ ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ واتہ: سویند بیئ بەخوای گہورہ ئەبئی ئەوہندی پی ببەخشین له پەرزو لەپاداشتی گہورہ ہەتاوہکو رازی دەکەین.

سُورَةُ الضُّحَىٰ

پیغمبەری خوا ﴿﴾ نەخۆش کہوت دوو شەو یان سئی شەو نەیتوانی ہەستئ بۆ شەو نویرئ، ئافرەتیکی بی باوہر ہات بۆ لای، ووتی: ئەئ محمد ﴿﴾ ئەبینم شەیتانەکەت وازی لیئ ہیئا، ئەوہ دوو شەو بۆ سئی شەو دەچی لیئ نزیک نەبوئەوہ ئیستا ہاتویتەتەوہ سەر باری ئاسایی خۆت، خوای گہورہ بۆ دئنہوایی پیغمبەر ﴿﴾ ئەم سورەتہی دابەزاند. ﴿١﴾ ﴿وَالضُّحَىٰ﴾ سویند بیئ بە چیشتەنگاو الضحی: ناویکە بۆ کاتیئ کہ خۆر بەئەندازہی رمیک بەرز دەبیئەوہ. ﴿٢﴾ ﴿وَاللَّيْلِ اِذَا سَجَى﴾ سویند بیئ بە شەو الأصعی (رحمەتی خوای لیبیت) دەفہرموویت: ئەوہیہ کاتی شەو پروناکی پوژ دادەپوشتئ، چۆن پیاویک بەجل دادەپوشریت. ﴿٣﴾

﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ﴾ واتہ: خوای گہورہ وازی لەتۆ نەھیئاوہ، وە وەحیشی لیئ نەچریوہ ﴿وَمَا قَلَى﴾ واتہ: ہەرہا خوای گہورہ لیبشت تۆرہ نییہ. ﴿٤﴾ ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُولٰٓئِكَ﴾ واتہ: ئەئ محمد ﴿﴾ بەھەشت باشتەرہ بۆ تۆ لە ہموو مولکی دونیا، ئەمە لەگەل ئەوہشدا لە دونیادا پەرزئی پیغمبەرہیہ تیشی ﴿﴾ پیبەخشاوہ کہ بەرپزترینکەسە لەسەر پرووی دونیا ہیشتا بەھەشت بۆ تۆ باشتەرہ. ﴿٥﴾

﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ﴾ پەرورەدگارت ئەوہندەت پیئ دەبەخشیئ کہدینەکەت بلاو دەکاتەوہ، وە ئەجرو پاداشتت دەداتەوہ، وەہەرہا حەوزی کہوسەرت پیئ دەبەخشیئ کہ تاییبەتہ بە تۆ، وەہەرہا شەفاعەت بۆ ئوممەتەکەت بەکی لەقیامەتدا ﴿فَرَضَى﴾ ئەو ہموو شتائەت دەداتی ہەتاوہکو رازیت دەکات. ﴿٦﴾

﴿۷﴾ **وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ** ﴿۷﴾ واته: ئەی پیغمبەر ﷺ تۆ هەتیو بووی باوکت نەبوو، خوای گەورە پەناتی داو جیگەتی کردەو. نایا تۆ بئی ناگا نەبووی تۆ پیشتر قورئان و شەرعت نەدەزانی، خوای گەورە هیدایەتی دایت بۆ قورئان، وەشەرعیەتی بۆت ناردە خواریوە.

﴿۸﴾ **وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ** ﴿۸﴾ واته: وە تۆ مەروقیکی هەژار بووی خاوەن مال و مندال نەبووی هیچ سەرودت و سامانیکت نەبوو، خوای گەورە دەولەمەندی کردی بەوێی کەوا پزقی پێت بەخشی. ﴿۹﴾ **فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ** ﴿۹﴾ کەسیک کە هەتیو پێت تۆ زال مەبە بەسەریدا بەوێی زۆلم و ستەمی لێیکە ی لەبەر ئەوێی هەتیو، بەلکو حەقی خۆی پێی ببەخشەو پیری هەتیوی خۆت بکەرەو. ﴿۱۰﴾ **وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ** ﴿۱۰﴾ کەسیکیش کەوا فەقیرە داوات لێدەکات بەپرویدا هەلمەگرتی، لەبەر ئەوێی خۆتیش فەقیر بوویتە، یان ئەوێی خواردنەکە ی پێیدە، یاخود بیگەرپێنەو بەگەرپانەوێی کی جوان. ﴿۱۱﴾ **وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ** ﴿۱۱﴾ باسی ئەو نعیمة تانە ی خوای گەورە بکە کەوا بەسەرتهوێی، هەر وەها ئاشکرای بکە لەنیوانیاندا، با نعیمة تی خوای گەرەت پێو دیار پێت کاتی کەسی باسی نعیمة تەکانی خوای گەورە دەکات بەسەرێو ئەمە شوکری خوای گەرەوێی کردو، وە ووتراو نعیمة ت لێرە بەمانای: قورئان دایت، خوای گەرەو فەرمان دەکات بە پیغمبەر ﷺ کە قورئان بخوینەرەو وە باسی بکە بۆ خەلکی.

سُورَةُ الشُّرُحِ

﴿۱﴾ **أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ** ﴿۱﴾ ئەی محمد ﷺ، بەتەنکید دای تۆمان کردەو بۆ وەرگرتنی پیغمبەرایەتی، پیغمبەر ﷺ بۆ بانگەوازی لێرەو هەستا، وە توانی باری قورسی پیغمبەرایەتی و لەبەر کردنی وەحی هەلبگرێ. ﴿۲﴾ **وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ** ﴿۲﴾ هەرچی عوزرو تاوانیک ئەگەر لە جاهیلییە تدا هەتیو بێ ئەو شتانە مان لەسەرت هەلگرتو. ﴿۳﴾ **الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ** ﴿۳﴾ ئەگەر بەهاتی ئەم بابەتی پیغمبەرایەتی و وەحییە باری بواوە ئەو ئەندە قورس بوو کە دەنگی شکاندنی پشتی پیغمبەر ﷺ ئەببسترا.

﴿٤﴾ **﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾** ناوی تۆمان بهرز پاگرتوووه له دوتیاو قیامه تدا، له وانه: واجبه بو ئیمانداران که ووتیان: **﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَيْلِلَا دَهْبِي بَيْشَلَيْنِ﴾**: **﴿أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾**، وه له وانه: له بانگدان، وه له وانه: له چهندهها شویندا فرمانمان پیکراوه به سه لآوات دان له سهه پیغه مبهه.

﴿٥﴾ **﴿فَإِنَّمَعَ الْعَسْرُ مَسْرًا﴾** له گهله هه موو ناخوشییه کان ئاسان کاری ههیه.

﴿٦﴾ **﴿إِنَّمَعَ الْعَسْرُ مَسْرًا﴾** واته: به ته نکید له گهله ئه و ناخوشی و قورسییه ی که پیشتر باسکرا ئاسانکارییه کی تر ههیه، که ههردوکی له خواوهیه. ﴿٧﴾ **﴿فَإِذَا فَرَعْتَ فَأَنْصَبْ﴾** واته: کاتی که له نوێژه کهت ته وای بووی، یا خود له گه یاندنی په یامی خوادا، یا خود له جیهاد کردن، کوشش بکه له دوعا و پارانه وه وه داوای پیویستی خۆت له خوای گه و ره بکه، واته: یا خود خۆت ماندوو بکه له عیباده تدا. ﴿٨﴾ **﴿وَالِي رَيْكَ فَارْزَبْ﴾** ملکه چ به بو خوای گه و ره له ترسی ناگره که ی وه له خووشی به هه شته که ی.

سُورَةُ التَّيْنِ

﴿١﴾ **﴿وَالْيَيْنِ﴾** خوای گه و ره سویند ده خوات به هه نجیر ئه و هه نجیره ی که و خه لک ده خوات **﴿وَالزَّيْتُونِ﴾** وه سویند بی به زهیتون که و زهیتی لیوه ده گوشری، [مه به ست پیی زوی فه له ستینه: له بهر ئه وه ی زۆر تر هه نجیرو زهیتون له ویدا ده ویت]. ﴿٢﴾ **﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾** وه خوای گه و ره سویند ده خوات به شاخ و کیوی طور سینا ئه و کیوه ی که خوای گه و ره قسه ی له گهله موسا سویند کرد، که طور سیناء. ﴿٣﴾ **﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾** وه سویند بی به م ولاته ئه مینه واته: مه کهکه، ناو نراوه به ئه مین له بهر ئه وه ی ئه مینه [خوای گه و ره سویند ده خوات به م سی شوینه که فه له ستین و تور سینا و مه که که یه وه کو

سُورَةُ التَّيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْيَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَفَلِينَ ﴿٥﴾
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
 فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّكْرِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أقرأ وَرَبُّكَ
 الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ
 الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَن لَطِفٌ ﴿٦﴾ أَنزَلْنَاهُ آسْفَلَ ﴿٧﴾ إِنَّمَا رَبُّكَ الْمُبْتَلِ ﴿٨﴾ أَنزَلْنَاهُ
 بِالْقَوْلِ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذْ صَلَّى ﴿١٠﴾ أَنزَلْنَاهُ أَنْ كَانَ عَلَّ هُدًى ﴿١١﴾ وَأَوْمَرَ
 بِالْقَوْلِ ﴿١٢﴾ أَنزَلْنَاهُ أَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٣﴾ لَوْ يَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ مَرَرَى ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ
 لَرَبَّنَا لَسْتَعْمَأُ بِالْأَمِيسَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِرًا كَذَّبَتْ حَاطِطٌ ﴿١٦﴾ فَلَتَبَعُ سَابِقَةَ ﴿١٧﴾
 سَنَعُ الرَّابِيَةِ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تَطِعُهُمْ وَأَسْجُدْ وَأَقْرَبْ ﴿١٩﴾

ئەوہی بلیی ئەم سى شۆینە شۆینی دابەزینی وەحین بۆ سەر سى له پیغەمبەرە بەرێزەکان موسی و عیسی محمد (سەلامی خویان لیبتت)، وە لەو سى شۆینەشدا سى کتیبی ئاسمانی دابەزیو، گە تەورات و ئینجیل و قورئانە وە لەو سى شۆینە هیدایەت بۆ مرۆقاییەتی هاتوو. ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ بەتەئکید مرۆقمان دروست کردوو لەسەر ریکترین شیوێ کە قامەتی مرۆق ریک و راست و جوانو بەدەستی خۆی خواردنی خۆی دەخوات، خۆی گەورە مرۆقی دروست کردوو زانایە و قسەکەرە و هەلسۆرپنەر ئیشوکاری خۆیەتی و دانا و کاربەجییە [ئەم سیفەتانەى بە مرۆق بەخشیووە وای کردوو بى بە جینشین لەسەر زەوی خۆی گەورە چۆنی بۆ ویستوووە ئاوا بوو].

﴿مُرَّ دَدْنَهُ أَسْفَلَ سَفَلَيْنِ﴾ واتە: دواتریش خۆی گەورە دەگەرپنیتتەو بۆ ئەو پەری تەمەن؛ کە پیری و لاوازیتییە، لە دواى ئەوہی کەوا گەنجەو بەهێزە، وە ووتراو: کە مرۆق خۆی گەورە دروستی کردوو لەسەر جواترین حالەت بەلام بەهۆی تاوانووە خۆی دەگەرپنیتتەو بۆ خراپترین ئازەل، خۆی دەگەرپنیتتەو بۆ خراپترین حالەت لەبەر ئەوہی حالى وابوو روو لەدین نەبوو، شۆینیشی نزمترین پلە نزمەکانی خواروہی دۆزەخە.

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تەنھا ئەو کەسانە نەبیت کە باوەریان هیناو وە کردوہی چاکیان کردوو ئەمانە ناگەرپنیرینتەو بۆ پلە نزمەکانی دۆزەخ، بەلکو بۆ بەهەشتی فراوانی خۆی گەورەلە پلە بەرزەکانی بەهەشت ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وە لەسەر تاعەت و گوێراپەلیەکانیان ئەجرو پاداشتی نەپراو و بەردەوامیان هەیە کۆتایی نایات ﴿فَمَا يَكْرَهُكَ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ واتە: ئەى مرۆق کەتۆ بزانی خۆی گەورە تۆی دروست کردوو لەباشترین شیو، وە دەتگەرپنیتتەو بۆ بى هیزی و لاوازیتی و پیری، ئیتیر چی وات لى دەکات کەوا زیندوو بوونەو پاداشت و سزای خۆی گەورە بە درۆ بزانی؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْمُتَكِمِينَ﴾ نایا خۆی گەورە دادوهرترین دادوهر نیه لەپریارداندا؟ [مرۆقی بەجواترین شیوێ دروست کردوو، پاشان هەر کەسیک کوفری پى بکات بەرى دەداتەو بۆ نزمترین پلە نزمەکانی دۆزەخ، وە هەر کەسیک ئیمانی پى بەینیتت بەرزى دەکاتەو بۆ پلە بەرزەکانی بەهەشت].

سُورَةُ الْحَاقِقَاتِ

یەكەم سورەتە لە قورئان کە هاتبیتتە خواروہ ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ﴾ واتە: بخۆینە ئەى محمد ﷺ وە دەست پێبکە بەناوی پەروردگارتەو، وە ووتراو: یان داواى عەون و یارمەتی بکە لەپەروردگارت ئەو خۆیەى هەموو شتێکی دروست کردوو ﴿الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ سەرەتای دروست کردنی مرۆق دلوپە

ناویکھ، پاشان بهہیزو توانای خوی گہورہ ئەو دلۆپہ ناوہ دەبیئتہ دلۆپہ خویئیکی مہیوو، وەک پارچەییە خویئی مہیو وایە. دواى ئەوہ دەبیئتہ مۇضعفە پارچە گوشتیکی بچوک دواى ئەوہ خوی گہورہ مەلائیکەت دەنیریت روح بکات بەبەریدا. ﴿٢﴾ **اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ** ﴿٢﴾ بخوینە بەناوی ئەو پەرورەدگارەت کەوا بەرپزە لەبەپزیزى و کەرەمى خوی گہورەییە وای لە تۆ کردووہ کەوا بتوانی بخوینیتەوہ لە کاتیکدا کەوا تۆ کەسیکی نەخوینەواری. ﴿٤﴾ **الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ** ﴿٤﴾ خوی گەرورە مروؤفی فیئری خویندەنەوہ نووسین کردووہ بەھۆی قەلەمەوہ، خوی گەرورە سەرەتای بانگەوازی ئیسلامی دەست پی کردووہ بەبانگ کردن بۆ خویندەنەوہ نووسین و، هاندان لەسەریان، لەبەر ئەوہی سویدیکی گەرورە لە خویندەنەوہ نووسیندا ھەییە. ﴿٥﴾ **عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَم** ﴿٥﴾ خوی گەرورە بەقەلەم مروؤفی فیئری ئەو شتانە کرد کە نایزانی. ﴿٦﴾ ﴿٧﴾ **كَلَّمَ ابْنَ الْإِنْسَانِ لَطْفًا** ﴿٧﴾ **أَنْزَلَهُ أَنْشَقًا** ﴿٧﴾ واتە: نەخیز مروؤف لەسنور دەرەدەچیت کاتی خوی دەبینی بی پئیوستە بەمال و ھیزو دەسەلاتی. ﴿٨﴾ **إِنَّا لَنَرُّكَ الرُّحْمَىٰ** ﴿٨﴾ واتە: تەنھا گەرانەوہ بۆ لای خویوہ بۆ لای غیری خوا نیە. ﴿٩﴾ ﴿١٠﴾ **أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ** ﴿١٠﴾ **عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ** ﴿١٠﴾ ئایا نابینی ئەو کەسەى کە پئگری دەکات کە: ابو جەل ە، لەبەندەییەک کە نوئیز دەکات مەبەست بەو بەندەییە: محمد ﷺ. ﴿١١﴾ **أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهَدْيِ** ﴿١١﴾ واتە: لەگەل ئەوہشدا کە ئەم عەبدە نوئیز دەکات و قەدەغە دەکریت پیغەمبەری خویوہ ﷺ، لەسەر پئگەى راستیشە ھەرکەسیکیش شوئینی بکەوی ھیدایەت وەرەدەگریت.

﴿١٢﴾ **أَوْ أَمَرَ بِالْعَنَىٰ** ﴿١٢﴾ واتە: وە فەرمان دەکات بە دلسۆزی و نیەت پاکى بۆ خوا وە بە یەخوایەستی وە کردەوہی چاک کە بەھۆی ئەم شتانەوہ مروؤف دەپاریززی لەئاگری دۆزەخ. ﴿١٣﴾ **أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ** ﴿١٣﴾ واتە: ئەبو جەل، ئەوہی بەدرؤ زانیوہ کە پیغەمبەر ﷺ ھیناویەتی وە پشتی ھەلکردووہ لە باوہرھینان.

﴿١٤﴾ **أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ رَئِيٌّ** ﴿١٤﴾ ئایا نازانی کە خوی گەرورە ناگای لەحالی ئەوہ وە سزای دەدات لەسەر ئەو حالەى، ئەى چۆن جورئەتی ھەییە لەسەر ئەوہی کردی بیکات؟ ﴿١٥﴾ **كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَه** ﴿١٥﴾ نەخیز نابیت حالی واییت ئەگەر بییت واز لەم کردەوہییە نەھینى وە دەستی ئی ھەلنەگری ﴿١٦﴾ **لَسَمْعًا بِالنَّاصِيَةِ** ﴿١٦﴾ واتە: بە پیئشەسەری پای دەکیئشین، پای دەکیئشین ھەتا ئاگری دۆزەخ، و الناصیة: قزى پیئشەوہی سەرە. ﴿١٧﴾ **نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِبَةٍ** ﴿١٧﴾ واتە: خاوەنى ئەم پیئشەسەرە(ئەبو جەل) درۆزئەو بەھەلدا چووہ: وە کردنی تاوان بەکەم دادەنیت. ﴿١٧﴾ **فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ** ﴿١٧﴾ واتە: با ئەبو جەل بانگ نادییەکەى بکات وە نادى: ئەو مەجلیسە بوو کە قەومەکەى لئى دادەنیشن، ووتراوہ: ئەبو جەل بە پیغەمبەری ﷺ ووت: ئایا تۆ ھەرەشەم ئی دەکەى لەکاتیکدا لە خەلکی ئەم دۆلەدا لەھەموویان زیاتر خەلکم لەگەلدايە؟ لەبەر ئەوہ ئەم ئایەتە داہەزی. ﴿١٨﴾ **سَنَدَعُ الزَّابِيَةَ** ﴿١٨﴾ واتە: ئیئمەش بانگی ئەو مەلائیکەتانە دەکەین کەزۆر توندو تیرئن، بۆ ئەوہی ئەبو جەل بگرن و فزئیدەنە ئاگری دۆزەخوہ

۳ ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ کرده‌وی چاک له لَيْلَةُ الْقَدْرِ، که یهک شه‌وه، چاکتره له‌هزار مانگ.

۴ ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ مه‌لائیکه‌ته‌کان له‌ئاسمان داده‌بن بؤ سه‌ر زه‌وی به‌فرمانی خوی گه‌وره، والرُّوح جبریل ه (سه‌لامی خوی لیبیت) ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ به‌هه‌موو فرمانیک.

۵ ﴿سَلَّمَ هِيَ﴾ واته: ئەو شه‌وه هه‌مووی سه‌لامه‌تی و خیره هیهچ شه‌رو خراپه‌ی تیا‌دا نییه، شه‌یتانی‌ش ناتوانی له‌و شه‌وه‌دا خراپه‌کاری بکات و نازاری خه‌لک بدات ﴿حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ تا ده‌رکه‌وتنی به‌ره‌به‌یان، به‌رده‌وام پؤل له‌ دوی پؤل مه‌لائیکه‌تی خوا داده‌بن بؤ سه‌ر زه‌وی نابچرین هه‌تا‌وه‌کو به‌یانی.

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

۱ ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ کافرانی ئەه‌لی کیتاب له‌جوله‌که‌و گا‌وره‌کان ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌ موشریکه‌کانی عه‌ره‌ب، که بت په‌رست بوون ﴿مُفَكِّينَ﴾ واز له‌کوفری خویان ناهین و ده‌ست به‌رداری نابن ﴿حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ البیئته: بریتیه له‌ پیغه‌مبه‌ر ﴿وَهُوَ﴾ شه‌وه‌ی هی‌نا‌ویه‌تی که قورئانه، که گو‌مپایی و نه‌زانی خویانی بویان بوون کرده‌وه، وه بانگیانی کرد بؤ با‌وه‌په‌ینان.

۴ ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ﴾ که محمد ﷺ ﴿بَنَلُوا صُحُفًا مُمَطَّرَةً﴾ په‌راویکیان بؤ ده‌خوینیته‌وه که پاریززاه له‌وه‌ی ده‌ستکاری بکری و سه‌ر له‌خه‌لک بشیوینی، به‌لکو له‌ راستیدا فرمووده‌ی خوی گه‌وره‌یه.

﴿۲﴾ **فِيهَا كُنُوزٌ قِيمَةٌ** لهو په راوهی که نهو پیغه مبهره ﴿﴾ ده خوینیته وه کومه لیک نایه ت و نه حکامی تیډایه که القیمة: واته: ریک و راست و دامه زراوه و لادانی له حق تیا نیه، به لکو نه وهی لهو قورئانه دایه همووی چاکسازیه و پرنماییه و هیدایه ته و حکمه ته و داناییه و. وه کو خوی گه وره د فهر مویت:

﴿۱﴾ **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۗ ﴿۱﴾ قِيمًا لِيُنذِرَ** ﴿﴾ [الكهف: ۱ - ۲] واته: (حه حدو سه ناو ستایش بو نهو خوییه که نهو کتابه ی دابه زانده وه که قورئانه بو سهر عه بدی خوی که پیغه مبهر ﴿﴾ که هیچ گپری و چه وتی و خواریه کی تیډا نیه به لکو ریک و راست و دامه زراوه...) نه وهی شوین نهو قورئانه بکه ویت نه وه له سهر ریگا راسته که ی خوی گه وره یه.

﴿۴﴾ **وَمَا فَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ** ﴿﴾ واته: نه هلی کیتاب که وا ته فرقه وه جیا وازیان تیکه وتوه له بهر نه وه نه بوو که حقه نه زانن، به لکو دوی نه وهی که حه قیان بو هات و، راستیه که یان بو درکوت که نه مه راسته، پاشان خوی گه وره پیغه مبهری ﴿﴾ نارد، هندیکیان نیمانیان پیهینا و هندیکیان کوفریان پی کرد، که زورینه یان بوون، به لکو پیویست بوو له سهر هه موویان له سهر یه ک ریگه بن، که شوین دینی خوی گه وره بکه ون، وه هه روه ها شوین نهو پیغه مبهره ﴿﴾ بکه ون که وا له لایه ن خوی گه وره وه بویان هاتوه، که به راستدانه ری په رتو که که ی لای خویانه .

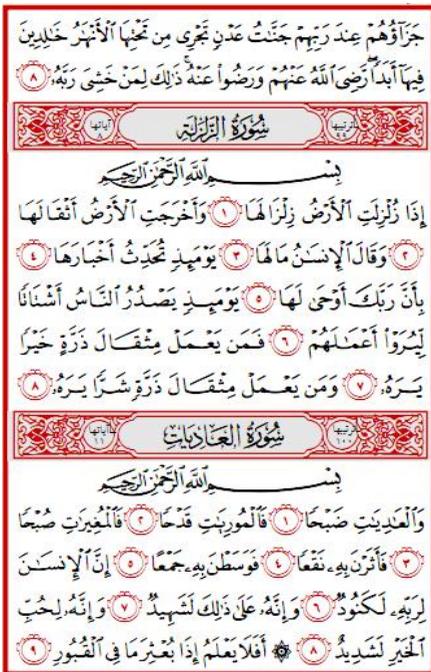
﴿۵﴾ **وَمَا أُمِرُوا** ﴿﴾ له کتابه کانی خویان که پیشت بویان دابه زیوه، وه له قورئانیشدا فرمانیان پینه کراوه ﴿﴾ **إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ** ﴿﴾ ته نها به وه نه بیټ که په یوه ستن به تاعه تی خوی گه وره، وه عیباده ته که شیان به دلسوزیه وه بیټ، وه هیچ جوړه شریکیک بو خوی گه وره بریار نه دن، وه خویشیان دینداری و عیباده ت بکن ﴿﴾ **حُفَاءَ** ﴿﴾ لاده ن و واز بیټن له هه موو دینه کانی ترو بیټه سهر دینی نیسلام ﴿﴾ **وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ** ﴿﴾ وه نویژه کانیان بکن بهو شیوه یه ی

که خوی گهوره لیبانی داوا کردوه له کاتی خویدا، وه کاتی زه کاتیش هه که سیک زه کاتی له سهه بوو زه کاتی ماله که یان دهر بکه **﴿وَذَلِكَ دِینُ الْقَیْمَةِ﴾** ئەمه دینه که خوی گهوره نارویه تی دینی میلیه تیکی دامه زراوه، واته: نابئ پارچه پارچه بن تیایدا. **﴿۶﴾** **﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾** وه ئەوانه یان که شوینی پیغه مبهه **﴿﴾** نه که وتن له ئەهلی کتاب و موشریکه کانی عه رب ئەوانه به هه میشهیی و به نه مری له دۆزه خدان **﴿أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾** واته: له هه موو دروست کراوه کان خراپتر ئەمانه، له بهر ئەوهی ئەمانه وازیان له حه که هینا له حه سودی و سته مدا، بۆیه سه ره نجامیشیان خراپترین سه ره نجامه.

﴿۷﴾ **﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾** ئەوانه ی که ئیمانیان هینا له ئەهلی کیتاب، وه کرده وهی

چاکیان کردوه **﴿أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾** ئەوانه باشتترین دروست کراوی خوی گه وره ن .

﴿۸﴾ **﴿جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾** پاداشتی ئەوانه لای خوی گه وره یه به وهی ئەوهی که وا باوه پریان هینا وه وه کرده وهی چاکیان کردوه **﴿جَنَّتْ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾** پاداشته که یان به هه شتیکه که به هه میشهیی ئەمینیتته وه، وه له ژیر داره کان و ژوره کان ئاو دهر وات **﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾** به هه میشهیی و به نه مری تیایدا ئەمینته وه، وه ئەوهی چوه به هه شته وه ئیتر دهر چوونی نییه، کوچیش ناکن و نارۆن و، مردنیشیان به سه ردا نایات

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوی گهوره له مانه پازیهه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئه وهندهیشیان ددهاتی ئه وانیش بهو بهشهی خوی گهوره پازین ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ﴾ ئه مه بو کهسیکه ترسی خوی گهورهی هه بیته.

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

﴿۱﴾ ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ خوی گهوره باسی هاتنی پوژی قیامته دهکات کاتیک دیت زهوی ئه هه ژیت و ئه جولیت جولاندنیکی زور سهخت هه چپی له سه ره هه مووی ئه شکیت و نامینیت هه مووی تیک ده چیت.

﴿۲﴾ ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ زهویش ئه وهی له ناو زگیدایه هه مووی دهردهکاته دهره وه له مردوان و ئه وهی دفن کرا بیت چی کرا بیت له سه ره زهویدا هه مووی ئاشکرا ده بیته، به لام مردوووهکان له نه فخری دووه مده دینه دهره وه.

﴿۳﴾ ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ واته: کاتی ئینسان ده بیینی کاره کهی زور له لا سه رسورهینه رو سه خته، بوچی زهوی هه ژاوه و جولاهه و ئه وهی ناوه وهی فری داوه ته دهره وه؟!

﴿۴﴾ ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ زهوی دیته وه لام هه والی خوی پاده گهیه نی، وه قسه دهکات که چی کرده وه یه که ئه نجم دراوه له سه ری له خیره شه پ، خوی گهوره ده بیینیته قسه تاوه کو شایه تی له سه ره به ندهکان بدات.

﴿۵﴾ ﴿بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ کاتی زهوی قسه دهکات به وهی خوی گهوره به فرمانی خوی گهوره قسه دهکات و شایه تی ددهات.

﴿يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسَ أَسْنَانًا﴾ خه لکی لهو پروژهدا له گۆره کانیان دهرده چن بو شوینی حیساب و لیپرسینه وه، خه لکی بهش بهش دهن هه یانه به لای راستدا دهروات، هه یانه به لای چه پدا دهروات، دینیشیان جیاوازه، وه کرده وه شیان جیاوازه ﴿لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ﴾ واته: تا خوی گه وره کرده وه کانی خویانیان نیشان دهدات، وه ووتراوه: تا پاداشتی کرده وه کانیان وهریگرن .

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ﴾ نه وهی له دنیا ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ به قهد میروله یه کی بچوک چاکه بکات له پروژی دواپی دهیبینیته وهو دلخوشی دهکات، یا خود به چاو نیشانی دهریته و دهیبینیته .

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ﴾ وه نه وهی له دنیا ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ به قهد میروله یه کی بچوک خراپه بکات له پروژی دواپی تووشی خه فهتی دهکات، وَالذَّرَّةُ: تیشکی خور که په نجره ده که یته وه ته پوتوزه که ی دیته دهر وه نه وه یه، واته: گهر د.

سُورَةُ الْجَعَاذِلَاتِ

﴿وَالْعَادِيَاتِ﴾ سویند بی بهو نه سپانه ی که وا سوارچاکه کانیان تا وئه دهن بو جیهاد کردن له پیناو خوی گه وره به ره و دوزمن له کافرکان، نه وانهی که وا بی فرمانی خواو پیغه مبهر ﴿صَبْحًا﴾ الضَّبْحُ: نهو نه سپانه دهنکی هه ناسه یان دیت کاتیک که غار نه دهن و راده کن و هیلاک دهن .

﴿فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا﴾ ههر سویند بی به ماین کاتیک ئاگر دهرئه په ریئیت پریشک له ژیر پییه وه دهرده چیته، کاتی که وا به خیرایی پی دهدات به سهر زه وییه که که وا ره قه وه به سهر

بهردا، وهك داری كه بسوتی پریشکی لی نه بیته وه. ﴿۳﴾ **﴿قَالَ غَيْرَتِ صَبَا﴾** واته: سویند بیت بهو مایینانه ی كهوا ددهن به سهر دوژمندا له بهر به یاندا. ﴿۴﴾ **﴿فَأَنْزَلَ بِهِ نَقْعًا﴾** النقع: شهو تهپ و توزه یه كه مایینه كان دهیكه ن به سهر دوژمندا له كاتی غزا كردندا. ﴿۵﴾ **﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾** به غار دانه كه یان ده گنه ناوه پرستی دوژمن دوی شهوی تیکیان ده شكینن، هه موویان لهوی كوده بنه وه. ﴿۶﴾ **﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾** الكنود: به پرستی ئینسان زور كوفرانه ی نیعمه ته كانی خوی گه و ره دهكات، زور ئینكاری دهكات.

﴿۷﴾ **﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾** خویشی شایه تی ددهات له سهر خوی كه ئینكاری دهكات و كوفری نیعمه ت دهكات، له بهر شهوی شوینه واره كه ی دیاره به سهر شه م ئینسانه وه كه خوی گه و ره نیعمه تی پی به خشیووه.

﴿۸﴾ **﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾** واته: خوشه ویستی بو سه روه ت و سامان زور سه خته، سوره له به دهست هینان و به دهست خستن و به دوادا گه پانی، خوی به هیلاك ددهات له په ییدا كردنی مالدا.

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿۱۰﴾ وَإِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿۱۱﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْفَارِعَةُ ﴿۱﴾ مَا الْفَارِعَةُ ﴿۲﴾ وَمَا أَذْرَكَ مَا الْفَارِعَةُ ﴿۳﴾

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿۴﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿۵﴾ فَأَمَّا مَن تَقَلَّتْ مَوْزِينُهُ ﴿۶﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿۷﴾ وَأَمَّا مَن حَفَّتْ مَوْزِينُهُ ﴿۸﴾ فَأَمَّهُ هَكَاوِيَةٌ ﴿۹﴾ وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ ﴿۱۰﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿۱۱﴾

سُورَةُ الْفَاكِهَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَكُمُ الْفَاكِهَةُ ﴿۱﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿۲﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۴﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ ﴿۵﴾ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿۶﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿۷﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عِبْرَةً لِّلَّذِينَ ﴿۸﴾ ثُمَّ لَتَنْتَهُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿۹﴾

﴿۹﴾ **﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ﴾** واته: شهی ئایا نازانسی شه وانه ی له ناو قه بره كاندا یه هه مووی دهرده كری.

﴿۱۰﴾ **﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾** واته: شهوی له ناو سنگدایه (دل) هه مووی جیا ده كریته وه و روون ده كریته وه له خپرو له شه پ.

﴿۱۱﴾ **﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾** واته: پیویسته مروقه بزانی په روه ردگاری هه موو شه

خەلكانەى زىندوويان دەكاتەو شارهزايە دەبارەيان و هيچ شتيكى لى ناساردريتهو لهو
پۆژەداو لهغەيرى ئەو پۆژەشدا، لەو پۆژەش پاداشت يان سزايان دەداتەو، واتە: ئەى
ئەگەر ئەم شتە بزائن نابى خۆشەويستى مال سەرقاليان بكات لەسوپاس كردنى خوای
گەرە، وە لەعبادەت كردنى خوای گەرە، وە كار كردن بۆ پۆژى زىندو بوونەو.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

﴿١﴾ **الْقَارِعَةُ** ﴿١﴾ ناويكە لە ناوەكانى رۆژى قيامەت، چونكە لە دل دەدات بە ترساندن،
ياخود لە دوژمنانى خوای گەرە دەدات بە سزا.

﴿٢﴾ **مَا الْقَارِعَةُ** ﴿٢﴾ القارعة چييه؟

﴿٣﴾ **وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ** ﴿٣﴾ ئەى محەمەد ﷺ تۆ چوزانيت القارعة چييه؟ بۆ بەگەرە زانينى
ئەو رۆژەيه.

﴿٤﴾ **يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ** ﴿٤﴾ لەو رۆژەدا خەلكى وەكو پەپولەى بلاو وان،
لەبەر سەختى رۆژەكە بە هەموو لايەكدا دەپۆن بەبى ئەوئى بزائن بۆ كوئى دەپۆن تا بەرەو
گۆرەپانى حەشر دەبرين.

﴿٥﴾ **وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ** ﴿٥﴾ وە لەو رۆژەدا شاخەكان وەكو سوفى
شيكراوئى رەنگ كراو بە جۆرەها رەنگ بە ئاسماندا دەپۆن.

﴿٦﴾ **فَأَمَّا مَنْ نَقَلَتْ مَوَازِينُهُ** ﴿٦﴾ پاشان خوای گەرە لە پاش لپيرسينەو لە گۆرەپانى
حەشر، وە بوونە دوو كۆمەلەو بە باسى حالى خەلكيمان بۆ دەكات و دەفەرميئ: ﴿فَأَمَّا

﴿ مَن تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ ﴾ ھەرکەسىڭ ترازوى كىردەۋە چاگەكانى قورستر بىت لە ترازوى خراپەكانى .

﴿ ۷ ﴾ ﴿ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴾ ئەۋا لە ژيانىكى رازىبوۋدا دەبىت، كە خاۋەنەكەى رازى دەكات، والعىشه: وشەيەكە ھەموو بەخششەكانى بەھەشت دەگىرتەۋە .

﴿ ۸ ﴾ ﴿ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴾ بەلام ھەر كەسىڭ ترازوى كىردەۋە چاگەكانى سوكتر بىت لە ترازوى كىردەۋە خراپەكانى ئەۋا: ﴿ ۹ ﴾ ﴿ فَأَمَّهُ هَكَايَةً ﴾ شوينى ئەۋ ئاگرى دۆزەخە، ۋە ناۋى دۆزەخى ناۋە بە داىكى چونكە دەچىتە ناۋى ھەرۋەكو چۆن مندال دەچىتە باۋەشى داىكى، ۋە ناۋى ناۋە بەھكاۋىة چونكە دەخرىتە ناۋى لەگەل دورى بنى دۆزەخ .

﴿ ۱۰ ﴾ ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴾ تۆ چوزانىت ئەۋ دۆزەخە چۆنە؟ پىسىار كىردنەكە بۆ بەگەرە زانىنىتى، كە لە رادە بەدەرە بە شىۋازىك كە ھەقىقەتى نازانىت .

﴿ ۱۱ ﴾ ﴿ نَارُ حَامِيَةٍ ﴾ ئاگرىگە لەۋپەرى گەرمى و سەختىدايە .

سُورَةُ النَّكَاتِ

﴿ ۱ ﴾ ﴿ أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴾ واتە: ھەۋلەدان بۆ زۆر كىردنى مال و مندال و دەستخستىيان و شانازى كىردن بە زۆريان سەرقالى كىردن لە گۆپرايەلى كىردنى خاۋى گەرەۋە كار كىردن بۆ قىيامەت .

﴿ ۲ ﴾ ﴿ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴾ ئىۋە بەم شىۋازە دەمىننەۋە تا مردن يەخەتان دەگىرت و سەردانى گۆرستان دەكەن .

﴿۳﴾ **كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ** ﴿﴾ نه خیر نابییت وابن، سهرزه نشت کردنه له زورکردن و وریا

کردنه وهیه له وهی که نهوان سهره نجامی نهو کاره ده زانن له روژی قیامه تدا.

﴿۴﴾ **ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ** ﴿﴾ دیسان نه خیر نابییت وابن، سهرزه نشت کردنه له زور کردن و

وریا کردنه وهیه له وهی که نهوان سهره نجامی نهو کاره ده زانن له روژی قیامه تدا.

﴿۵﴾ **كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ** ﴿﴾ واته: نه گهر نه وهی که نیوهی بو دهرون بتانزانیایه

زانینیکی دنیایی، وه کو زانینتان بو نهو شتانهی که لیی دنیان له دنیا دا، نهوا قیامهت سهرقالی ده کردن له جیاتی سهرقال بونتان به زور کردن و شانازی کردن پیی، وه بی

ناگای ناکردن لهو کاره گهرهیه که قیامه ته. ﴿۶﴾ **لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ** ﴿﴾ به بی گومان له

قیامه تدا دوزه خ ده بینن.

﴿۷﴾ **ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ** ﴿﴾ پاشان به بی گومان دوزه خ ده بینن به چاوی دنیایی، که

بینینه به چاوی خوتان.

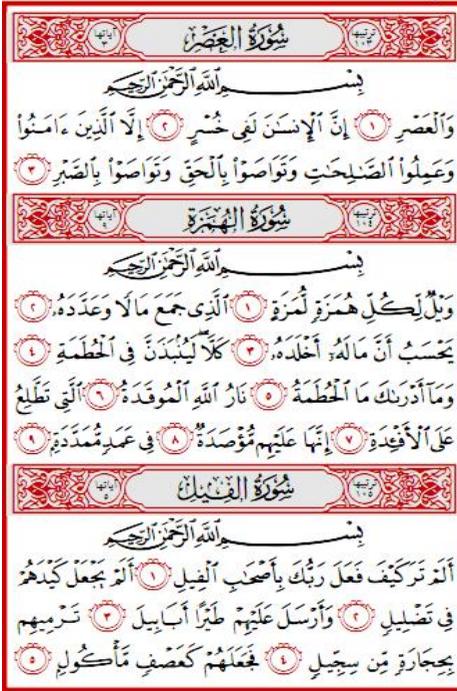
﴿۸﴾ **ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ** ﴿﴾ پاشان لهو روژه دا پرس یارتان لی ده کریت له

نیعمه ته کانی دونیا که سهرقالی کرد بوون له کار کردن بو قیامهت، مروقه پرس یاری لی ده کریت له ناسایش، له لهش ساغی، له دست به تالی، له خواردن و خواردنه وهی به تام و

خوش، وه له خواردنه وهی ناوی سارد له کاتی تینویتی، وه له سیبهری مال، وه جگه

له مانه له نیعمه ته کانی تر.

سُورَةُ الْعَصْرِ

۱ ﴿ وَالْعَصْرِ ﴾ خوای گه‌وره سویند ده‌خوات به کات که سه‌رده‌مه، له‌به‌ر نه‌وهی که چه‌نده‌ها په‌ندو عیبه‌رتی تیدیابه له روانگه‌ی تیپه‌ر بوونی شه‌و ورژو به نه‌ندازه‌ی دیاریکراو، وه به‌دواهاتنی تاریکی و روناکی، که جیگی‌ری و به‌رژه‌وه‌ندی زینده‌وه‌رانی تیدیابه، که نه‌مانه به‌لگه‌یه‌کی روون و ناشکران له‌سه‌ر دروستکراوه‌که‌یان وه له‌سه‌ر به‌ته‌نها په‌رستنی، مُقاتِل (په‌حمه‌تی خوای لیبیّت) ده‌فه‌رموویت: مه‌به‌ست پیی نویت‌ی

عه‌سه‌ر. ۲ ﴿ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ﴾ الخُسر والخُسران: هه‌موو مروؤف له‌خه‌ساره‌ت مه‌ندیابه خه‌ساره‌ت مه‌ندیاتی شتیکه نوقسان بکات یاخود ده‌ست مایه‌که‌ی پروات.

۳ ﴿ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ نیللا که‌سانیک نه‌بیّت که‌وا باوه‌ریان هی‌ناوه وه کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه ﴿ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ ﴾ هه‌ندیکیان ئاموژگاری هه‌ندیکیان ده‌که‌ن به‌حق که‌واپی‌ی هه‌لسن، حه‌قه‌که‌ش ئیمان به‌خوای گه‌وره‌یه وه‌یه‌کخواپه‌رستی وه‌هه‌ستان به‌جی‌به‌جی کردنی نه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی خوای گه‌وره دایناوه وه دوورکه‌وتنه‌وه له هه‌موو شتی که‌ خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردووه ﴿ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴾ ئارا‌مگرتن له‌سه‌ر مه‌عصیه‌تی خوای

﴿۷﴾ **الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ** واته: که گهرمییه که ی ده گاته دل و زال ده بیټ به سه ری داو دای ده پو شیت، له بهر نه وه شوینی نه وه مه به سته خراپانه یه، وه شوینی نه وه نییه ته پیسانه یه، وه شوینی نه وه پو شته ناشیرینانه یه، له خۆبه گه وره زانین، وه به کم زانینی نه هلی فزل. ﴿۸﴾ **إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ** واته: هه موو ده رگا کانی جه هه نمبه سه ری اندا داخراوه، به هیچ شیوه یه که ناتوانن له دوزخ ده رچن.

﴿۹﴾ **فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ** نه میننه وه وه کو بلئی له عامودی دریزا به سراونه ته وه، وه مقاتل (په حمه تی خوی لی بیټ) فه رمویه تی: ده رگا کانیان له سه ر داخراوه دوا یش به میخی ناسنین به سراونه ته وه، هیچ ده رگایه کیان بو ناکریته وه، هیچ خۆشیه کیش بویان نایه ته ژوره وه .

سُورَةُ الْفَيْلِ

﴿۱﴾ **الْمَ تَرَكَيْتَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفَيْلِ** ئایا نابینی خوی گه وره چی کرد له هاوه لانی فیل: هاوه لانی فیل کو مه لیک بوون گاور بوون له حبه شه، مولکی یه مه نیان هه بوو وه له یه مه نه وه هاتبوون، له وه ودوا وایان لیهاټ نه یانویست که عبه بروخینن، کاتیک گه یشتنه لای که عبه، خوی گه وره بالنده یه کی بو ناردن که باسکراوه له م سوره ته له ناویانی برد، که نه وه ش نیشانه یه که بوو، نه مه پرویدا پیش نه وه ی پیغه مبه ر ﴿ببیټ به پیغه مبه ر﴾ به چل سال، که سانیک که به چاو خویمان نه م پروداوه یان بینی له کاتی ناردنی پیغه مبه ردا ﴿زیندوو بوون. ﴿۲﴾ **الْمَ جَعَلَ كِدْمَهُ فِي تَضَلُّلٍ** واته: ئایا خوی گه وره مه کرو فیلی نه وان که هه ولیاندا بو ویرانکردنی که عبه، هه مووی ویل و پوچال نه کرده وه که بووه هو ی به هیلاک چونیان. ﴿۳﴾ **وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ** خوی گه وره بالنده یه کی ره ش له لای ده ری اوه بویانی نارد پؤل پؤل، هه ر بالنده یه کیش سی به ردی پی بوو: دوو به رد به هه ردوو پی

یہ وہ، بہر دیکیش بہ دنوکییہ وہ ہلی گرتبوو، ئەو بہر دہ بہر ہیچ کہس نہدہ کہوت ئیللا وردوو خاشی دہ کرد. ﴿٤﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ ئەفەر موون : ئەوہ بہر دیک بووہ لە قوہر داخکراوہ بہ ئاگری دۆزەخ، ناوی قەومە کہی پیوہ نووسراوہ، ہەر بہر دیک بہر ہەر کہ سیکیان بکہ وتایہ لە ناوی دہ برد، ہەر بہر دیکیش لە نوک بچوکترو لە نیسک گہورہ تر بووہ.

﴿٥﴾ فَعَلَّمَهُمْ كَعَصْفٍ مَّا كُوِّلٌ ﴿٥﴾ وەکو گەلای دار کہ ئاژەل بیخوات و لە پاشەپوکی فری پیدات چی ئی دیت ئاویان ئی ہات، وە ووتراوہ: واتە ئاویان ئی ہاتووہ وەکو گەلای دار کہ ئاژەل بیخوات و کایہ کہی ماییت.

سُورَةُ قُرَيْشٍ ﴿٤٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ لِأَيْلَافٍ قُرَيْشٍ ١ إِيْلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ
 ٢ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ٢ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
 ٣ مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ١

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ ﴿٤٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرْءَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّبِّ ١ فَذَلِكَ الَّذِي
 يَدْعُ الْيَتِيمَ ٢ وَلَا يُحِصُّ عَلَّ طَعَامِ الْيَتِيمِ ٣
 فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ٤ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ٤
 ٥ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ٦ وَيَتَّبِعُونَ الْمَاعُونَ ٧

سُورَةُ الْبَكْرَةِ ﴿٢٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَى الْكَافِرِينَ ١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ٢
 إِنَّكَ سَائِلُكُمْ هُوَ الْأَبْتَرُ ٣

سُورَةُ قُرَيْشٍ

وہ ناو تراوہ بہ: سورة الإيلاف.

﴿١﴾ لِأَيْلَافٍ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ لەبەر هوگری و کوپوونەوہی قوہریش لە شارە ہیمن و نارامە کہ یاندا، کہ هوگری بازرگانی بوون و راہاتبوون لەسەری.

﴿٢﴾ إِيْلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ

﴿٢﴾ قوہریش ئەم دوو گەشتەیان ہەبووہ: لە زستان بو یەمەن؛ لەبەر ئەوہی ولاتیکی گەرمە، وە گەشتە کہی تریان: لە ھاوین بو

شام؛ لەبەر ئەوہی ولاتیکی ساردە، وە قوہریش ئەژیان لەسەر بازرگانی، وە ئەگەر ئەم دوو

گہشتہ نہبواہے ئیتر کہس له مهککه نیشته جی نابوو، وه ئه گهر ئه من و ئاسایش نهبواہے - لهبر نهوهی له پال کهعبه دا بوون - نهیان دهتوانی هیچ ههلس وکهوتیک بکهن، واتا: خوای گهروه وایانی لیگرد بوو راهاتبوون له گهل ئه م دوو کاروانه داو بوئیانی ئاسان کرد بوو، لهبر نه م شته با به تهنها عیباده تی خوای گهوره بکهن.

﴿۳﴾ **فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ** ﴿﴾ خوای گهوره فیریان دهکات که الله پهروهرداری کهعبه یه، لهبر نهوهی ئه وان بتی خویمان هه بوو دهیانپه رست، خوئی لهبتهکان جیا کرده وه، وه بههوی مالی خواوه ئیوه پیزو پله و پایه تان هه یه لهسه ر تیگرای عه ره بدا.

﴿۴﴾ **الَّذِي أَطَعَهُمْ مِنْ جُوعٍ** ﴿﴾ ئه و خواہه ئه وانی تیگر کرده وه له برسیتی واته: خواردنه که بههوی ئه م دوو کاروانه وه له برسیتییه کی زور سهخت پرزگاریانی کرد له پیشتر له برسیتییه کی زوردا بوون

﴿۵﴾ **وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ** ﴿﴾ لهبری ترس ئاسایشی پییان بهخشی که عه ره ب عاده تیان بوو ههندیکیان ئه یاندا بهسه ر ههندیکیاندا وههندیکیان ههندیکیان به سه بایه نهبرد، بهلام قوره یش کهس نه یئه دا بهسه ر یاندا لهبر پله و پایه ی کهعبه، وه ئه مینیشیانی ده کرد له چه به شهکان کهوا به فیله وه هاتن.

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

﴿۱﴾ **أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْبَيْتِ** ﴿﴾ واته: ئه ی محمد ﷺ ئه و کهسه ت بینیه که حساب و پاداشت و سزا به درو دهنانی؟

﴿۲﴾ فَذَٰلِكَ الَّذِي يُدْعُ الْبَنِيَّةَ ﴿۲﴾ واته: ئەگەر تویی بڕوانی، یان بەدوادیدا بگەریت، ئەو

که مافی ههتیوو نادات و دهیخوات، عه‌رب له‌جاهیلییه‌تدا میراتییان به‌ژن و به‌مندال نادا.

﴿۳﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿۳﴾ واته: نه‌هانی خوئی د‌هدات نه‌هانی که‌سوکاری ئەدات،

نه‌هانی غه‌یری خوئی د‌هدات له‌سه‌ر پیدانی خواردنی فه‌قیرو هه‌ژار، له‌به‌ر ئەوه‌ی په‌زیل و چ‌روکه.

﴿۴﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿۴﴾ وه‌یل بو‌ ئەو نو‌یژ خو‌ینانه‌ی که‌وا:

﴿۵﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۵﴾ بی‌ ئاگان له‌نو‌یژه‌کانیان و بایه‌خی پی‌ ناد‌هن، ئەگەر نو‌یژیش

بکه‌ن به‌ نو‌یژ کردنه‌کیان چ‌اوه‌رپی پاداشت نین، ئەگەر نه‌یشیکه‌ن له‌سزای خوای گه‌وره ناترسین، ئەوان بی‌ ئاگان تا کاته‌که‌ی ده‌روات و ئاگایان له‌ نو‌یژ نییه‌.

﴿۶﴾ الَّذِينَ هُمْ يَرَاءُونَ ﴿۶﴾ واته: ئەگەر نو‌یژ بکه‌ن له‌به‌ر ریا و رو‌بینی ده‌یکه‌ن بو‌ بینینی

خه‌لك، یاخود هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کیان بو‌ ریایه؛ بو‌ ئەوه‌ی خه‌لك وه‌سف و سه‌نایان بکه‌ن

﴿۷﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿۷﴾ الْمَاعُونَ: هه‌موو ئەو شتانه‌یه‌ که‌ خه‌لك له‌ نیوان خو‌یاندا

ده‌یخوازن؛ وه‌ك د‌ولکه وه‌ پاچ و مه‌نجه‌ل، یان ئەو شتانه‌ی که‌مه‌نع ناکرین؛ وه‌ك ئاو و خوئی، وه‌ ووتراوه‌ الْمَاعُونَ؛ زه‌کاته؛ واته: ئەو که‌سانه‌ی زه‌کاتی ماله‌که‌یان ناد‌هن.

سُورَةُ الْبَكْرَةِ

﴿۱﴾ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكِتَابَ ﴿۱﴾ الْكِتَابَ: ر‌وباریکه له‌ به‌ه‌شتدا خوای گه‌وره وه‌كو ر‌یژیک بو‌

پیغه‌مبه‌ر ﷺ دایناره له‌گه‌ل فوممه‌ته‌که‌ی.

﴿۲﴾ ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ﴾ ئەى محمد ﷺ ئىمە پىرمان لەتۆ ناوہ تویش نوپۆرە فەرزەکان بۆ خۆى گەورە جىبەجى بکە ﴿وَأَحْرَج﴾ وە سەرپرېنت تەنھا بۆ خۆى گەورە بىت، کەسانىک ھەبوون نوپۆريان بۆ غەيرى خوا کردووە، وە سەر پرېنيان بۆ غەيرى خوا بووە، خۆى گەورە فەرمان بە پيغەمبەر ﷺ دەکات کە نوپۆرەکانى و سەرپرېنى تەنھا بۆ خۆى گەورە بىت، قَتَادَةَ وَه عَطَاءٌ وَه عِكْرِمَةَ (پەحمەتى خويان لىبىت) ئەفەرموون: مەبەست پيى نوپۆرى جەژنە و نحر قوربانىه .

﴿۳﴾ ﴿إِن شَأْنَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ ئەو کەسەى رقى لە تۆيە و تۆ ئەبوغزىنى ئەو لەپاش مردن يادى ناميى، الْأَبْتَرُ لەپياوان: ئەو يە منالى نەبى، کورپک لە کورپەکانى پيغەمبەر ﷺ مرد، موشريکەکان ووتيان: ھەركاتى خۆى بمرى ئيت ناوى ناميى، خۆى گەورە ئەم سورەتەى دابەزاند.

سُورَةُ الْكَافُرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿۱﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۳﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿۴﴾
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۵﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿۶﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
 يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۲﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ تَبَّتْ رِجَّتُ أَيُّ لَهْمٍ وَتَبَّ ﴿۱﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
 كَسَبَ ﴿۲﴾ سَيَصِلُنَّ إِنَّا كُنَّا فَهْمًا ﴿۳﴾ وَأَمْرًا تُهْمُ
 حَمَالَةَ الْحَطَبِ ﴿۴﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿۵﴾

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

﴿۱﴾ ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ھۆى ھاتنە خوارەھى ئەم سورەتە ئەو بوو کە کافرەکان داویان لە پيغەمبەر ﷺ کرد تۆ سالىک خوايەکانى ئىمە پيەرستە، ئىمەش سالىک خوايەکەى تۆ ئەپەرستين، خۆى گەورە فەرمانى کرد ئەى پيغەمبەر ﷺ پييان بفرموو: ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ واتە: ئەو داواکاريیەى لە منى دەکەن کە ئەو بتانەى ئىوہ پيەرستم ھەرگيز ئيشى واناکەم، واتە: ناپيەرستم.

﴿۲﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۲﴾ واته: وه ههتا ئیوهش لهسه ره ئه وشیرک و کوفرهی خوتان بن خواجه کهی من ناپه رستن. ﴿۴﴾ وَلَا أَنْعَابِدُ مَا عَابَدْتُمْ ﴿۴﴾ واته: وه له داهاتوشدا چه ندی ته مه نم مایی؛ به هیچ شیوهیه که خواجه که له خواجه کانی ئیوه ناپه رستم کهوا ئیوه ئه یانپه رستن .

﴿۵﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۵﴾ واته: ئیوهش له دوا پوژتانداندا ههتا لهسه ره کوفرو شیرکتان بن، لهسه ره پهرستنن بته کانتان بن خوی من ناپه رستن، پهرستنن کافر بو خوا، یان موشیرک خوا پهرستنن ئه مه رهت کراوهیه وه حیسابی بو ناکری، وه ووتراوه: ئه م ئایه تانه که دو باره بوته وه، بو ته نکیدو جه خت کردنه، بو برینی ته ماحی کافرانه له وهی پیغه مبهری خوا ﴿۷﴾ وه لامیان ناداته وه له و داواکاریانهی که داوایان لیگردووه لهسه ره پهرستنن خواجه کانی ئه وان.

﴿۶﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿۶﴾ واته: ئه گهر ئیوه به دینی خوتان پازین منیش به دینی خویم پازیم، ئه و دینهی ئیوه که بریتیه له هاوه لپیردان بو خوی گهره، بو خوتانه و ناگاته من، وه دینه کهی منیش که بریتیه لهیه کخواجه رستنن تابهت کراوه به خویم و موسلمانانه وه و ناگاته ئیوه.

سُورَةُ النَّصْرِ

وه پییشی دهوتری: سورتهی خوا حافیزی و مال ئاوی، له احمد و ابن جریر (په حمه تی خویان لیبیت) له ابن عباس (په زای خویان لیبیت) ده فهرمویت: کاتی ئه م سورته دابهزی ﴿۱﴾ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾ پیغه مبهری خوا ﴿النَّبِيُّ﴾ ﴿الَّذِي﴾ ﴿جَاءَهُ﴾ ﴿النَّبِيُّ﴾ ﴿وَالْفَتْحُ﴾ فهرمووی: (نُعِيْتُ إِلَيَّ نَفْسِي) ﴿۱﴾ واته: ههوالی مردنی خویم پی راگه نه ترا. وه ئین عه بیاس ده ربارهی ئه م سورته ده فهرمیت: کۆتایی ته مه نی پیغه مبهری خوا بوو ﴿النَّبِيُّ﴾ ﴿الَّذِي﴾ ﴿جَاءَهُ﴾ ﴿النَّبِيُّ﴾ پییی راگه نه ترا. ﴿۱﴾ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾ واته: هه رکاتی که نهی محمد ﷺ سه رخستنن خوی گهرهت بو هات بهسه ره ئه وانیه کهوا دژایه تیتیان ده کرد؛ که کافرانن قورهش بوون، وه مه که کهی بو ت نازاد کرد، وَالنَّصْرُ: سه رخستنن و پالپشتییه له لایه ن خوی گهره وه که به هوئی نه و پالپشتییه وه زال ده بی بهسه ره دوژمناندا، وَالْفَتْحُ: واته: کردنه وهی مالی دوژمن و چوونه ژوره وهی ناو

(۶) حدیث حسن (مشکاة المصابیح / ۵۹۶۹).

مالەكانيان، ۋە كىرناھەۋى دالىيان بۆۋەرگىرتنى حەق. ﴿٢﴾ **وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ أَبِي لَهُبٍ** ۋە بىيىنىت خەلكى دىنە ناۋ دىنى خۋاى گەۋرەۋە واتە: كۆمەل كۆمەل ۋ پۆل لەدۋاى پۆل كاتىك پىنغەمبەرى خۋا ﴿٣﴾ مەككەى ئازاد كىرد غەربەكان ۋوتيان: مادام محمد ﴿٤﴾ سەركەۋت بەسەر ئەھلى حەرەمدا، كە خۋاى گەۋرە لەدەست ھاۋەلانى فىل پاراستى كەۋاتە محمد ﴿٥﴾ لەسەر حەققە، ۋە جارىكى تر ئىۋە تواناتان بە سەرىدا نابى، بۇيە كۆمەل كۆمەل خەلك موسلمان دەبوون، پىشتر خەلك موسلمان دەبوون يەك ۋ دوو، دوو ۋاى لىھات ھۆزىك ھەموۋى بەيەكەۋە موسلمان دەبوون. ﴿٦﴾ **فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ** كۆكرىدەنەۋە لە نىۋان پاك راگرتنى خۋاى گەۋرە لەھەموو كەموو كۆرى ۋ نوقسانىيەك، كە سەرسامى تىايە لەۋ ئاسانكارىيەى خۋاى گەۋرە بۆ پىنغەمبەرى ﴿٧﴾ كىرد بەخەيالى كەسدا نەھاتبوو، ۋە لە نىۋان ھەمدو سوپاسى خۋاى گەۋرە لەسەر ئەۋ ئىشە جوانەى كە خۋاى گەۋرە بۆتى كىردوۋە ۋە لە گەۋرەى نىعمەتى خۋاى گەۋرە بەسەر تۆۋە بەسەر خىستىن بە فەتى دايكى ھەموو شارەكان كە مەككەيە ۋە ھەرۋەھا خەلك پۆل پۆل ھاتنە ناۋ ئىسلامەۋە ۋە موسلمان بوون ﴿٨﴾ **وَاسْتَغْفِرْهُ** ۋاتە: لەۋ پەرى سەركەۋتندا خۋاى گەۋرە داۋا لە پىنغەمبەر ﴿٩﴾ دەكات كە داۋاى لىخۇشبوون لە خۋاى گەۋرە بىكات بۆ تاۋانەكانى ۋەكو ملكەچىيەك بۆ خۋاى گەۋرە، ۋە ۋەكو كەموو كۆرىيەك بۆ كىردەۋەكانت ﴿١٠﴾ **إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا** ۋاتە: خۋاى گەۋرە تەۋبە لەۋ كەسانە قىبول دەكات كە داۋاى لىخۇش بوونى لىدەكەن، تەۋبەيان لى قىبول دەكات ۋ پەھمىيان پى دەكات بەۋەى تەۋبەكەيان قىبول دەكات، لە بوخارى ۋ غەيرى ئەۋىش (پەھمەتى خۋاىان لىبىت) لە ابن عباس (پەزى خۋاىان لىبىت) لەبارەى ئەم سورەتەۋە ئەفەرموۋىت: ئەمە ئەجەلى پىنغەمبەرى خۋاىە ﴿١١﴾ خۋاى گەۋرە پى رادەگەيەنئى، ئەفەرموۋىت: ﴿١٢﴾ **إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ** ئەمە نىشانەى ئەجەلى پىنغەمبەرى خۋاىە ﴿١٣﴾ **فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا**.

سُورَةُ الْمَيْدَةِ

﴿١﴾ **تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ** ۋاتە: دەستى لەناۋچوو ۋە دۆراندى ۋە زەرەرمەند بوو ﴿٢﴾ **وَتَبَّ** ۋە خۋىشى لەناۋچوو ۋاتە: ئەۋ دوعايەى لىى كىردو گىرابوو، ۋە أبو لەب: مامى پىنغەمبەر ﴿٣﴾ بوو، ۋە ناۋىشى: عبدالعزى بوو. ﴿٤﴾ **مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ** ئەۋ

پارہیہی کوئی کردبووہوہی سزای خوی گہوری لیٰ نہگہراندہوہ، چہندیٰ قازانجی کردو چہندیٰ پلہو پایہی ہہبوو دہسہلاتی ہہبوو ہیچی سوودی نہبوو، ئەو خہسارہت مہند بوونہی تووشی بوو، ئەو سزایہی کہ بوئی دابہزی ہیچی نہیتوانی ئەو سزایہی خوی گہوری لیٰ بگہرینیتہوہ. ﴿٢﴾ **سَجِّصَلْنٰ نَارًا اٰذَاتَ هٰبٍ** ﴿٣﴾ واتہ: لہ روژی قیامہتدا سزا دہدریت لہناو ناگری داگریساوی دوزہخدا کہ پیستہکہی دہسوتینیت، ئەو ناگرہش بہرہوام دادہگریسی و گرو بلیسہی ہہیہ، کہناگری دوزہخہ. ﴿٤﴾ **وَ اَمْرَاتُہٗ حَمَالَةَ الْحَطَبِ** ﴿٥﴾ واتہ: خیزانہکەشی لہناو ئەو ناگرہدا دہسوتی، کہ ام جمیل کچی حرب خوشکی اسی سفیان بوو، کہ داری کہ گپ بگری وک درک ہہلی دہگرت و ہہشو دہیخستہ سہر پری پیغہمبہر ﴿٦﴾ بوئہوہی نازاری بدات. ﴿٧﴾ **فِي جِدِّہَا حٰجِلٌ مِّنْ مَّسَدٍ** ﴿٨﴾ المَسَد: بہنہ کہ گوریس و حہلی لیٰ دروست دہکریت، ملوانکہیہکی ہہبوو لہ جوہر، ووتی: سویند بیت بہلات و عوززا دہبی ئەم ملوانکہ بہنرخم ببہخشم لہدزایہتی کردنی محمد ﴿٩﴾، سزاکہی لہ جیی ئەو ملوانکہیہی لہ ملیا بوو حہبلیک دہخریتہ ملی لہ پوژی دواپی سزای پی دہدریت.

سُورَةُ الْاِخْلَاقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْغَافِقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْغَافِقِ ﴿١﴾ مِنْ سَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ سَرِّ عَاصِقِ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ سَرِّ النَّفَّاثِ فِي الْمَغْدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ سَرِّ حَاسِدِ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ سَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُّوسِسُ فِي صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنْ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

سُورَةُ الْاِخْلَاقِ

﴿١﴾ **قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ** ﴿٢﴾ موشریکہکان ووتیان: ئەوی محمد ﴿٣﴾ نہسہبی خواہکەتمان پی بلی، واتہ: نہسہبیمان بو باس بکہ، خوی گہورہ ئەم سورہتہی دابہزاند، واتہ: ئەگەر ئیوہ پرسیار دہکن نہسہبی خوی گہورہتان بو پرون بیتہوہ خوی گہورہ اللہ: تاکو تہنہایہ، تاکو تہنہایہ و ہیچ شہریکی نیہ. ﴿٢﴾ **اللّٰهُ الصَّمَدُ** ﴿٣﴾ الصَّمَد: ئەوہیہ لہکاتی پیویستیہکاندا پشتی پی دہہستیت و ئەویش پیویستیہکانت بو

جی بہ جی دہکات، واتہ: مہ بہ ست کاتیگ پیو یستیہ کت ہہ بی خوی گہ ورت پیو یستہ، لہ ابن عباس (پہ زای خوی لیبت) دہ فہ رمویت: " الصمد گہ وریہ کہ گہ وریہ کہ گہ یشتوتہ ئہ وپہری کہ کہس لہ و بہر یتر نییہ، وہ لہ سہر خویہ کہ لہ سہر خویہ کہ گہ یشتوتہ ئہ وپہری کہ کہس لہ و بہر یتر نییہ، وہ دولہ مہ نندہ کہ دولہ مہ ندیہ کہ گہ یشتوتہ ئہ وپہری کہ کہس لہ و دولہ مہ نندتر نییہ، وہ بہ دہ سہ لآت و توانایہ کہ دہ سہ لآت و تواناکہ گہ یشتوتہ ئہ وپہری کہ کہس لہ و بہ دہ سہ لآت تر نییہ، وہ زانایہ لہ زانیاریہ کہ گہ یشتوتہ ئہ وپہری کہ کہس لہ و زانتر نییہ، وہ کار بہ جی یہ لہ کار بہ جی یہ کہ گہ یشتوتہ ئہ وپہری کہ کہس لہ و کار بہ جی تر نییہ، کہ خوی گہ وریہ، ئہم سیفہ تہ بو غہیری خوا ناشی". ﴿۳﴾ ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلَدْ﴾

واتہ: خوی گہ وریہ منالی ئی نہ بووہ، ئہ ویش لہ کہس نہ بووہ، ہیچ کہس لہ جنسی خوا ناچی، و ہہ وریہا نسبہ تی عہد میث بلی خوی گہ وریہ نہ بووہ موس تہ حیلہ لہ پیشتر و لہ پاشتر ہہ خوی گہ وریہ ہہ بوو، لہ بہر ئہ وری منال پیش ئہ وری لہ دایک بیٹ نہ بوو بووہ کہ لہ دایک بوو ئینجا دیتہ وجود، واتہ: خوی گہ وریہ باو کیکی نییہ کہ نسبیہ تی بد ریتہ پالی، قنَادَة (پہ حمہ تی خوی لیبت) دہ فہ رمویت: موشریکی عہ رب دہ یانوت: مہ لائیکہ کچی خواہ، وہ جولہ کہ دہ یان ووت: عوزیر کوری خواہ، وہ گاور ئہ یان ووت: مہ سیح کوری خواہ، خوی گہ وریہ ہہ موویانی بہ درؤ خستہ وہ، کہ ئہ فہ رمویت: ﴿۴﴾ ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلَدْ﴾

﴿۱﴾ ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ ہیچ شتیکیش ہاوشیوہی خوا نییہ، وہ ہیچ شتیگ لہ خوا ناچی، وہ ہیچ کہسی نیہ بہ شداری لہ سیفہ تی لہ سیفہ تہ و اوہ کانی خوی گہ وریہ.

سُورَةُ الْبَلَقِ

﴿۱﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ الْفَلَق: بہر بہ یان، لہ بہر ئہ وری شہوی ئی جیا دہ بیٹہ وہ، وہ ووتراوہ: لہ ہہ موو شتی لہ و شتانہی خوی گہ وریہ دروستی کردوہ لینی جیا بیٹہ وہ، لہ

ناژهل و رُوژ و دانه ویلّه وه ناوکه تۆو، وه هه موو شتیك له رووهك و غهیری ئه ویش، ووتراوه: ناژه به که بۆ ئه و خواجهی که توانای هه به ئه و تاریکیه سهخته لایبات له سه ر ئه م جیهانه هه ر ئه ویشه توانای هه به که که سه ی په نای بدات له و شتانه ی لی ی دهر سی ی ت و ترسی لی ی هه به . ﴿۲﴾ **﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾** واته: ئه ی محمد ﷺ بلی: په نا ئه گرم به خوا ی گه وره له شه پرو خراپه ی هه موو شتی که خوا ی گه وره دروستی کردوه. ﴿۳﴾ **﴿وَمِنْ شَرِّ عَاسِي إِذَا وَقَبَ﴾** واته: وه په نا ئه گرم به خوا ی گه وره له شه پرو خراپه ی شه و که کاتی شه و دادی، ووتراوه: له به ر ئه و ی له شه و دا درهنده کان له کونی خویان دینه دهر وه، وه مارو میروو له شوینی خویان دینه دهر وه. وه ئه هلی شه پرو خراپه ش دینه دهر وه بۆ ئاشوب و خراپه نانه وه. ﴿۴﴾ **﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾** واته: بلی خواجه په نانه گرم به تۆ له شه پرو خراپه ی ئه و نافره ته جادو گه رانه که سیحر ئه کن، ئه و نافره تانه ی که فوو ئه کن به گری داو په تیکیان گری ئه داو فوویان پیا ئه کرد به وه سیحریان ئه کرد.

﴿۵﴾ **﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾** الحسد: ئه وه به که ئاواته خوازی ناعمه تی خوا ی گه وره به که سیکی به خشوووه له و ی به سه نیته وه و بیداته تۆ که خوا ی گه وره به خشوویتی به و که سه ی چه سودی پی ئه بری.

سُورَةُ النَّاسِ

﴿۱﴾ **﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾** ئه ی محمد ﷺ بلی په نانه گرم به په روه ردگاری خه لکی ربّ النَّاسِ: ئه وه دروستکاری خه لکی وه هه لسه ی نه ری ئیش و کارو چاکه ری حالیان. ﴿۲﴾ **﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾** وه په نانه گرم به مه لیک ی خه لکی که مولکی ته وای هه به، وه ده سه لاتی ته وای هه به. ﴿۳﴾ **﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾** وه په نانه گرم به خوا ی خه لکی و په رستراویان، مه لیک جاری واهه به خواجه، وه جاری واهه به خوا نییه، ئه وه ی جیا کرده وه که ناوی الإله تاییه ته به خوا وه هیه که سیکی تر به شدار نییه له گه ل خوا ی گه وره دا. ﴿۴﴾ **﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ﴾** وه په نانه گرم له

شەرى شەيتان ﴿الْخَنَاسِ﴾ كە زىكرى خوا بىكەن شەيتان ديار نامىنىت و ون ئەبىت و چوك ئەبىتەو، ئەگەر زىكرى خوا ئەكەن فراوان ئەبىت و گەورە ئەبىت وەسەسە دروست ئەكات. ﴿الَّذِي يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ ئەو شەيتانەى وەسەسە لەدلى مروۋە دروست ئەكات وەسەسەكەى بانگت ئەكات بۇ گوۋراپەلى خوى بە قسەيەكى نەينى ئەو قسەيە ئەگاتە دل بەبى ئەوہى گوۋت لەدەنگى بىت، پاشان خواى گەورە پرونى ئەكاتەو كە ئەوانەى وەسەسە دروست ئەكەن دوو جورن: جنۆكە وە مروۋن، ئەفەرموۋىت: ﴿٦﴾

﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ بەلام شەيتانە جنىەكان: وەسەسە دروست ئەكەن لە دلى مروۋە، بەو شىۋەيە دروستى ئەكەن وەك پىشتەر باسى كرد بەلام شەيتانى مروۋە: وەسەسە دروست ئەكەن لە دلى مروۋە؛ وەسەسەكەى لە دلى خەلكدا واخۇى نىشان ئەدات كە ئامۇژگارى كارى بەرەحم و سۆزە بوى، قسەكەى لەسىنگىدا جىي ئەبىتەو لەبەر ئەوہى وەكو نەسىحەتى دەرى ئەپرى، وە ووتراوہ: ئىبلىس ھەرخۆيەتى وەسەسە لەدلى ئىنساندا دروست ئەكات. لە ابن عباس (رەزاي خواى لىبىت)، ئەفەرموۋى: "ھىچ كەسى نىيە لەدايك بىت ئىللا وەسواسىك لەسەر دلىتى، ئەگەر دوايى ئەو كەسە كە گەورە ئەبى زكرى خوا بكا ئەو وەسەسەيە نامىنى، بەلام ئەگەر بى ئاگا بى وەسەسەى بۇ دروست ئەكات"، پەنا ئەگرىن بەخوا لە فرۇفيل وەسەسەكانى شەيتان.